

ศึกษาสมรรถนะด้านการบริหารการจัดการในห้องเรียนของครู
อาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี

สารนิพนธ์
ของ
ยุวดี ยางสวย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
พฤษภาคม 2550

ศึกษาสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนของครู
อาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี

บทคัดย่อ
ของ
ยุวดี ยางสวย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
พฤษภาคม 2550

ยุวดี ยางสวย. (2550) สมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ.

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี 5 ด้าน คือ 1.) การมีภาวะผู้นำ 2.) การบริหารจัดการในชั้นเรียน 3.) การสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ 4.) การประสานประโยชน์ 5.) การนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการ และเพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามประเภทวิชา ประสบการณ์ในการทำงานและประเภทของครูผู้สอน

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ข้าราชการครูและครูพิเศษจ้างสอนในอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2549 จำนวน 142 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา t-test F-test

ผลการศึกษาวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี มีสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนอยู่ในระดับมาก ทั้งโดยรวมและรายด้าน เรียงลำดับดังนี้ การบริหารจัดการในชั้นเรียน มีภาวะผู้นำการสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ การประสานประโยชน์ และการนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการ

2. ครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรีที่สอนประเภทวิชาต่างกัน มีสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการ ด้านนี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรีที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยครูที่มีประสบการณ์ น้อยกว่า 15 ปี มีสมรรถนะมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ส่วนด้านการสื่อสารอย่างมีคุณภาพ พบว่า แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 15 ปี มีสมรรถนะมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ทำงานตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปและด้านการนำนวัตกรรมใหม่มาใช้ในการบริหารจัดการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยครูที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 15 ปี มีสมรรถนะมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ทำงานตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป

4. ครูอาชีพศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี มีสมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียน ตาม
ประเภทครูผู้สอนต่างกัน พบว่า ครูมีสมรรถนะไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านการนำนวัตกรรมใหม่มาใช้
ในการบริหารจัดการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูพิเศษจ้างสอนมี
สมรรถนะมากกว่าข้าราชการครู

A STUDY ON COMPETENCY IN CLASSROOM MANAGEMENT OF
VOCATIONAL TEACHERS IN KANCHANABURI PROVINCE

AN ABSTRACT
BY
YUWADEE YANGSUAY

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Master of Education Degree in Educational Administration
at Srinakharinwirot University
May 2007

Yuwadee Yangsuay. (2007). *A study on competency in classroom management of vocational teachers in Kanchanaburi province*, Master's Project, M.Ed. (Educational Administration). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor : Asst. Prof. Dr. Phairajana Klinkularb.

This research aimed at finding a study on competency in classroom management of vocational teachers in Kanchanaburi Province. On 5 aspects, the leadership, the classroom management, the quality of communication, the Co-operate, the innovation for management and compare the competency in classroom management of vocational teachers in Kanchanaburi Province by providing the subjects, teaching experience and the type of the teachers.

Sample group comprised 142 teachers in Vocational Education Commission in Kanchanaburi Province in 2006. The materials of researching are the questionnaire of the competency in classroom management of questionnaire teachers in Kanchanaburi province. The statistical measurements comprised percentage, mean standard deviation and alfa coefficient, t-test, F-Test.

Findings of this research were following:

1. The teachers in Vocational Education Commission in Kanchanaburi Province had the competencies in classroom management in the all high level in general and in each category the leadership, the classroom management, the quality of communication, the Co-operation and the innovation for management.

2. The teachers in Vocational Education Commission in Kanchanaburi Province based on their fields of teaching had the competencies in classroom management. In general, it was found that there were no different competencies in classroom management. In each category of taking the innovation for management. It was found that there were different competencies in classroom management in level at .01 statistics significance.

3. The teachers in Vocational Education Commission in Kanchanaburi Province who had different teaching experiences. In general they had different competencies in classroom management in level of .01 statistics significance. It was found that the teachers who had less than 15 years of teaching experiences had more competency than those who had 15 years or more experiences of teaching. In term of communicative competency, it was found that there was different competency in level

at .05 statistics significance. The teachers who had less than 15 years of teaching experiences had more competency than those who had 15 years for more experiences of teaching In term of innovation application in management. It was found that there was different competency in level at .01 statistics significance. The teachers who had less than 15 years of teaching experiences had more competency than those who had 15 years or more experiences of teaching.

4. The teachers in Vocational Education Commission Kanchanaburi Province had the competencies classroom management in both of the permanent and temporary teachers. It was found that the both of teachers had no difference competency in classroom management. In term of innovation application in management had the difference in level at .05 statistics significance. The temporary teachers had the competency than the permanent teachers.

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงเรียบร้อยได้ด้วยดี เพราะความกรุณาอย่างยิ่งจากท่าน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการให้คำแนะนำ ติดตาม ตรวจสอบความถูกต้องทั้งหมด ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ในการสอบสารนิพนธ์ครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พวงรัตน์ เกษรแพทย์ และอาจารย์ ดร.มารศรี สุธาธิณี ที่เป็นกรรมการสอบปากเปล่า และให้ความกรุณาตรวจสอบ แนะนำ แก้ไข จนประสบผลสำเร็จ กราบขอบคุณคณาจารย์ภาควิชาการบริหารการศึกษาทุกท่านที่ได้เมตตา อบรมสั่งสอน และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดี ทำให้ผู้วิจัยสามารถนำมาใช้จนประสบผลสำเร็จ

ขอขอบคุณคณะครูวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร-แจ่มใสที่ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม เพื่อพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ขอขอบคุณคณะผู้บริหารและครูวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาบุรี วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี วิทยาลัยการอาชีพกาญจนาบุรี และวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนาบุรี ที่ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ สุภาภิชา อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้อำนวยการศักดิ์สิทธิ์ แสงกลับ วิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนาบุรี นางอารี เมฆกมล รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาบุรี นายปิยะ สิ้นคำเจริญ รองผู้อำนวยการชำนาญการวิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี และนางประยูร มีต้องปัน ครูชำนาญการพิเศษวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนาบุรี ที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยและให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณครูไพศาล ยันตะนะ ที่ให้ความช่วยเหลือในการวิเคราะห์ข้อมูล ขอขอบคุณคุณต้นทูน ดวงจินดา ที่ช่วยเหลือจัดพิมพ์และแก้ไขเอกสารแต่เริ่มต้น และที่ขาดเสียไม่ได้คือบุคคลในครอบครัวประกอบด้วย คุณสุรกิจ ยางสวย นายศุภชัย ยางสวย นายชาคริช ยางสวย ที่ช่วยเหลือในการพิมพ์ ค้นหาข้อมูล ให้กำลังใจทุก ๆ เรื่องและญาติพี่น้องที่คอยห่วงใย

คุณค่าและประโยชน์ของสารนิพนธ์ฉบับนี้ ขออุทิศแก่บิดา ที่ล่วงลับไปแล้ว และขอมอบเป็นสิ่งบูชา บูรพาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ประสบการณ์ รวมถึงความเมตตาเอื้อเอื้อให้การสนับสนุนตลอดมา

นางยุวดี ยางสวย

อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนาศาสตร์ แสงศักดิ์)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พวงรัตน์ เกษรแพทย์)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์ ดร.มารศรี สุธานี)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย ชูชาติ)
วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2550

สารบัญ

บทที่

หน้า

1 บทนำ..... 1

ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
สมมุติฐานในการวิจัย.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.....	9
ความเป็นมาของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.....	9
การปฏิรูปการอาชีวศึกษา.....	11
อาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี.....	16
มาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ.....	19
มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ.....	19
มาตรฐานการปฏิบัติงาน.....	20
มาตรฐานการปฏิบัติตน.....	22
สมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูผู้สอน.....	27
มีภาวะผู้นำ.....	28
ความหมายภาวะผู้นำ.....	29
การสร้างแรงจูงใจ.....	31
การมีส่วนร่วม.....	33
การเพิ่มอำนาจในการทำงาน.....	34
การบริหารจัดการในชั้นเรียน.....	37
ความสำคัญของการบริหารจัดการในชั้นเรียน.....	37
องค์ประกอบของการบริหารจัดการในชั้นเรียน.....	40
การสื่อสารอย่างมีคุณภาพ.....	42
ช่องทางการติดต่อสื่อสาร.....	43
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร.....	43
องค์ประกอบของการสื่อสาร.....	43

สารบัญญ (ต่อ)

2 (ต่อ)

การติดต่อสื่อสารที่ดี.....	44
การประสานประโยชน์.....	45
ครูกับนักเรียน	45
ครูกับครู.....	48
ครูกับผู้ปกครอง.....	48
ครูกับชุมชน.....	49
การนำนวัตกรรมใหม่ๆมาใช้ในการบริหารจัดการ.....	50
ขั้นตอนการผลิตสื่อ.....	51
ประโยชน์ของสื่อกับผู้เรียน.....	52
ประโยชน์ของสื่อกับผู้สอน.....	52
อินเทอร์เน็ต.....	53
ข้อดี ข้อจำกัดของอินเทอร์เน็ต.....	53
สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (E-Learning)	54
ประโยชน์ของการเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์.....	55
ข้อจำกัดของการเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์.....	55
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	56
งานวิจัยในประเทศ.....	56
งานวิจัยต่างประเทศ.....	60
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	63
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	63
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	64
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	65
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	66
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	68

สารบัญ (ต่อ)

4 (ต่อ)	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	69
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	82
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	82
สมมุติฐานในการวิจัย.....	82
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	83
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	83
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	84
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	84
สรุปผลการวิจัยข้อมูล.....	84
อภิปรายผล.....	86
ข้อเสนอแนะ.....	90
บรรณานุกรม.....	91
ภาคผนวก.....	99
ภาคผนวก ก	100
ภาคผนวก ข	112
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	120

ตาราง	หน้า
1 ประเภทวิชาและบุคลากรของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาบุรี.....	17
2 ประเภทวิชาและบุคลากรของวิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี.....	17
3 ประเภทวิชาและบุคลากรของวิทยาลัยการอาชีพกาญจนบุรี.....	18
4 ประเภทวิชาและบุคลากรของวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี.....	18
5 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	64
6 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างตามคุณลักษณะของข้อมูลส่วนตัว.....	69
7 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับสมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียน ของครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี 5 ด้าน จำแนกโดยภาพรวมและรายด้าน.....	70
8 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับสมรรถนะการบริหารจัดการใน ห้องเรียนของครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี ด้านภาวะผู้นำ จำแนก โดยภาพรวมและรายข้อ.....	71
9 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับสมรรถนะการบริหารจัดการใน ห้องเรียนของครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี ด้านการบริหารจัดการใน ชั้นเรียน จำแนกโดยภาพรวมและรายข้อ.....	72
10 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับสมรรถนะการบริหารจัดการใน ห้องเรียนของครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี ด้านการสื่อสารได้อย่างมี คุณภาพ จำแนกโดยภาพรวมและรายข้อ.....	73
11 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับสมรรถนะการบริหารจัดการใน ห้องเรียนของครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี ด้านการประสานประโยชน์ จำแนกโดยภาพรวมและรายข้อ.....	74
12 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับสมรรถนะการบริหารจัดการใน ห้องเรียนของครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี ด้านการนำนวัตกรรมมาใช้ ในการบริหารจัดการ จำแนกโดยภาพรวมและรายข้อ.....	76
13 เปรียบเทียบสมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี โดยความรวมและรายด้าน จำแนกตามประเภทวิชา.....	77
14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียนของครู อาชีวศึกษาในจังหวัดกาญจนบุรีจำแนกตามประเภทวิชา.....	78
15 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ สมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียน ด้านการนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการจำแนกตามประเภทวิชา.....	79

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง (ต่อ)

หน้า

16	เปรียบเทียบสมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี โดยภาพรวมและรายด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการ ทำงาน.....	80
17	เปรียบเทียบสมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามประเภทครูผู้สอน.....	81

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
-----------------------------	---

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ทำให้เกิดกระแสการตื่นตัวของครูและผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา โดยเฉพาะหมวด 7 ได้กล่าวถึงการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา และการพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง (กระทรวงศึกษาธิการ. 2542 : 31 – 34) ครูอาชีพเป็นปัจจัยสำคัญในการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน (Duke.1992 : 257) ปัจจุบันภาระงานในโรงเรียนมีความซับซ้อนมากขึ้น และนักเรียนต้องการครูที่มีความรู้ความสามารถมากขึ้น (Bliss, Firestone; & Richards. 1991 : 144) เพราะบทบาทหน้าที่ของครูนั้นมีทั้งการจูงใจ การจัดสิ่งแวดล้อมให้เหมาะแก่การเรียนรู้รวมทั้งใช้อิทธิพลอื่นๆ เพื่อให้ผู้เรียนมีความสนใจและประสพผลสูงสุด ตามศักยภาพ (Jacopbsen, Eggen; & Kauchak. 1990 : 180)

มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาซึ่งเป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะและคุณภาพที่พึงประสงค์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในการประกอบวิชาชีพครู ตามพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 โดยผู้ประกอบวิชาชีพจะต้องนำมาตรฐานวิชาชีพเป็นหลักเกณฑ์ในการประกอบวิชาชีพครูสภา มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาได้กำหนดไว้ 3 ด้าน คือ มาตรฐานด้านความรู้และประสบการณ์ มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน และมาตรฐานด้านการปฏิบัติตน มาตรฐานความรู้ ประกอบด้วย ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ จิตวิทยาสำหรับครู การวัดและการประเมินผลการศึกษา การบริหารจัดการในห้องเรียน การวิจัยทางการศึกษาและความเป็นครู มาตรฐานความรู้ด้านการบริหารจัดการในห้องเรียน ครูผู้สอนจะต้องมีสมรรถนะ 5 ด้าน คือ มีภาวะผู้นำ การบริหารจัดการในชั้นเรียน การสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ การประสานประโยชน์ การนำนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2548 : 41-43) ครูจะต้องเปลี่ยนบทบาทใหม่ จะต้องเป็นครูเก่ง ครูดี มีความรู้ความสามารถ มีจิตสำนึกของความเป็นครู ห่วงเทเสียสละให้กับงาน พัฒนาการเรียนการสอนด้วยจิตวิญญาณของความเป็นครู เพื่อสร้างศรัทธาให้เกิดขึ้น และได้รับการยกย่อง (อรชุน โพชนุกูล. 2533 : 43) ในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนต้องมีความสามารถในการบริหารจัดการชั้นเรียนไม่ว่าในเรื่องจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่หลากหลายวิธี การจัดบรรยากาศในการเรียน การใช้อุปกรณ์หรือสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย การประสานสัมพันธ์กับผู้ปกครอง ชุมชน หากครูผู้สอนมีมาตรฐานวิชาชีพผลิตผลที่ผลิตออกมาก็จะมีประสิทธิภาพ

จะอย่างไรก็ตาม ครูที่มีหน้าที่ในการพัฒนาคนเพื่อพัฒนาสังคม จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการคิดสร้างสรรค์ เนื่องจากครู

นั้นนอกจากจะสนับสนุนการเรียนแล้ว ยังต้องมีความสามารถกระตุ้นหรือสนับสนุนการคิดและทักษะการแก้ปัญหาแก่นักเรียนอีกด้วย (Scribner. 1999 : 240) ครูนอกจากจะมีหน้าที่พัฒนาคน เพื่อพัฒนาสังคมแล้ว ในขณะที่มีการจัดการเรียนการสอนครูผู้สอนยังต้องมีการบริหารจัดการในชั้นเรียนควบคู่ไปด้วย เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุเป้าหมาย สภาพแวดล้อมภายในชั้นเรียน หากครูผู้สอนไม่สามารถบริหารจัดการได้ ก็จะพบกับความล้มเหลวในการจัดการภายในห้องเรียน ดังนั้นครูผู้สอนจึงต้องมีความสามารถในเรื่องเหล่านี้คือความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นผลที่เกิดแก่ผู้เรียน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการแสวงหาความรู้ตามสภาพความแตกต่างของบุคคล ในการทำงานของนักเรียนร่วมกันปรึกษาหารือกัน การตัดสินใจ การปฏิบัติงานร่วมกัน สิ่งหนึ่งที่ครูผู้สอนต้องให้นักเรียนในการปฏิบัติงานก็คือ การเพิ่มพลังอำนาจให้ผู้เรียน (Blasé; & Blasé.1997 : 1) นอกจากนั้นแล้วครูต้องสั่งสอน ฝึกฝน สร้างเสริมความรู้ ทักษะ และนิสัย ที่ดีแก่ศิษย์อย่างเต็มความสามารถ นอกจากความสามารถด้านการสอนของครูแล้ว ยังมีเรื่องที่ครูผู้สอนต้องสามารถจัดการให้ผู้เรียน เรียนอย่างมีความสุขในชั้นเรียน เช่น การจัดสภาพห้องเรียน ให้มีสิ่งแวดล้อมที่ดี การจัดมุมความรู้ในชั้นเรียน การจัดกลุ่มการเรียน กลุ่มการฝึกปฏิบัติงาน การสร้างความเชื่อมั่นให้ผู้เรียน ดูแลภายในห้องเรียน การจัดสื่อการสอน การเตรียมความพร้อมก่อนเข้าห้องสอน การที่ผู้เรียนจะประสบผลสำเร็จในด้านการเรียนรู้ ต้องมีปัจจัยอย่างอื่นที่ครูผู้สอนต้องมี เช่น การสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับนักเรียน เพื่อเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน การสอนของครูต้องรู้จักนำวิธีการและนวัตกรรมใหม่ ๆ เข้ามาใช้ประกอบการเรียนการสอน การที่ผู้เรียนสนใจพัฒนาตนเองโดยการเรียนรู้จากนวัตกรรมและเทคโนโลยี ข้อมูลข่าวสาร ผู้สอนต้องหาวิธีการสอนแบบต่าง ๆ มาใช้ (เบญญพร มหาพิรุณ. 2541: 75) สิ่งหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนเรียนแล้วเข้าใจยิ่งขึ้นก็คือการสื่อสาร ครูผู้สอนต้องมีความสามารถสื่อสารแล้วทำให้ผู้รับข่าวสารเข้าใจตรงกัน การสื่อสารต้องสั้น กระชับ เข้าใจง่าย รัดกุม การที่จะช่วยให้ผู้เรียนและครูผู้สอนได้รับรู้เรื่องราวร่วมกัน มีความเข้าใจตรงกัน ครูต้องรู้วิธีการสื่อสารที่ดี นอกจากนั้นแล้วครูผู้สอนต้องมีความสามารถในการประสานงาน เพื่อประสานประโยชน์ระหว่างผู้ปกครองกับครู ครูกับครู ครูกับนักเรียน เช่น ครูกับผู้ปกครอง ครูต้องคอยแจ้งข่าวสารของวิทยาลัย แจ้งพฤติกรรมความประพฤติของนักเรียนให้ผู้ปกครองได้รับทราบ

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2546 : 11 – 40) ได้เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสถานศึกษา ได้ดำเนินการรวมกลุ่มสถานศึกษาทั้งหมดในสังกัด 412 แบ่งเป็น 28 สถาบันการอาชีวศึกษา โดยการกระจายอำนาจ-มอบอำนาจให้สถาบันการอาชีวศึกษา 28 แห่ง เท่าที่กฎหมายเอื้ออำนวยโดยมอบอำนาจด้านการบริหารงานทั่วไป การบริหารงานวิชาการ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและแก้ปัญหาได้อย่างทันที่ โดยแจ้งผ่านอาชีวศึกษาจังหวัด เพื่อแจ้งให้สถานศึกษารับทราบ หรือแจ้งโดยตรง สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้ให้ความสำคัญต่อการปฏิรูปการศึกษาและให้เป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพ จึงกำหนดมาตรฐาน

แนวทางในการปฏิรูปและมอบหมายให้หน่วยงานของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ดำเนินงาน โดยมีการพัฒนาหลักสูตรใหม่ทุกระดับ ส่งเสริมอาชีพอิสระ ให้มีการพัฒนาศูนย์ การเรียนรู้ การศึกษาค้นคว้า ส่งเสริมการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ส่งเสริมให้ครูปฏิบัติงาน จริงด้วยการสร้างประสบการณ์ พัฒนาทักษะวิชาชีพ การวิจัยในชั้นเรียน การประกันคุณภาพ การใช้สื่อการเรียนการสอน ผนวกรวมความร่วมมือกับชุมชน พัฒนาครู เพื่อให้เป็นไปตาม มาตรฐานวิชาชีพ และมอบหมายสถาบันการอาชีวศึกษา ได้จัดการศึกษาเพื่อผลิตบุคลากร ในระดับช่างฝีมือ และช่างเทคนิค ให้สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสนอง ต่อความต้องการของตลาดแรงงาน ที่ต้องการนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาเพิ่มมากขึ้นทุกปี จึงเป็นมูลเหตุที่สถานศึกษาควรมีครู ที่มีความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพครูใน การปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับหลักสูตรการศึกษา และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนไป อย่างรวดเร็ว ครูจึงนับว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การจัดการอาชีวศึกษาบรรลุตามเป้าหมาย ปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่ายังมีครูจำนวนหนึ่งขาดความรู้และความ สามารถในการบริหารจัดการในห้องเรียน ครูขาดทักษะภาวะผู้นำ ขาดประสิทธิภาพในการบริหาร จัดการในชั้นเรียน ครูละเลยการประสานสัมพันธ์กับผู้ปกครอง ชุมชน สถานประกอบการ ขาด การคิดค้นนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน จึงจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาครู เพื่อให้เข้าสู่มาตรฐานวิชาชีพครูตามข้อบังคับของคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพและ จรรยาบรรณของวิชาชีพ และเพื่อสร้างคุณภาพมาตรฐานให้สอดคล้องกับมาตรฐานความ ต้องการกำลังคน ตามนโยบายการปฏิรูปการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งสถานศึกษาในอาชีวศึกษาจังหวัดต้องดำเนินการตามนโยบาย

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีว ศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี เพื่อผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำไปเป็นแนวทางในการกำหนด นโยบาย วางแผน การบริหารด้านสมรรถนะของครู เพื่อพัฒนาครูให้มีความรู้ และพัฒนาผลผลิตให้ มีคุณภาพที่สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 ตลอดจนนโยบายการปฏิรูปอาชีวศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี 5 ด้าน คือ มีภาวะผู้นำ การบริหารจัดการในชั้นเรียน การสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ การ ประสานประโยชน์ การนำนวัตกรรมใหม่มาใช้ในการบริหารจัดการ
2. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะ การบริหารจัดการในห้องเรียนของครูสังกัดสำนักงาน

คณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในจังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามประเภทวิชา ประสบการณ์ทำงาน และประเภทครูผู้สอน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงสมรรถนะของครูผู้สอนในการบริหารจัดการในห้องเรียน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารสถานศึกษา ในการนำไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย การวางแผน การพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนในการบริหารจัดการในห้องเรียน ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดกาญจนบุรี โดยศึกษาสมรรถนะของครู 5 ด้าน คือ มีภาวะผู้นำ การบริหารจัดการในชั้นเรียน การสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ การประสานประโยชน์ การนำนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการ

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอนที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี ปีการศึกษา 2549 ประเภทวิชาอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ คหกรรม และศิลปกรรม จำนวน 224 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอน ประเภทวิชาอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ คหกรรม และศิลปกรรม จำนวน 142 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกน จากนั้นจึงสุ่มแบบแบ่งชั้นและสุ่มอย่างง่าย

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ จำแนกเป็น

3.1.1 ประเภทวิชา

3.1.1.1 อุตสาหกรรม

3.1.1.2 พาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ

3.1.1.3 คหกรรม

3.1.1.4 ศิลปกรรม

3.1.2 ประสบการณ์ทำงาน

3.1.2.1 น้อยกว่า 15 ปี

3.1.2.2 ตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป

3.1.3 ประเภทครูผู้สอน

3.1.3.1 ข้าราชการครู

3.1.3.2 ครูพิเศษจ้างสอน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ สมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนของครู ประกอบด้วย มีภาวะผู้นำ การบริหารจัดการในชั้นเรียน การสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ การประสานประโยชน์ และการนำนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สมรรถนะ หมายถึง ทักษะ ความรู้ ความสามารถ บุคลิกลักษณะของบุคคลที่จำเป็นในการปฏิบัติงานมาตรฐานเฉพาะและเป็นตัวกำหนดในการทำงานที่มีประสิทธิภาพ

2. สมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียน หมายถึง ความรู้ ความสามารถของครูในการจัดการเรียนรู้ส่งผลสัมฤทธิ์ต่อผู้เรียน ซึ่งครูต้องมีสมรรถนะ 5 ด้าน ดังต่อไปนี้

2.1 มีภาวะผู้นำ หมายถึง ความสามารถของครูในการเป็นผู้นำห้องเรียนที่มีประสิทธิภาพสอนนักเรียนให้เติบโตทั้งด้านสติปัญญาและสังคม สร้างสัมพันธภาพที่มุ่งใจ ให้ความกระตือรือร้น ปลุกฝังความกลมเกลียว ความร่วมมือ ร่วมใจ ให้เกิดขึ้นระหว่างผู้เรียน สร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้เรียน

2.2 การบริหารจัดการในชั้นเรียน หมายถึง ความสามารถของครูในการ จัดบรรยากาศการจัดการเรียนการสอน การจัดข้อมูลสารสนเทศ เอกสารประจำชั้นประจำวิชา การกำกับดูแลชั้นเรียนประจำวิชาต่าง ๆ

2.3 การสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ หมายถึง ความสามารถของครูในการสื่อสารในชั้นเรียนกับนักเรียน ด้วยช่องทางวิธีการสื่อสารในชั้นเรียน ข้อความชัดเจน ถูกต้อง รัดกุม ทำให้ผู้เรียนและผู้สอนมีความเข้าใจตรงกัน

2.4 การประสานประโยชน์ หมายถึง ความสามารถของครูในการประสานสัมพันธ์กับนักเรียนให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง ช่วยแนะนำเรื่องผลการเรียน การศึกษาต่อ ควบคุมดูแลความประพฤติ ประสานสัมพันธ์กับเพื่อนครูเพื่อให้ความช่วยเหลือด้านการสอน ชี้นำซึ่งกันและกัน กับผู้ปกครองช่วยกำกับดูแลนักเรียน รายงานความประพฤติ ให้ข้อมูลข่าวสารด้านความประพฤติ รายงานผลการเรียนให้ผู้ปกครองทราบ กับให้ความร่วมมือกับชุมชนในเรื่องของกิจกรรมภายในชุมชน

2.5 การนำนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการ หมายถึง สามารถนำนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ประกอบการเรียนรู้ของผู้เรียน ศึกษา ค้นคว้า วิจัย จัดให้มีแหล่งเรียนรู้ด้วยการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต การใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (E-learning)

3. ประเภทครูผู้สอน หมายถึง ผู้ที่ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในจังหวัดกาญจนบุรี คือ

3.1 ข้าราชการครู หมายถึง ข้าราชการครูผู้ปฏิบัติการสอน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในจังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 4 แห่ง คือ วิทยาลัยเทคนิคกาญจนบุรี วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี วิทยาลัยการอาชีพกาญจนบุรี และวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี

3.2 ครูพิเศษจ้างสอน หมายถึง บุคคลที่สถานศึกษาในอาชีวศึกษาจังหวัดจ้างเป็นรายชั่วโมง รายเดือน เพื่อปฏิบัติการสอน

4. ประเภทวิชา หมายถึง กลุ่มวิชาที่จัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในจังหวัดกาญจนบุรี

4.1 ประเภทวิชาอุตสาหกรรม หมายถึง กลุ่มช่างอุตสาหกรรม ซึ่งประกอบด้วย สาขาวิชาเครื่องกล ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ การก่อสร้าง เครื่องมือกลและซ่อมบำรุง โลหะการ

4.2 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ หมายถึง กลุ่มพาณิชยกรรม ซึ่งประกอบด้วย สาขาวิชาการบัญชี การตลาด การขาย การเลขานุการ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ ธุรกิจค้าปลีก การจัดการโลจิสติกส์ ภาษาต่างประเทศธุรกิจ

4.3 ประเภทวิชาคหกรรม หมายถึง กลุ่มผ้าและเครื่องแต่งกาย อาหาร ประกอบด้วย สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ผ้าและเครื่องแต่งกาย เทคโนโลยีผ้าและเครื่องแต่งกาย เทคโนโลยีการออกแบบเครื่องแต่งกาย การบริหารงานคหกรรมศาสตร์ คหกรรมศาสตร์

4.4 ประเภทวิชาศิลปกรรม หมายถึง กลุ่มศิลปกรรม ประกอบด้วย สาขาวิชาศิลปกรรม/จิตรศิลป์ การออกแบบ ศิลปหัตถกรรม คอมพิวเตอร์กราฟฟิก เครื่องประดับอัญมณี เทคโนโลยีการถ่ายภาพ และวีดิทัศน์

5. ประสบการณ์ทำงาน หมายถึง ระยะเวลาในการปฏิบัติการสอนของข้าราชการครู และครูพิเศษจ้างสอน

6. อาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี หมายถึง สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในจังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 4 แห่ง คือ วิทยาลัยเทคนิคกาญจนบุรี วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี วิทยาลัยการอาชีพกาญจนบุรี และวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี

7. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา หมายถึง หน่วยงานที่มีฐานะเทียบเท่ากรมหนึ่งในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ มีหน้าที่ในการส่งเสริมสนับสนุน กำกับดูแลสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนด้านอาชีวศึกษา และปฏิบัติงานอื่นตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา

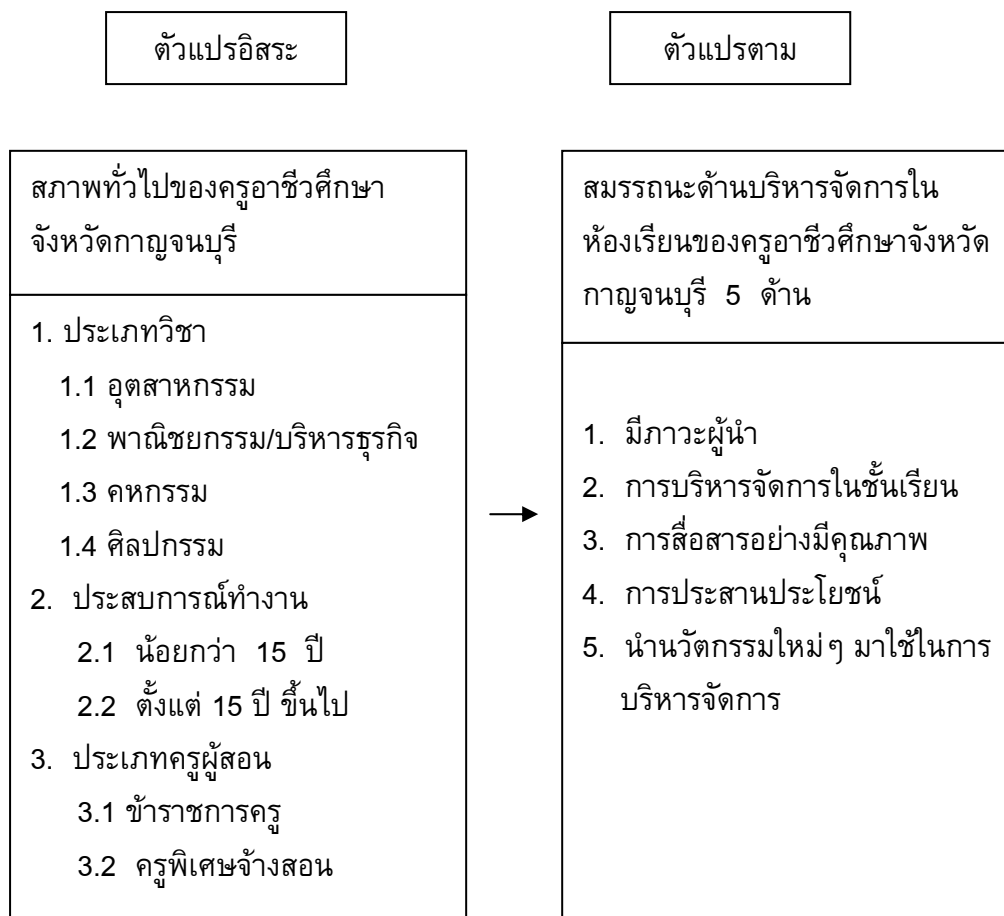
กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาสมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี จากการศึกษาพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2546 กำหนดมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาประกอบด้วยมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ มาตรฐานการปฏิบัติงาน และมาตรฐานการปฏิบัติตน ผู้เข้าสู่วิชาชีพจะต้องมีมาตรฐานความรู้และประสบการณ์ตามที่กำหนด จึงจะได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ และเมื่อเข้าสู่วิชาชีพแล้วจะต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการปฏิบัติงานและมาตรฐานการปฏิบัติตน

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2548 : 6-9) ได้กำหนดมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาว่า ด้วยมาตรฐานความรู้ในการบริหารจัดการในห้องเรียน ผู้ประกอบวิชาชีพครูต้องมีสมรรถนะ 5 ด้าน คือ มีภาวะผู้นำ สามารถบริหารจัดการในชั้นเรียน สามารถสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ การประสานประโยชน์และการนำนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการ

จากแนวทางในการปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพการศึกษา ผู้วิจัยจึงศึกษาสมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี เพื่อศึกษาความสามารถของครูในการจัดการชั้นเรียน เป็นการจัดหาและวิธีการที่จำเป็น เพื่อสร้างและคงสภาพสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนการสอน วัตถุประสงค์หลักของการจัดการชั้นเรียน ไม่ใช่การสร้างสิ่งแวดล้อมที่เป็นระเบียบเรียบร้อย แต่เป็นการสร้างสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรมีความสามารถ 5 ด้าน คือ มีภาวะผู้นำ การบริหารจัดการในชั้นเรียน การสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ การประสานประโยชน์และการนำนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการ

ในส่วนตัวแปรอิสระ ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรอิสระเป็นประเภทวิชาที่มีข้าราชการครูและครูพิเศษจ้างสอน ในอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี 4 สถานศึกษา คือ วิทยาลัยเทคนิคกาญจนบุรี วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี วิทยาลัยการอาชีพกาญจนบุรี และวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี มีการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย 4 ประเภทวิชา คือ ประเภทวิชาอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ คหกรรม และศิลปกรรม ด้านประสบการณ์ในการทำงานและประเภทครูที่เป็นข้าราชการกับครูพิเศษจ้างสอน ที่ต่างกันซึ่งมีผลต่อความสามารถในการบริหารจัดการในห้องเรียน

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานในการวิจัย

1. ครูผู้สอนที่มีการสอนประเภทวิชาต่างกัน มีสมรรถนะในการบริหารจัดการในห้องเรียนแตกต่างกัน
2. ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีสมรรถนะในการบริหารจัดการในห้องเรียนแตกต่างกัน
3. ครูผู้สอนที่ต่างประเภทกัน มีสมรรถนะในการบริหารจัดการในห้องเรียนแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสาร ทำรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และขอเสนอรายละเอียดตามลำดับดังนี้

1. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
 - 1.1 ความเป็นมาของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
 - 1.2 การปฏิรูปการอาชีวศึกษา
 - 1.3 อาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี
2. มาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ
 - 2.1 มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ
 - 2.2 มาตรฐานการปฏิบัติงาน
 - 2.3 มาตรฐานการปฏิบัติตน
3. สมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียน
 - 3.1 มีภาวะผู้นำ
 - 3.2 การบริหารจัดการในชั้นเรียน
 - 3.3 การสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ
 - 3.4 การประสานประโยชน์
 - 3.5 การนำนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

1. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

1.1 ความเป็นมาของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2546:1-7) ได้ปรับเปลี่ยนมาจากกรมอาชีวศึกษา เมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม 2546 ซึ่งมีหน้าที่จัดการศึกษาด้านวิชาชีพและฝึกอบรมวิชาชีพ เป็นกระบวนการผลิตและพัฒนากำลังคนระดับ กึ่งฝีมือ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี ที่มีลักษณะเฉพาะสัมพันธ์อย่างชัดเจนกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยี ในแต่ละภาคเศรษฐกิจ เจตนารมณ์ เพื่อให้บุคคลมีความรู้ มีทักษะในวิชาชีพพื้นฐานและวิชาชีพเฉพาะทาง พร้อมทั้งมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีสมรรถนะในการประกอบอาชีพ สามารถนำทักษะ ความรู้

และประสบการณ์ไปใช้ในการประกอบอาชีพ สร้างผลผลิตและรายได้ เกิดการพัฒนาอาชีพอย่างมั่นคงและยั่งยืน การศึกษาวิชาชีพเป็นกลไกสำคัญในการแก้ไขปัญหาความยากจนของประชาชน สอนนโยบายของรัฐบาลในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศให้บรรลุเป้าหมายของการพัฒนา คือ “ความอยู่ดีมีสุข ของคนไทยและสังคม โดยสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นเป้าหมาย งานหลักที่มีความรับผิดชอบในการจัดการศึกษาวิชาชีพ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้ดำเนินการจัดการอาชีวศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพเพื่อผลิตกำลังคนในระดับ กึ่งฝีมือ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิคและระดับเทคโนโลยี สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตอบสนองความต้องการแรงงานและการประกอบอาชีพอิสระ

หลักสูตรการจัดการเรียนการสอน

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) รับผู้ที่จบมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3) หรือเทียบเท่า
2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) รับผู้ที่จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) หรือเทียบเท่า
3. หลักสูตรฝึกอบรมวิชาชีพ เป็นการศึกษา นอกกระบบ ได้แก่
 - หลักสูตรระยะสั้น 3-225 ชั่วโมง
 - หลักสูตรระยะสั้นแบบต่างๆ

ประเภทวิชาที่เปิดสอน

1. ประเภทวิชาอุตสาหกรรม
2. ประเภทวิชาพาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ
3. ประเภทวิชาศิลปกรรม
4. ประเภทวิชาคหกรรม
5. ประเภทวิชาเกษตรกรรม
6. ประเภทวิชาประมง
7. ประเภทวิชาอุตสาหกรรมสิ่งทอ
8. ประเภทวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

ในแต่ละจังหวัดจะมีสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ให้บริการด้านการศึกษา ดังนี้ คือ

1. วิทยาลัยเทคนิค
2. วิทยาลัยอาชีวศึกษา
3. วิทยาลัยการอาชีพ
4. วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี
5. วิทยาลัยสารพัดช่าง
6. วิทยาลัยกานาภิเษก

7. กางนาเกษกวิทยาลัย
8. วิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการต่อเรือ
9. วิทยาลัยพณิชยการ
10. วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยว
11. วิทยาลัยศิลปหัตถกรรม
12. วิทยาลัยประมง

1.2 การปฏิรูปการอาชีวศึกษา

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ซึ่งได้ระบุไว้ในมาตรา 32 บัญญัติให้มีคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งเป็น 1 ใน 4 องค์กรหลัก ในการจัดระเบียบบริหารกระทรวงศึกษาธิการและกำหนดหน้าที่ไว้ในมาตรา 34 ให้คณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐานและหลักสูตร การอาชีวศึกษาทุกระดับที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ การส่งเสริมประสานงานการจัดการอาชีวศึกษาของรัฐ และเอกชน การสนับสนุนทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบ และการประเมินผลการจัดการอาชีวศึกษา โดยคำนึงถึง คุณภาพและความเป็นเลิศทางวิชาชีพ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545ก : 21 – 22)

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2546 : 9-11) ได้รับนโยบายการปฏิรูปการศึกษา จากกระทรวงศึกษาธิการ และให้ความสำคัญต่อการปฏิรูปการศึกษาเป็นอย่างยิ่ง โดยนำมากำหนด เป็นมาตรฐานแนวทางในการปฏิรูปและมอบหมายหน่วยงานของสำนักงานคณะกรรมการการ อาชีวศึกษารับผิดชอบอย่างชัดเจนเป็นรูปธรรมซึ่งสรุปสาระสำคัญตามแนวทางของการปฏิรูป การศึกษากระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งได้กำหนดแนวทางการดำเนินงานไว้ดังนี้

1.2.1 ปฏิรูประบบการอาชีวศึกษา

การปฏิรูปการอาชีวศึกษาได้กำหนดแนวทางดำเนินการโดยมุ่งปรับทิศทาง แนวทาง ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2546 : 13 – 15)

1.2.1.1 ให้ความสำคัญกับความต้องการกำลังคน

พัฒนาหลักการและจัดการเรียนการสอนโดยมุ่งเน้นความต้องการกำลังคนเป็น หลักทั้งความต้องการกำลังคนของสถานประกอบการ ทิศทางการพัฒนาประเทศและศักยภาพของ บุคคลเป็นสำคัญ มีการปรับหลักสูตรใหม่ทุกระดับ โดยมุ่งเน้นความต้องการกำลังคนในการจ้าง งานและการส่งเสริมอาชีพอิสระที่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจของภูมิภาค

1.2.1.2 พัฒนาระบบการอาชีวศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

สถานศึกษาทุกแห่งต้องพัฒนาระบบงาน พัฒนาศูนย์วิทยบริการให้เอื้อต่อการ เรียนรู้ การศึกษาค้นคว้า ความต้องการและการถ่ายทอดความรู้ในสาขาวิชาชีพ เรียนรู้ความ ต้องการจากภายนอก เรียนรู้ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงของอาชีพ สภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม สร้างเครือข่ายเชื่อมโยงเพื่อเรียนรู้วิชาชีพและวิชาที่เกี่ยวข้อง

ร่วมกันในองค์กร เพื่อการพัฒนาบุคลากร นักเรียนนักศึกษา และสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง

1.2.1.3 พัฒนาระบบการอาชีวศึกษาให้เป็นการศึกษาต่อเนื่อง

ขยายฐานการพัฒนากำลังคนให้กว้างขวางโดยไม่มีข้อจำกัดครอบคลุมประชากรทุกเพศทุกวัย ทุกระดับชั้น ปรับระบบการจัดการอาชีวศึกษาให้เป็นการศึกษาต่อเนื่อง ระดมทรัพยากรด้านการอาชีวศึกษา เพื่อสร้างปัจจัยที่เอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตด้วยรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลายสะดวกต่อการเข้าถึงบริการมากที่สุด ส่งเสริมให้บุคคลทำงานอยู่แล้ว หรืออยู่นอกระบบการศึกษาได้มีโอกาสศึกษาหาความรู้ พัฒนาทักษะอาชีพได้อย่างต่อเนื่อง

1.2.1.4 พัฒนาระบบอาชีวศึกษาให้เป็นระบบเปิด

ขยายโอกาสการศึกษาวิชาชีพให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่กว้างขวาง สร้างความยืดหยุ่น บุคคลสามารถเข้าเรียนหรือหยุดเรียนได้ตามความจำเป็นโดยนาระบบโมดูล ระบบการสะสมหน่วยการเรียนรู้มาใช้ในการเรียนการสอน

1.2.1.5 พัฒนาระบบการเทียบโอนประสบการณ์

สร้างระบบการเทียบโอนประสบการณ์เพื่อยกระดับคุณค่าของผู้มีทักษะอาชีพ เพื่อให้จุดเชื่อมโยงระหว่างวุฒิการศึกษากับอาชีวศึกษาเป็นการสะสมหน่วยการเรียนรู้สำหรับการศึกษาต่อเพิ่มเติมเพื่อรับคุณวุฒิวิชาชีพ เอื้อโอกาสให้กับผู้เรียนสามารถเรียนควบคู่กับการประกอบอาชีพของตนเองได้

1.2.1.6 สร้างความเชื่อมโยง

จัดระบบหลักสูตรระบบการเรียนการสอนการศึกษาระดับวิชาชีพให้มีความเชื่อมโยงกับการศึกษาในระดับและประเภทต่าง ๆ เพื่อการสร้างคุณภาพมาตรฐานและการถ่ายโยงคุณวุฒิ

1.2.2 ปฏิรูประบบการเรียนรู้

เพื่อให้การเรียนรู้วิชาชีพเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้ปรับระบบการเรียนรู้โดยใช้หลักการสำคัญ(สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2546 : 23-24) ดังนี้

1.2.2.1 จัดระบบการเรียนรู้ในลักษณะสหวิทยาการ

การเรียนรู้วิชาชีพและเทคโนโลยีจำเป็นต้องสร้างความเชื่อมโยงระหว่างศาสตร์ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ผู้เรียนสามารถประยุกต์ศาสตร์ที่เกี่ยวข้องมาใช้กับวิชาชีพหลักที่เรียนและประยุกต์ให้ศาสตร์ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาอาชีพได้อย่างหลากหลาย

1.2.2.2 สร้างความแข็งแกร่งทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ

จัดการเรียนการสอนโดยบูรณาการภาคทฤษฎีและปฏิบัติเข้าด้วยกันไม่มีการแยกทฤษฎีและปฏิบัติจากกันอย่างสิ้นเชิงเพื่อให้มีการสร้างความแข็งแกร่งทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติด้วยการเชื่อมโยงและประยุกต์สู่การปฏิบัติงานอาชีพจริง

1.2.2.3 ให้ความสำคัญการสร้างสมรรถนะอาชีพ

การเรียนรู้การสอนอาชีวศึกษาทุกระดับและประเภทวิชาปฏิรูปโดยจัดให้มีการเรียนรู้โดยใช้สมรรถนะ หรือสามารถในการปฏิบัติงานเป็นฐานเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าผู้เรียนรู้และฝึกทักษะจนเกิดสมรรถนะในอาชีพนั้น การจัดหลักสูตรจึงต้องดำเนินการจากการวิเคราะห์อาชีพ และพัฒนามาตรฐานสมรรถนะของแต่ละอาชีพเป็นสำคัญ

1.2.2.4 ขยายการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีและการฝึกงานในสถานประกอบการ การเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริงเป็นหัวใจสำคัญของการอาชีวศึกษาดังนั้น การเร่งประชาสัมพันธ์ หนุนเสริมความร่วมมือจากภาคเอกชนเพื่อขยายการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี และการส่งเสริมการฝึกปฏิบัติงานจริงในสถานประกอบการจริงเป็นกลไกสำคัญในการเรียนรู้วิชาชีพ

1.2.2.5 การเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้จากเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาให้การสนับสนุนสถานศึกษาทุกแห่ง จัดสถานที่สำหรับการส่งเสริมการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และการเรียนรู้จากเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้วยการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ด้วยตนเอง ในสถานศึกษา ส่งเสริมสนับสนุนสื่อการเรียนการสอนทางเครือข่าย ICT ในรูปแบบ E-Learning

1.2.2.6 การจัดทำโครงการหรือโครงการงาน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในการสร้างสมรรถนะในการประกอบอาชีพ

นักเรียนนักศึกษาทุกคน จะต้องจัดทำโครงการหรือโครงการงานด้วยการบูรณาการความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ความชำนาญ สร้างชิ้นงานเพื่อจัดสมรรถนะในการประกอบอาชีพก่อนจบการศึกษาทุกหลักสูตร

1.2.3 ปฏิรูประบบบุคลากร

เพื่อพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้ความสามารถและคุณลักษณะที่สอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้ดำเนินการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาตามยุทธศาสตร์สำคัญในการดำเนินการปฏิรูประบบครูและบุคลากรการอาชีวศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2546 : 39-40) ประกอบด้วย

1.2.3.1 พัฒนามาตรฐานครูและผู้บริหารการอาชีวศึกษา

1.2.3.2 สร้างศักยภาพในวิชาชีพ ด้วยการส่งเสริมให้ครูปฏิบัติงานจริงด้วยการสร้างประสบการณ์ในสถานประกอบการ เพื่อถ่ายทอดแก่ผู้เรียนได้อย่างถูกต้องและมีเครือข่ายการทำงานร่วมกับผู้ประกอบการอย่างใกล้ชิด โดยจัดให้มีแผนงานสร้างความเข้มแข็งในวิชาการ และวิชาชีพ ประกอบด้วยหลักสูตรการจัดฝึกอบรมในด้านการพัฒนาหลักสูตร พัฒนาทักษะวิชาชีพ พัฒนางานกิจกรรมและกระบวนการเรียนรู้ตามสาระการเรียนรู้ของกลุ่มวิชาชีพต่าง ๆ การวิจัยในชั้นเรียน การวัดผลและประเมินผล การประกันคุณภาพ การใช้สื่อการเรียนการสอนและการบริหารงานงบประมาณเป็นต้น

1.2.3.3 สนับสนุนให้ครูปรับพฤติกรรมไปสู่ Learning Teachers ที่สามารถ Up-load สื่อการสอนและหาความรู้เพิ่มจาก ICT มีความสามารถด้านภาษาต่างประเทศและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องด้วยการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Learning) โดยได้จัดให้มีแผนงานเตรียมความพร้อมเข้าสู่การปฏิรูปการศึกษา ประกอบไปด้วยงาน/โครงการ/และกิจกรรมต่าง ๆ อาทิ เช่น การจัดประชุมสัมมนา การฝึกอบรม การศึกษาดูงาน ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปการศึกษา การปฏิรูปการอาชีวศึกษา การสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดการเรียนการสอนตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาครูแกนนำโดยครอบคลุมครูและบุคลากรการศึกษาในสังกัดจำนวนประมาณ 15,000 คน

1.2.4 ปฏิรูประบบบริหารจัดการ

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้ดำเนินการปฏิรูประบบบริหารจัดการ (Re-Organizing) โดยใช้แนวทางการดำเนินการ (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2546 : 29-32) ดังนี้

ในส่วนกลางเปลี่ยนจากกรมอาชีวศึกษาเป็นสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภายใต้คณะกรรมการการอาชีวศึกษา รับผิดชอบงานนโยบาย มาตรฐานหลักสูตรอาชีวศึกษา ทุกระดับ ส่งเสริมประสานงานการจัดการอาชีวศึกษาของรัฐและเอกชนการสนับสนุนทรัพยากร การติดตามตรวจสอบและประเมินผลการจัดอาชีวศึกษา มีสำนักต่าง ๆ ขึ้นมารับผิดชอบงานแต่ละด้าน จำนวน 7 สำนัก

1.2.4.1 การรวมกลุ่มสถานศึกษา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ สถานศึกษา กรมอาชีวศึกษาได้ดำเนินการรวมกลุ่มสถานศึกษาทั้งหมดในสังกัด 412 แห่ง เป็น 28 กลุ่ม หรือ 28 สถาบันการอาชีวศึกษาบริหารจัดการโดยคณะกรรมการ 2 คณะ คือ คณะกรรมการสภาสถาบัน และคณะกรรมการบริหารสถาบันโดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญคือ

- เพื่อให้การฝึกกำลังกันสร้างความเข้มแข็งให้การอาชีวศึกษาด้วยการประสานการใช้ทรัพยากรและการเกื้อกูลด้านวิชาการ
- เพื่อสร้างคุณภาพมาตรฐาน ให้สอดคล้องกับมาตรฐานความต้องการกำลังคน
- เพื่อสามารถระดมทรัพยากรผลิตกำลังคนสาขาวิชาใหม่ที่เป็นความต้องการของพื้นที่
- เพื่อสร้างระบบบริหารจัดการที่เข้มแข็งพร้อมในการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานผู้ประกอบการ องค์กรวิชาชีพ กลุ่มอาชีพ ในพื้นที่
- เพื่อขยายการบริการอาชีวศึกษาครอบคลุมศาสตร์ที่จำเป็นในการพัฒนาอาชีพ และสนองความต้องการในการ Top – up technology แก่ท้องถิ่นและชุมชนได้กว้างขวางขึ้น
- เพื่อการปรับเปลี่ยนการลงทุนด้านการอาชีวศึกษาไปสู่ผลตอบแทนที่มีมูลค่าน้อยกว่าไปสู่ผลตอบแทนที่มีมูลค่ามากกว่า

1.2.4.2 การกระจายอำนาจ/มอบอำนาจ กรมอาชีวศึกษาได้ดำเนินการตาม แนวทางการปฏิรูปการศึกษาและการปฏิรูประบบราชการ โดยการกระจายอำนาจ มอบอำนาจ ให้ สถาบันการศึกษา 28 แห่ง เท่าที่กฎหมายให้อำนาจ ในช่วงระหว่างรอกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยมอบอำนาจด้านการบริหารงานทั่วไป การบริหารงานวิชาการ และการบริหารคน รวม 11 เรื่อง เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ และแก้ปัญหาได้อย่างทันทั่วถึง

1.2.4.3 การกำหนดความเชี่ยวชาญหรือความเป็นเลิศ เพื่อให้การลงทุนจัดการ อาชีวศึกษาเป็นไปอย่างมีคุณภาพลดปัญหาความซ้ำซ้อนสิ้นเปลือง ได้มีการกำหนดให้มีการ วิเคราะห์ศักยภาพสถานศึกษาในแต่ละกลุ่มสถาบันการศึกษา (Self-Analysis) ศึกษาความ ต้องการพัฒนาอาชีพของประชาชน ช่องทางการประกอบอาชีพของประชาชนในพื้นที่ และความ ต้องการของผู้ประกอบการ เพื่อกำหนดที่ตั้งเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Position) ในส่วนที่แต่ละ สถาบันการศึกษาสามารถทำได้ดีที่สุด สอดคล้องกับความต้องการที่สุดเป็น Area of Excellence ที่ชัดเจนเพื่อการสนับสนุนทรัพยากรที่เป็นรูปธรรมต่อไป

1.2.4.4 การสร้างความเข้มแข็งระบบเครือข่ายและความร่วมมือ การบริหาร จัดการอาชีวศึกษาปรับเปลี่ยนไปสู่การสร้างระบบความร่วมมือและเครือข่ายการทำงานกับหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องผู้ประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้ทุกส่วนในสังคมมีส่วนร่วมกำหนดนโยบาย แนวดำเนินการ บริหารและจัดการเรียนการสอนวิชาชีพอย่างจริงจัง เพื่อพัฒนาให้ผู้มีส่วนได้ส่วน เสียในสังคม โดยเฉพาะภาคเอกชน ผู้ประกอบการกลุ่มอาชีพสมาคมวิชาชีพ มีความรู้สึกเป็น เจ้าของการศึกษา (Sense of Ownership) ที่พร้อมจะเข้าร่วมรับผิดชอบ รวมทั้งการนำไปสู่ การรับวิทยาลัยเข้าไว้ในอุปถัมภ์ (Adopted School) ซึ่งมีตัวอย่างประสบความสำเร็จแล้วหลายแห่ง เช่น วิทยาลัยเทคนิคอุตสาหกรรมยานยนต์ ได้รับการสนับสนุนอย่างจริงจังจากกลุ่มบริษัท Honda Motor จำกัด เป็นต้น

1.2.4.5 การพัฒนาระบบคุณภาพมาตรฐาน การบริหารจัดการทุกส่วนจะ ดำเนินการอย่างรอบคอบเป็นระบบบนพื้นฐานของเป้าหมายด้านคุณภาพมาตรฐานที่กำหนด โดย หลักสูตรจะมุ่งเน้นการพัฒนาหลักสูตรจากมาตรฐานอาชีพ เพื่อนำไปสู่การพัฒนามาตรฐาน สมรรถนะ มาตรฐานการศึกษาวิชาชีพ และมาตรฐานสถานศึกษา การส่งเสริมประเมินภายในเป็น ระยะๆ เพื่อเตรียมความพร้อมกับการประเมินภายนอก รวมทั้งการพัฒนาระบบคุณวุฒิวิชาชีพ

1.2.4.6 การพัฒนาระบบ IT กรมอาชีวศึกษาได้เร่งรัดพัฒนาระบบ IT เพื่อการ บริหารจัดการการกำกับดูแล และติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานโดยเน้นการรายงาน On-line อย่างจริงจังและต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและปัจจัยสนับสนุน E-Learning ควบคู่ไปด้วย

1.2.4.7 การสนับสนุนการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม/เทคโนโลยี กรมอาชีวศึกษา เร่งรัดพัฒนาและสนับสนุนการวิจัยใน 3 ลักษณะสำคัญ

1.2.4.7.1 การวิจัยตลาดแรงงานอาชีพ เพื่อสนับสนุนการพัฒนา นโยบาย แผนงานโครงการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา

1.2.4.7.2 การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน ครูมีบทบาทสำคัญในการ จัดการเรียนการสอนวิชาชีพในชั้นเรียนที่ปรับให้มีการบูรณาการทฤษฎีและปฏิบัติ การจัดลักษณะ สหวิทยาการครูต้องดำเนินการวิจัยเพื่อวิธีที่ดีที่สุดให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จริง การวิจัยเชิง ปฏิบัติการในชั้นเรียน ดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์แก่ผู้เรียน

1.2.4.7.3 การวิจัยเพื่อพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยี การเรียนวิชาชีพซึ่ง เน้นการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริง ได้รับการส่งเสริมอย่างจริงจังในการส่งเสริมการคิดค้น สร้าง สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และเทคโนโลยีที่สามารถนำมาใช้ในกระบวนการผลิต บริการได้อย่างเป็น รูปธรรม

1.3 อาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี

สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประกอบด้วย 6 สถานศึกษา ที่จัดการเรียนการสอนในสายอาชีพ และส่งเสริมการประกอบอาชีพให้กับประชาชนให้เป็นไปตาม นโยบายของรัฐบาล สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมของประเทศ คือ

1. วิทยาลัยเทคนิคกาญจนบุรี
2. วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี
3. วิทยาลัยการอาชีพกาญจนบุรี
4. วิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี
5. วิทยาลัยการอาชีพพนมทวน
6. วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สถานศึกษาในอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี 4 แห่ง คือ วิทยาลัย เทคนิคกาญจนบุรี, วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี, วิทยาลัยการอาชีพกาญจนบุรี, วิทยาลัย สารพัดช่างกาญจนบุรี

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนบุรี

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนบุรี ตั้งอยู่ที่ถนนกาญจนบุรี - อุทอง อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี จัดการเรียนการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีข้าราชการ ครูผู้ทำหน้าที่สอน จำนวน 67 คน ครูพิเศษจ้างสอน 11 คน รวมทั้งสิ้น 78 คน จัดการเรียนการสอน ประเภทวิชา อุตสาหกรรม ศิลปกรรม ประกอบด้วยสาขาวิชาเครื่องกล ช่างไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ช่างก่อสร้าง ช่างเครื่องมือกล ช่างเชื่อม และศิลปกรรม

ตาราง 1 ประเภทวิชาและบุคลากรของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาบุรี

ลำดับที่	สถานศึกษา	ประเภทวิชาที่เปิดสอน	จำนวนครูประเภทวิชา		รวม
			ข้าราชการครู	ครูจ้างสอน	
1.	วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาบุรี	อุตสาหกรรม	66	8	74
		พาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ	-	-	-
		คหกรรม	-	-	-
		ศิลปกรรม	1	3	4
รวม			67	11	78

วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนาบุรี

วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนาบุรี ตั้งอยู่ที่ถนนแสงชูโต อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี จัดการเรียนการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีข้าราชการครูทำหน้าที่สอน 34 คน ครูพิเศษจ้างสอน 26 คน รวมครูผู้สอนทั้งสิ้น 60 คน จัดการเรียนการสอนประเภทวิชาพาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ คหกรรม ศิลปกรรม อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ประกอบด้วยสาขาวิชา การบัญชี การเลขานุการ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ การจัดการโลจิสติกส์ การขาย ศิลปกรรม วิจิตรศิลป์ ผ้าและเครื่องแต่งกาย อาหารและโภชนาการ คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีผ้า และเครื่องแต่งกาย การโรงแรมและบริการ

ตาราง 2 ประเภทวิชาและบุคลากรของวิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนาบุรี

ลำดับที่	สถานศึกษา	ประเภทวิชาที่เปิดสอน	จำนวนครูประเภทวิชา		รวม
			ข้าราชการครู	ครูจ้างสอน	
2.	วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนาบุรี	อุตสาหกรรม	-	-	-
		พาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ	21	20	41
		คหกรรม	8	3	11
		ศิลปกรรม	5	3	8
รวม			34	26	60

วิทยาลัยการอาชีพกาญจนาบุรี

วิทยาลัยการอาชีพกาญจนาบุรี ตั้งอยู่ ตำบลวังขนาย อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี จัดการเรียนการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น มีข้าราชการครูผู้ทำหน้าที่สอน จำนวน 32 คน ครูพิเศษจ้างสอน 30 คน

รวมครูผู้สอนทั้งสิ้น 62 คน จัดการเรียนการสอนประเภทวิชาพาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ คหกรรม
อุตสาหกรรม ประกอบด้วยสาขาวิชา การบัญชี คอมพิวเตอร์ธุรกิจ ผ้าและเครื่องแต่งกาย คหกรรม
ธุรกิจ ช่างไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องกล ก่อสร้าง โลหะการ

ตาราง 3 ประเภทวิชาและบุคลากรของวิทยาลัยการอาชีพกาญจนบุรี

ลำดับที่	สถานศึกษา	ประเภทวิชาที่เปิดสอน	จำนวนครูประเภทวิชา		รวม
			ข้าราชการครู	ครูจ้างสอน	
3.	วิทยาลัยการอาชีพกาญจนบุรี	อุตสาหกรรม	17	18	35
		พาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ	7	7	14
		คหกรรม	1	-	1
		ศิลปกรรม	-	-	-
รวม			25	25	50

วิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี

วิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี ตั้งอยู่ที่ 102 หมู่ 1 ตำบลท่ามะขาม อำเภอเมือง
จังหวัดกาญจนบุรี จัดการเรียนการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง และหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น มีข้าราชการครูผู้ทำหน้าที่สอน จำนวน 28 คน ครู
พิเศษจ้างสอน 8 คน รวมครูผู้สอนทั้งสิ้น 36 คน จัดการเรียนการสอนประเภทวิชาพาณิชย
กรรม/บริหารธุรกิจ คหกรรม ศิลปกรรม อุตสาหกรรม ประกอบด้วยสาขาวิชา ช่างไฟฟ้าและ
อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องกล การบัญชี การเลขานุการ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ ศิลปกรรม ผ้าและเครื่อง
แต่งกาย อาหารและโภชนาการ คหกรรมศาสตร์

ตาราง 4 ประเภทวิชาและบุคลากรของวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี

ลำดับที่	สถานศึกษา	ประเภทวิชาที่เปิดสอน	จำนวนครูประเภทวิชา		รวม
			ข้าราชการครู	ครูจ้างสอน	
4.	วิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี	อุตสาหกรรม	9	7	16
		พาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ	6	1	7
		คหกรรม	10	-	10
		ศิลปกรรม	3	-	3
รวม			28	8	36

สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในแต่ละจังหวัดจะมีผู้อำนวยการสถานศึกษา 1 แห่ง ที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นประธานอาชีวศึกษาจังหวัด มีหน้าที่ประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน สำหรับการดำเนินงานต่างๆ โดยจะอยู่ในวาระ 2 ปี ก็จะมีการคัดเลือกประธานใหม่

2. มาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ

ตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ.2548 อาศัย อำนาจตามความในมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (11) (จ) (ฉ) มาตรา 49 และมาตรา 50 แห่งพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 ได้ออกข้อบังคับใช้สำหรับผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา เป็น ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะและคุณภาพที่พึงประสงค์ในการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องประพฤติ ปฏิบัติตาม เพื่อให้เกิดคุณภาพในการประกอบวิชาชีพ สามารถสร้างความเชื่อมั่น ศรัทธาให้แก่ผู้รับบริการจากวิชาชีพได้ว่าเป็นบริการที่มีคุณภาพ ตอบสังคมได้ว่า การที่กฎหมายให้ความสำคัญวิชาชีพทางการศึกษา และกำหนดให้เป็นวิชาชีพควบคุมนั้น เนื่องจากเป็นวิชาชีพที่มีลักษณะเฉพาะ ต้องใช้ทฤษฎี ทักษะและความเชี่ยวชาญในการประกอบวิชาชีพ ดังนี้

“มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ” หมายความว่า ข้อกำหนดเกี่ยวกับความรู้ และประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ หรือการจัดการศึกษา ซึ่งผู้ต้องการประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องมีเพียงพอที่สามารถนำไปใช้ในการประกอบวิชาชีพได้

“มาตรฐานการปฏิบัติงาน” หมายความว่า ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะหรือการแสดงพฤติกรรมการปฏิบัติงานและการพัฒนางาน ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องปฏิบัติตาม เพื่อให้เกิดผลตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายการเรียนรู้ หรือการจัดการศึกษา รวมทั้งต้องฝึกฝนให้มีทักษะหรือความชำนาญสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

“มาตรฐานการปฏิบัติตน” หมายความว่า จรรยาบรรณของวิชาชีพที่กำหนดขึ้น เป็นแบบแผนในการประพฤติตน ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องปฏิบัติตาม เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง และฐานะของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาให้เป็นที่เชื่อถือศรัทธาแก่ผู้รับบริการและสังคม อันจะนำมาซึ่งเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2548ก : 40)

สรุปได้ว่าจากพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาจะต้องมีมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา ประกอบด้วย 3 ด้าน คือมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ มาตรฐานการปฏิบัติงาน มาตรฐานการปฏิบัติตน

2.1 มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ

ข้อกำหนดเกี่ยวกับความรู้ และประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ หรือการจัดการศึกษา ซึ่งผู้ต้องการประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องมีเพียงพอที่สามารถนำไปใช้ในการประกอบวิชาชีพได้ ผู้ประกอบวิชาชีพครู ต้องมีมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ ดังต่อไปนี้

1. มาตรฐานความรู้ มีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางการศึกษาหรือเทียบเท่า หรือคุณวุฒิอื่นที่คุรุสภารับรอง โดยมีความรู้ ดังต่อไปนี้

- 1.1 ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู
- 1.2 การพัฒนาหลักสูตร
- 1.3 การจัดการเรียนรู้
- 1.4 จิตวิทยาสำหรับครู
- 1.5 การวัดและประเมินผลการศึกษา
- 1.6 การบริหารจัดการในห้องเรียน
- 1.7 การวิจัยทางการศึกษา
- 1.8 นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา
- 1.9 ความเป็นครู

2. มาตรฐานประสบการณ์วิชาชีพ ผ่านการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาทางการศึกษา เป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี และผ่านเกณฑ์การประเมินปฏิบัติการสอนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการคุรุสภากำหนด (กระทรวงศึกษาธิการ. 2548ข : 41) ดังต่อไปนี้

- 2.1 การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน
- 2.2 การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ

2.2 มาตรฐานการปฏิบัติงาน

ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะหรือการแสดงผลดีการปฏิบัติงานและการพัฒนางาน ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องปฏิบัติตาม เพื่อให้เกิดผลตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย การเรียนรู้ หรือการจัดการศึกษา รวมทั้งต้องฝึกฝนให้มีทักษะหรือความชำนาญสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ผู้ประกอบวิชาชีพครู ต้องปฏิบัติงานตามมาตรฐานการปฏิบัติงาน ดังต่อไปนี้

1. ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ

การปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครู หมายถึง การศึกษาค้นคว้าเพื่อพัฒนาตนเอง การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ และการเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการ หรือหน่วยงาน หรือสมาคมทำขึ้น

2. ตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดแก่ผู้เรียน

การตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดกับผู้เรียน หมายถึง การเลือกอย่างชาญฉลาด ด้วยความรัก และความหวังดีต่อผู้เรียน

3. มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ

การมุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียน หมายถึง การใช้ความพยายามอย่างเต็มความสามารถของครูที่จะให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ให้มากที่สุด ตามความถนัด ความสนใจ ความต้องการโดยวิเคราะห์ วินิจฉัยปัญหา ความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียน ปรับเปลี่ยนวิธีการสอนที่จะให้ได้ผลดีกว่าเดิม

รวมทั้งการส่งเสริมพัฒนาการด้านต่างๆ ตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคนอย่างเป็นธรรมชาติ

4. พัฒนาแผนการสอนให้สามารถปฏิบัติได้เกิดผลจริง

การพัฒนาแผนการสอนให้สามารถปฏิบัติได้เกิดผลจริง หมายถึง การเลือกใช้ ปรับปรุงหรือสร้างแผนการสอน บันทึกการสอน หรือเตรียมการสอนในลักษณะอื่นๆ ที่สามารถนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้

5. พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ

การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ หมายถึง การประดิษฐ์ คิดค้น ผลิตเลือกใช้ ปรับปรุงเครื่องมืออุปกรณ์ เอกสารสิ่งพิมพ์ เทคนิควิธีการต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียน บรรลุจุดประสงค์ของการเรียนรู้

6. จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นผลถาวรที่เกิดแก่ผู้เรียน

การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผลถาวรที่เกิดแก่ผู้เรียน หมายถึง การจัดการเรียน การสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการแสวงหาความรู้ ตามสภาพความแตกต่างของ บุคคลด้วยการปฏิบัติจริง และสรุปความรู้ทั้งหลายได้ด้วยตนเอง ก่อให้เกิดค่านิยมและนิสัยในการ ปฏิบัติจนเป็นบุคลิกภาพถาวรติดตัวผู้เรียนตลอดไป

7. รายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนได้อย่างมีระบบ

การรายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้ครอบคลุมสาเหตุ ปัจจัย และการ ดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง โดยครูนำเสนอรายงานการปฏิบัติในรายละเอียด ดังนี้

1. ปัญหาความต้องการของผู้เรียนที่ต้องได้รับการพัฒนา และเป้าหมายของการ พัฒนาผู้เรียน

2. เทคนิค วิธีการ หรือนวัตกรรมการเรียนการสอนที่นำมาใช้เพื่อการพัฒนา คุณภาพของผู้เรียน และขั้นตอนวิธีการใช้เทคนิควิธีการหรือนวัตกรรมนั้นๆ

3. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการที่กำหนด ที่เกิดกับผู้เรียน

4. ข้อเสนอแนะแนวทางใหม่ๆ ในการปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียนให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

8. ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน

การปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน หมายถึง การแสดงออก การประพฤติและ ปฏิบัติในด้านบุคลิกภาพทั่วไป การแต่งกาย กิริยา วาจา และจริยธรรมที่เหมาะสมกับความเป็นครู อย่างสม่ำเสมอ ที่ทำให้ผู้เรียนเลื่อมใสศรัทธา และถือเป็นแบบอย่าง

9. ร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์

การร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์ หมายถึง การตระหนักถึง ความสำคัญ รับฟังความคิดเห็น ยอมรับในความรู้ความสามารถ ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติ กิจกรรมต่างๆ ของเพื่อนร่วมงานด้วยความเต็มใจ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของสถานศึกษา และร่วม รับผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำนั้น

10. ร่วมมือกับผู้อื่นในชุมชนอย่างสร้างสรรค์

การร่วมมือกับผู้อื่นในชุมชนอย่างสร้างสรรค์ หมายถึง การตระหนักถึงความสำคัญ รับฟังความคิดเห็น ยอมรับในความรู้ความสามารถของบุคคลอื่นในชุมชน และร่วมมือปฏิบัติงาน เพื่อพัฒนางานของสถานศึกษา ให้ชุมชนและสถานศึกษามีการยอมรับซึ่งกันและกัน และปฏิบัติงาน ร่วมกันด้วยความเต็มใจ

11. แสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา

การแสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา หมายถึง การค้นหา สังเกต จดจำ และรวบรวมข้อมูลข่าวสารตามสถานการณ์ของสังคมทุกด้าน โดยเฉพาะสารสนเทศเกี่ยวกับวิชาชีพครู สามารถวิเคราะห์ วิเคราะห์อย่างมีเหตุผล และใช้ข้อมูลประกอบการแก้ปัญหา พัฒนาตนเอง พัฒนางาน และพัฒนาสังคมได้อย่างเหมาะสม

12. สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในทุกสถานการณ์

การสร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในทุกสถานการณ์ หมายถึง การสร้างกิจกรรมการเรียนรู้โดยการนำเอาปัญหาหรือความจำเป็นในการพัฒนาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการเรียนและการจัดกิจกรรมอื่นๆ ในโรงเรียนมากำหนดเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาของผู้เรียนที่ถาวร เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาของครูอีกแบบหนึ่งที่จะนำเอาวิกฤติต่างๆ มาเป็นโอกาสในการพัฒนา ครูจำเป็นต้องมองมุมต่างๆ ของปัญหาแล้วผันมุมของปัญหาไปในทางการพัฒนา กำหนดเป็นกิจกรรมในการพัฒนาของผู้เรียน ครูจึงต้องเป็นผู้มองมุมบวกในสถานการณ์ต่างๆ ได้ กล่าวที่จะเผชิญปัญหาต่างๆ มีสติในการแก้ปัญหา มิได้ตอบสนองปัญหาต่างๆ ด้วยอารมณ์หรือแค้นแบบตรงตัว ครูสามารถมองหามุมในทุกๆ โอกาส มองเห็นแนวทางที่นำสู่ผลก้าวหน้าของผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2548ค : 43 – 44)

สรุปได้ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา จะต้องมีความมาตรฐานและความสามารถในการปฏิบัติงาน ครูต้องมีการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายวิธีโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูต้องมีการพัฒนาตนเอง ศึกษา ค้นคว้า เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ มีการจัดทำแผนการสอนแบบบูรณาการพร้อมมีการพัฒนาแผนการสอนอยู่เสมอ สื่อการเรียนการสอนพัฒนาอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้ทันยุคทันสมัย สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ให้ความร่วมมือกับชุมชน ผู้ปกครองเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน นักศึกษา

2.3 มาตรฐานการปฏิบัติตน

จรรยาบรรณของวิชาชีพที่กำหนดขึ้น เป็นแบบแผนในการประพฤติตน ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องปฏิบัติตาม เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง และฐานะของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาให้เป็นที่เชื่อถือศรัทธาแก่ผู้รับบริการและสังคม อันจะนำมาซึ่งเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ

จรรยาบรรณต่อตนเอง

1. ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องมีวินัยในตนเอง พัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ

2. บุคลิกภาพ และวิสัยทัศน์ ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอยู่เสมอ

จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

2. ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องรัก ศรัทธา ซื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบต่อวิชาชีพ และเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพ

จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ

3. ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องรัก เมตตา เอาใจใส่ ช่วยเหลือ ส่งเสริม ให้กำลังใจแก่ศิษย์ และผู้รับบริการ ตามบทบาทหน้าที่โดยเสมอหน้า

4. ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ทักษะ และนิสัย ที่ถูกต้องดีงามแก่ศิษย์ และผู้รับบริการ ตามบทบาทหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ

5. ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งทางกาย วาจา และจิตใจ

6. ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องไม่กระทำความผิดเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคมของศิษย์ และผู้รับบริการ

7. ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องให้บริการด้วยความจริงใจและ เสมอภาคโดยไม่เรียกรับหรือยอมรับผลประโยชน์จากการใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ

จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา พึงช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันอย่างสร้างสรรค์ โดยยึดมั่นในระบบคุณธรรม สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ

จรรยาบรรณต่อสังคม ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา พึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำในการอนุรักษ์และพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา สิ่งแวดล้อม รักษาผลประโยชน์ของ ส่วนรวม และยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข (กระทรวงศึกษาธิการ. 2548 : 45 – 46)

จากการวิเคราะห์พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 พบว่า ความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะของครูที่พึงประสงค์ ควรเป็นดังนี้ (กรมสามัญศึกษา. 2542 : 1-25)

1. มีความรู้ความเข้าใจว่า “การศึกษา” เป็น “กระบวนการเรียนรู้” เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (มาตรา 4)

2. มีความรู้ความเข้าใจใน “มาตรฐานการศึกษา” คือ ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์และมาตรฐานที่ต้องการให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาทุกแห่ง และเพื่อใช้เป็นหลักในการเทียบเคียงสำหรับการส่งเสริมและกำกับดูแลการตรวจสอบและการประกันคุณภาพ (มาตรา 4)

3. มีความมุ่งมั่นในการพัฒนานักเรียนให้เป็นผู้ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (มาตรา 6)

4. มีความรู้ ความเข้าใจ มีความตระหนักและมีความสามารถในการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งปลูกฝัง ให้นักเรียนเป็นผู้ที่มีสิ่งต่อไปนี้ (มาตรา 7)

4.1 จิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

4.2 รู้จักรักษาและส่งเสริม หน้าที่ เสรีภาพ

4.3 เคารพกฎหมาย มีความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

4.4 มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย

4.5 รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ

4.6 ส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ

4.7 ส่งเสริม และมีส่วนร่วมด้านกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและความรู้อันเป็นสากล

4.8 อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4.9 มีความสามารถในการประกอบอาชีพสุจริต รู้จักพึ่งตนเอง

4.10 มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

5. เป็นผู้สามารถจัดการศึกษาโดยให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา (มาตรา 8) และสามารถจัดการให้เกิดการมีส่วนร่วมจากบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรชุมชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันอื่น ในการจัดการศึกษาอย่างเหมาะสม (มาตรา 9) (6)

6. มีความสามารถในการทำให้บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรชุมชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันอื่น ระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษาโดยเป็นผู้จัดหรือมีส่วนร่วมในการจัดตามความจำเป็น (มาตรา 9) (5) (มาตรา 58)

7. มีความสามารถในการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน (มาตรา 30) และสามารถพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง (มาตรา 8)

8. มีความรู้ ความเข้าใจในการจัดโอกาสทางการศึกษา รวมทั้งผู้ด้อยโอกาส โดยให้มีโอกาสและคุณภาพทัดเทียมกัน (มาตรา 10)

9. มีความรู้ ความคิด และตระหนักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดในกระบวนการจัดการศึกษา และส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ (มาตรา 22)

10. มีความรู้ ความคิด และตระหนัก และสามารถจัดกระบวนการเรียนรู้ให้นักเรียนได้ทั้งความรู้ ความคิด คุณธรรม และบูรณาการ ในเรื่องต่อไปนี้ (มาตรา 32)

10.1 ความรู้เกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม ได้แก่ ครอบครัว ชุมชน ชาติ และสังคมโลก รวมถึงความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ความเป็นมาของสังคมไทย และระบบการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

10.2 ความรู้และทักษะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีรวมทั้งความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์เรื่องการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน

10.3 ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย และการประยุกต์ใช้

10.4 ความรู้และทักษะด้านคณิตศาสตร์และด้านภาษาเน้นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง

10.5 ความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

11. ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ ครู (สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง) ควรมีความสามารถดังนี้ (มาตรา 24)

11.1 จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

11.2 ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและการแก้ไขปัญหา

11.3 จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง

11.4 จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ อย่างได้สัดส่วน สมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา

11.5 สามารถจัดบรรยากาศสภาวะแวดล้อม สื่อการเรียน และสามารถให้การวิจัยโดยให้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้

11.6 สามารถจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ทุกสถานที่

11.7 สามารถประสานความร่วมมือกับบิดา มารดา ผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

12. มีความรู้ ความเข้าใจ ตระหนัก และสามารถประเมินผู้เรียน โดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบควบคู่กันไปในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสม (มาตรา 26)

13. มีความสามารถในการจัดทำสาระหลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาในชุมชน และสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่นคุณลักษณะที่อันพึงประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ (มาตรา 27) โดยให้มีความหลากหลายเหมาะสมกับวัยและศักยภาพ โดยสาระหลักสูตรให้มีทั้งวิชาการ วิชาชีพ เพื่อมุ่งพัฒนาคนให้สมดุลทั้งด้านความรู้ ความคิด ความ

สามารถ ความดีงามและการรับผิดชอบต่อสังคม (มาตรา 28)

14. มีความสามารถในการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้แก่ชุมชนได้ (มาตรา 29)

15. มีความรู้ ความเข้าใจเรื่องการประกันคุณภาพภายนอกและภายใน สามารถดำเนินการตามแนวทางการประกันคุณภาพ ยอมรับการตรวจสอบ การรายงาน การให้ข้อมูลในการตรวจสอบ มีความรับผิดชอบ รับผิดชอบต่อสภาพเพื่อการแก้ไขปรับปรุง (มาตรา 47-50)

16. สามารถปฏิบัติตามมาตรฐานคุณภาพวิชาชีพครู และจรรยาบรรณวิชาชีพ ตามที่องค์กรวิชาชีพ (มาตรา 53) และองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครู (มาตรา 54) กำหนดให้

17. พึงพอใจในฐานะทางสังคมและวิชาชีพ (มาตรา 55)

18. มีความสามารถในการนำทรัพยากรบุคคลในชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอย่างเหมาะสม (มาตรา 57)

19. มีความสามารถในการผลิต การพัฒนา การดูแลรักษา สื่อ เทคโนโลยีทางการศึกษา (มาตรา 65)

20. สามารถจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาในโอกาสแรกๆ ที่ทำได้ เพื่อให้มีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (มาตรา 66)

คุรุสภาได้กำหนดจรรยาบรรณครู เพื่อเป็นแนวปฏิบัติสำหรับครู ดังต่อไปนี้ (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2542 : ปกหลัง)

1. ครูต้องรักและเมตตาศิษย์ โดยให้ความเอาใจใส่ช่วยเหลือ ส่งเสริม ให้กำลังใจในการศึกษาเล่าเรียนแก่ศิษย์โดยเสมอหน้า

2. ครูต้องอบรม สั่งสอน ฝึกฝน สร้างเสริมความรู้ ทักษะ และนิสัยที่ถูกต้องดีงามให้เกิดแก่ศิษย์ อย่างเต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ

3. ครูต้องประพฤติ ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ทั้งกาย วาจา และจิตใจ

4. ครูต้องไม่ทำตนเป็นปฏิปักษ์ ต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ สังคมของศิษย์

5. ครูต้องไม่แสวงหาประโยชน์ อันเป็นอามิสสินจ้างจากศิษย์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติและไม่ใช้ศิษย์ทำการใดๆ อันเป็นประโยชน์แก่ตนโดยมิชอบ

6. ครูย่อมพัฒนาตนเอง ทั้งในด้านวิชาชีพ ด้านบุคลิกภาพ และวิสัยทัศน์ ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมือง อยู่เสมอ

7. ครูย่อมรักและศรัทธาในวิชาชีพครู และเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพครู

8. ครูพึงช่วยเหลือเกื้อกูลครูและชุมชน ในทางสร้างสรรค์

9. ครูพึงประพฤติตนเป็นผู้นำในการอนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญา และ วัฒนธรรมไทย
พรรณี เกษมกล (2543 : 34-36) ได้กล่าวไว้ว่าการที่จะเป็นครูมืออาชีพ ตามพระราช

บัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้นั้นจะต้องสามารถจัดกระบวนการเรียนรู้ในสิ่งต่อไปนี้

1. จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของผู้เรียนแต่ละคน
2. การฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้ มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา
3. การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง
4. จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระและความรู้ด้านต่างๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา
5. ครูจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้
6. ใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ผู้สอนและผู้เรียน อาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ
7. การจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ทุกสถานที่ ประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง

ทองพูล บุญอยู่ (2544 :13) ได้สรุปคุณลักษณะของครูมืออาชีพที่จะต้องมียึดประกอบอยู่ 3 ประการ ดังนี้

1. มีความรู้ในสิ่งที่จะสอนหรือความรู้ในวิชาการ
2. มีความรู้ในวิธีการสอน วิธีถ่ายทอดการเรียนรู้หรือวิชาครู
3. มีวิญญานครู

จากแนวคิดดังกล่าว สรุปได้ว่า ครูเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาผู้เรียน ครูจึงต้องเป็นผู้ที่มีการพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ โดยครูต้องมีความรู้ความสามารถในสิ่งที่จะสอนและงานวิชาการ มีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอน มีความรู้ความสามารถในการอบรม แนะนำผู้เรียน และครูต้องมีความรู้ ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของความเป็นครู มีความรู้ในการจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน

3. สมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูผู้สอน

ได้มีผู้ให้ความหมายของสมรรถนะไว้ดังนี้

อานนท์ ศักดิ์วรวิชญ์ (2547 : 61) ได้สรุปคำนิยามของสมรรถนะไว้ว่า สมรรถนะ คือ คุณลักษณะของบุคคล ซึ่งได้แก่ ความรู้ ทักษะ ความสามารถ และคุณสมบัติต่างๆ อันได้แก่ ค่านิยม จริยธรรม บุคลิกภาพ คุณลักษณะทางกายภาพ และอื่นๆ ซึ่งจำเป็นและสอดคล้องกับความเหมาะสมกับองค์กร

สำนักงาน ก.พ. (2548 : 2) ได้กำหนดคำนิยาม ความหมายของสมรรถนะ (Competency) คือ คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่เป็นผลมาจากความรู้ ทักษะ ความสามารถ และคุณลักษณะอื่นๆ ที่ทำให้บุคคลสามารถสร้างผลงานได้โดดเด่นกว่าเพื่อนร่วมงานอื่นๆ ในองค์กร

สุกัญญา รัศมีธรรมโชติ (2004 : 48) นิยามคำว่าสมรรถนะว่า คือ กลุ่มของความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกัน มีผลกระทบต่องานหลักของตำแหน่งงานหนึ่ง ๆ โดยกลุ่มความรู้ และสามารถเป็นที่ยอมรับและเป็นสิ่งที่สามารถเสริมสร้างขึ้นได้โดยการผ่านการฝึกอบรม และการพัฒนา

สรุปได้ว่า ผู้ประกอบวิชาชีพจะต้องมีความรู้ ทักษะ ความสามารถ เป็นที่ยอมรับด้านการปฏิบัติในหน้าที่ สามารถสร้างผลงานได้โดดเด่น สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา

ในการประกอบวิชาชีพครู ครูจะต้องมีสมรรถนะในการบริหารจัดการในห้องเรียน ตามพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2546 มาตรฐานความรู้และสมรรถนะของครู ครูจะต้องมีความสามารถในการจัดสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน และมีความสามารถในการประเมินพฤติกรรมของนักเรียน สมรรถนะของครูในการบริหารจัดการห้องเรียนแบ่งเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. การมีภาวะผู้นำ
2. การบริหารจัดการในชั้นเรียน
3. การสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ
4. การประสานผลประโยชน์
5. การนำนวัตกรรมมาใช้ในการบริหารจัดการ

3.1 มีภาวะผู้นำ

ภาวะผู้นำเป็นเสมือนแก้วสารพัดนึกที่สามารถเปลี่ยนสถานศึกษาที่ล้มเหลวให้เป็นศูนย์รวมของความเป็นเลิศ ผู้บริหารที่มีความสามารถชักจูงครูที่มีความสามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญในวิชาชีพของตน เป็นกระบวนการที่นำมาใช้ ทำให้นักเรียนเป็นผู้ชนะ การเป็นผู้นำในห้องเรียนก็เพื่อทำสิ่งที่สำคัญอย่างแท้จริงให้เป็นผลสำเร็จ การเป็นผู้นำห้องเรียนที่มีประสิทธิภาพ ต้องสามารถสอนนักเรียนนักศึกษาให้เติบโตทั้งด้านสติปัญญาและสังคม (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2545 : 13-14)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดภารกิจอย่างชัดเจนถึงความมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษาที่ต้องมุ่งเน้นคุณภาพและมาตรฐานดังนั้นเพื่อความเป็นไทย จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาศักยภาพของคนไทยในสังคม ให้มีความเข้าใจในธรรมชาติของการเปลี่ยนแปลง ให้มีความรู้ ทักษะ ความสามารถ ที่จะปรับตัวอยู่ในสังคมอย่างเป็นสุข การพัฒนาคุณภาพคนจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดและปัจจัยที่สำคัญที่จะช่วยพัฒนาคนให้เป็นไปตามแนวทางที่ประเทศชาติต้องการได้ก็คือ การจัดการศึกษาให้คน พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 เป็นกฎหมายการศึกษาในปัจจุบันที่กำหนดแนวทางการจัดการศึกษาไว้อย่างละเอียด ในหมวด 6 มาตรฐานและการประกัน

คุณภาพการศึกษา มาตรา 47 ให้มีระบบประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก ครูต้องเร่งปฏิรูประบบการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนมีความสมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ตามแนวทางของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ผู้กำหนดนโยบายวางแผนและรับผิดชอบในชั้นเรียน เพื่อจัดการให้นักเรียนเป็นคนที่มีความรู้ มีความสามารถ เป็นคนดีของสังคม ครูจึงต้องเป็นผู้นำและเสริมสร้างภาวะผู้นำ สำหรับครูที่เป็นศิลปะอย่างหนึ่งที่ต้องรู้และปรับปรุง (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545 : 29 – 31) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของอับรามสัน (Abramson. 1996 : 15) ที่กล่าวว่า ภาวะผู้นำยุคใหม่จะต้องมี 1. การมีส่วนร่วมของผู้นำ 2. พฤติกรรมของผู้นำ 3. บทบาทของผู้นำ ได้มีผู้ให้ความหมายของภาวะผู้นำไว้ดังนี้

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2534 : 95) ให้ความหมายภาวะผู้นำไว้ 5 ประการคือ

1. ภาวะผู้นำ คือ ผู้นำมีอิทธิพลในทางที่ถูกต้องต่อการกระทำของผู้อื่น
2. ภาวะผู้นำ คือ ผู้นำมีอิทธิพลในทางที่ถูกต้องต่อการกระทำของผู้อื่น มากกว่าคนอื่น ๆ ในกลุ่มหรือในองค์การที่เขาปฏิบัติงานอยู่
3. ภาวะผู้นำ คือ ผู้นำได้รับการเลือกตั้งจากกลุ่มเพื่อเป็นหัวหน้า
4. ภาวะผู้นำ คือ ผู้นำใช้อิทธิพลมากในการกำหนดเป้าหมาย หรือการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายของกลุ่มหรือองค์การ

5. ภาวะผู้นำ คือ ผู้นำที่ได้รับแต่งตั้งในสถานศึกษาและมีอิทธิพลในตัวเอง

เสนาะ ดิยาวี (2535 : 5 - 6) กล่าวว่า ภาวะผู้นำเกิดขึ้นได้จากการพัฒนาบุคคลไม่ใช่เกิดจากคุณสมบัติส่วนตัว คือ เกิดจากพฤติกรรมของผู้นำเอง พฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความเป็นผู้นำ คือ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำกับผู้ตาม คือ ระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชา

1. ภาวะผู้นำในฐานะที่เน้นกระบวนการกลุ่ม (Group process) ภาวะผู้นำเป็นผลของการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มและกิจกรรมของกลุ่ม

2. ภาวะผู้นำในฐานะเป็นบุคลิกภาพและผลของบุคลิกภาพ ภาวะผู้นำเป็นการผสมผสานคุณลักษณะต่างๆ ที่ช่วยให้สามารถจูงใจบุคคลอื่นให้ปฏิบัติตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ

3. ภาวะผู้นำในฐานะที่เป็นศิลปะที่ก่อให้เกิดความยินยอมตามภาวะผู้นำเป็นการใช้อำนาจทั้งทางตรงและทางอ้อมหรือมีอิทธิพลต่อสมาชิกของกลุ่ม ที่จะทำให้สมาชิกของกลุ่มทำตามผู้นำ

4. ภาวะผู้นำในฐานะที่เป็นการใช้อิทธิพลเป็นการที่ผู้นำมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมต่างๆ ของสมาชิกของกลุ่ม ความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำกับผู้ตามเป็นไปตามความสมัครใจ มิใช่การขู่เข็ญบังคับ

5. ภาวะผู้นำในฐานะที่เป็นพฤติกรรม ภาวะผู้นำเป็นพฤติกรรมของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับ

การควบคุมสั่งการกิจกรรมของกลุ่มภาวะผู้นำในฐานะที่เป็นรูปแบบของการจูงใจ ภาวะผู้นำเป็นศิลปะ

6. ภาวะผู้นำในฐานะเกลี้ยกล่อมมองในแง่จูงใจหรือจิตใจสมาชิกของกลุ่มให้ความร่วมมือในการปฏิบัติภารกิจเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เป็นการจูงใจให้คนอื่นทำตามมิใช่การบังคับ ชูเชิญ หรือใช้อำนาจ

7. ภาวะผู้นำในฐานะที่เป็นความสัมพันธ์ของอำนาจ (Power relation) ภาวะผู้นำเป็นความแตกต่างระหว่างอำนาจของผู้นำกับผู้ตาม ผู้นำยอมใช้อำนาจทางหนึ่งทางใด ให้ผู้ตามปฏิบัติตาม

8. ภาวะผู้นำในฐานะเป็นเครื่องมือในการบรรลุเป้าหมาย ตามแนวคิดนี้ภาวะผู้นำเป็นเครื่องมือที่สำคัญและจำเป็นเพื่อการบรรลุเป้าหมายของกลุ่ม ผู้นำมุ่งในงานมากกว่าบุคคล

9. ภาวะผู้นำในฐานะที่เป็นผลของปฏิสัมพันธ์ คือ ภาวะผู้นำที่เป็นผลของการกระทำของกลุ่มงาน ซึ่งเกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้นำกับผู้ตาม และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ตามด้วยตนเอง

10. ภาวะผู้นำในฐานะที่เป็นความแตกต่างของบทบาทคือบทบาทของผู้นำจะแตกต่างจากบทบาทของผู้ตามซึ่งบทบาทของภาวะผู้นำจะเป็นการประสานสัมพันธ์ของบทบาทต่างๆ ในกลุ่มงาน และควบคุมชี้แจงกิจกรรมของกลุ่มงาน เพื่อการบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

11. ภาวะผู้นำในฐานะที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลผู้นำทำหน้าที่กำหนดขอบข่ายและส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กำหนดช่องทางและเครือข่ายการติดต่อสื่อสาร ตลอดจนกระบวนการของการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลภายในกลุ่มงาน ซึ่งผู้นำจะมุ่งสนใจบุคคลมากกว่างาน

ลอยด์ (สุดา สุวรรณภิรมย์; ณัฐวุฒิ พิมพา; และสุปราณี วรรณรณ. 2549 : 3; อ้างอิงจาก Loyd. 1976. Personality Characteristics of Selected Women Educators) ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำไว้ว่า หมายถึง การใช้พฤติกรรมระหว่างบุคคลที่มีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่นๆ และกำหนดให้บุคคลอื่นๆ ร่วมมือและปฏิบัติงานให้สำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด

โบการ์ดัส (สุดา สุวรรณภิรมย์; ณัฐวุฒิ พิมพา; และสุปราณี วรรณรณ. 2549 : 3; อ้างอิงจาก Bogardus. 1984. Leader and Leadership) ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำไว้ว่า หมายถึง ศิลปะของการบอกชี้แนะผู้ร่วมงาน หรือผู้ใต้บังคับบัญชา ให้ปฏิบัติตามหน้าที่ด้วยความเข้าใจและกระตือรือร้น

จากที่กล่าวสรุปภาวะผู้นำ หมายถึง การสร้างสรรค์ หรือปลูกฝัง ศรัทธา ความกลมเกลียว ความร่วมมือ ร่วมใจ ให้เกิดขึ้นในระหว่างผู้เรียน เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปในทิศทางที่ครูต้องการ อันเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการบริหารจัดการของครู

จะอย่างไรก็ตาม บทบาทผู้นำเป็นคุณลักษณะสำคัญสำหรับครู ในฐานะผู้นำ ครูจะต้องแน่ใจว่าการสอนแต่ละครั้ง สามารถจะดำเนินไปอย่างราบรื่น และมีผลดี ไม่สับสนหรือจำเป็นต้องใช้การตัดสินใจเฉพาะหน้า เพื่อที่จะทำงาน ครูสามารถจะจัดให้มีการปฏิสัมพันธ์การเคลื่อนไหวที่ใช้พื้นที่ และวัสดุต่างๆ โดยอาศัยการจัดการชั้นเรียนที่ดี เมื่อนักเรียนเข้ามาในชั้นเรียน ครูก็จะดำเนินการควบคุมเหตุการณ์ โดยใช้การจัดการกลุ่มในบทบาทผู้นำ ครูผู้สอนจะต้องเป็นผู้นำและมี

พฤติกรรม หรือความสามารถในการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะในเรื่องการสร้างแรงจูงใจ เพื่อให้นักเรียนเข้ามามีส่วนร่วม ด้านการเรียนการสอนเพื่อความสำเร็จด้านการผลิตนักเรียนให้มีคุณภาพ

การสร้างแรงจูงใจ

ครูผู้สอน เมื่อมีการดำเนินการในชั้นเรียน ครูซึ่งเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในชั้นเรียน เพราะเป็นผู้มีความสัมพันธ์กับผู้เรียน จะทราบถึงพฤติกรรมของผู้เรียนในแต่ละคน ซึ่งทำให้สามารถสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนได้ง่ายขึ้น ดังที่มีผู้กล่าวไว้

กองบรรณาธิการสถานปฎิรูป (2547 : 10 - 13) กล่าวไว้ว่า การที่เด็กจะประสบความสำเร็จในการเรียนนั้นจำเป็นต้องมีปัจจัยหลายประการ หนึ่งในปัจจัยสำคัญคือ การสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้เกิดขึ้นกับเด็ก แต่ทั้งนี้ตัวครูเองต้องเป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้น และหมั่นสร้างแรงจูงใจในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของตนเองอย่างสม่ำเสมอด้วย เคล็ดลับการสร้างแรงจูงใจในการเรียน 8 ประการของเท็ด นัสโบส (กองบรรณาธิการสถานปฎิรูป. 2547 : 10-12) ได้นำมากล่าวไว้คือ

1. ความกระตือรือร้นและตื่นเต้น ครูต้องหาทางที่จะกระตุ้นหรือหล่อเลี้ยงความกระตือรือร้นและความน่าตื่นเต้นของตนเองให้เกิดขึ้นอยู่เสมอ เนื่องจากท่าทีในการสอนและการเรียนรู้ของครูจะส่งผ่านไปยังนักเรียนด้วย
2. ตั้งเป้าหมายสูง ครูควรตั้งเป้าหมายการเรียนรู้ของนักเรียนทุกคนไว้ให้สูง ความคาดหวังของครู คือการที่นักเรียนสามารถบรรลุเป้าหมายในการเรียนที่ครูวางไว้
3. ทางเลือก ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนทางเลือก เปลี่ยนจากการออกคำสั่งให้ปฏิบัติ
4. ความรับผิดชอบ ครูควรเลือกนักเรียนและมอบหมายให้รับผิดชอบ ซึ่งเป็นการแสดงให้นักเรียนเห็นถึงเรื่องของยกย่อง เมื่อนักเรียนรู้ว่าตนเองต้องมีความรับผิดชอบ นักเรียนจะเกิดแรงจูงใจที่จะเรียนรู้
5. เน้นด้านบวก ครูควรเน้นด้านการจัดกิจกรรมด้านบวกกับนักเรียน เช่น การมอบให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเมื่อเด็กแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นได้สำเร็จ ครูควรเขียนคำว่า “ดี” ลงไป
6. เรียนแบบร่วมมือ ครูควรให้นักเรียนฝึกฝนการดูแลและการเอาใจใส่ซึ่งกันและกันในกลุ่ม โดยพยายามจัดให้เด็กที่มีลักษณะเป็นผู้นำ 1 คนกระจายอยู่ในแต่ละกลุ่ม
7. กำลังใจ ครูควรรู้จักสังเกตว่านักเรียนคนไหนกำลังประสบปัญหาหรือรู้สึกไม่สบายครูควรพยายามมองหาจุดชมเชยจากการกระทำเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเด็ก จะช่วยดึงนักเรียนให้กลับมาสู่การเรียนรู้ได้ตามปกติ
8. กฎ กติกา เพื่อให้ห้องเรียนดำเนินไปอย่างราบรื่น ครูจำเป็นต้องฝึกทักษะในการจัดการกับพฤติกรรมด้านลบของนักเรียนบางคน

ชาญชัย อาจินสมাজার (2544 : 50) กล่าวว่า งานของครูส่วนใหญ่ก็คือการสร้างเงื่อนไข

และกิจกรรมโครงสร้างที่จะจูงใจนักเรียน เพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ในด้านศักยภาพการแสดงออกของ เขาอย่างเต็มที่ เป้าหมายของครู การจูงใจนักเรียน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางวิชาชีพ ครูจะต้องจัด โครงสร้างเงื่อนไขล่วงหน้าที่เป็นบางอย่างคือ

1. บรรยากาศการเรียนรู้ในทางบวกที่สนับสนุนและผ่อนคลายแต่มีลักษณะคล้ายธุรกิจ
2. การจัดการ การจัดองค์การ และระเบียบแบบแผนของชั้นเรียนอย่างมีเหตุผล และ ประสิทธิภาพ

3. ความสัมพันธ์ที่ดีและความสัมพันธ์อันดีในทางบวกกับนักเรียนโดยตั้งอยู่บนพื้นฐาน ของการสนับสนุนความเข้าใจและความอดทนของครู

สิ่งจูงใจซึ่งเป็นแรงจูงใจในการกระตุ้นให้บุคคลปฏิบัติงานแล้ว ผู้วิจัยเชื่อว่าหากครูผู้สอน ได้นำเอาทฤษฎีแรงจูงใจในการบริหารงานมาปรับใช้ในห้องเรียน เพื่อสร้างความพึงพอใจให้กับผู้ เรียน การบริหารงานในชั้นเรียนก็ย่อมประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย

ทฤษฎีการจูงใจของแมกเกรเกอร์ (McGregor. 1960 : 33-57)

ในองค์การทุกแห่งจะประกอบไปด้วยบุคคลที่มีความต้องการและพฤติกรรมการทำงานที่ แตกต่างกันไป แมกเกรเกอร์ ได้เปรียบเทียบให้เห็นสมมติฐานเกี่ยวกับการกระทำ หรือพฤติ กรรมของมนุษย์ในการปฏิบัติตามทัศนะของผู้บริหารที่ปฏิบัติต่อผู้ใต้บังคับบัญชาไว้ เพื่อให้เป็น รูปแบบของความเป็นผู้นำโดยตั้งเป็นทฤษฎี X และ ทฤษฎี Y

ทฤษฎีนี้ครูผู้สอนสามารถนำไปปรับใช้กับนักเรียนได้ในทัศนะของแมกเกรเกอร์เขาได้แบ่ง ลักษณะของผู้ใต้บังคับบัญชาออกเป็น 2 ประเภท เป็นที่มาของทฤษฎี X และทฤษฎี Y

จากแนวคิดการแบ่งลักษณะผู้ใต้บังคับบัญชาออกเป็น 2 ทฤษฎีดังกล่าวนี้ ความคาด หมายในผู้ใต้บังคับบัญชาแต่ละลักษณะสามารถเปรียบเทียบให้เห็นได้ดังนี้

การเปรียบเทียบลักษณะตาม ทฤษฎี X และทฤษฎี Y

ทฤษฎี X	ทฤษฎี Y
1. คนส่วนมากโดยธรรมชาติแล้วขี้เกียจ	1. คนงานโดยมากมีความสุขกับการทำงาน
2. คนงานสนใจเฉพาะงานที่เป็นของตน	2. คนงานชอบที่จะช่วยเหลือผู้อื่นในงานต่าง ๆ
3. คนงานชอบให้ถูกลงโทษเพื่อเพิ่มผลงาน	3. การลงโทษไม่ได้ส่งผลให้ผลผลิตเพิ่ม
4. คนงานสนใจในงานที่ตนทำเท่าไร	4. คนงานสนใจในงานที่ตนทำ
5. โดยพื้นฐานคนงานขี้โกง	5. โดยพื้นฐานแล้วคนงานจริงจังกับงาน
6. ระเบียบวินัยสามารถช่วยเพิ่มผลผลิต	6. คนงานจะมีความผิดชอบต่องานเอง
7. คนงานไม่สนใจเป้าหมายขององค์กร	7. คนงานสนใจในเป้าหมายขององค์กร
8. คนงานไม่มีความรับผิดชอบต่องาน	8. คนงานมีความรับผิดชอบต่องาน

สรุปครูผู้สอนขณะที่อยู่ในชั้นเรียน ครูจะต้องเป็นผู้นำในชั้นเรียน เพื่อให้การเรียนการสอนไปสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนด การที่จะไปถึงจุดมุ่งหมายครูผู้สอนต้องมีการจูงใจนักเรียน เพื่อให้เข้าสู่การเรียนการสอน และกิจกรรมต่าง ๆ ให้ผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการเรียนสอน

การมีส่วนร่วม

ในการบริหารจัดการในชั้นเรียน ครูผู้สอนต้องเป็นผู้นำ รู้จักการนำทฤษฎีการมีส่วนร่วมเข้ามาใช้ในการบริหารจัดการ เพื่อให้นักเรียนเข้ามามีส่วนในการคิด ตัดสินใจ แสดงความคิดเห็น นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมไว้ดังนี้

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2537 : 183) กล่าวว่า การมีส่วนร่วม(Participation) เป็นการที่บุคคลหรือคณะบุคคลเข้ามาช่วยเหลือสนับสนุนทำประโยชน์ในเรื่องต่าง ๆ อาจเป็นการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจหรือกระบวนการบริหาร ประสิทธิภาพขององค์กรขึ้นอยู่กับการรวมพลังของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับองค์กรนั้น ในการปฏิบัติการกิจให้บรรลุเป้าหมาย วิธีการหนึ่งในการรวมพลังความคิด สติปัญญา และการกระทำคือ การให้มีส่วนร่วม การให้บุคคลอื่นมีส่วนร่วมในองค์กรนั้น บุคคลจะต้องมีส่วนเกี่ยวข้อง ในการดำเนินการหรือปฏิบัติการกิจต่าง ๆ ขององค์กรที่บุคคลมีส่วนเกี่ยวข้องในกิจกรรมต่าง ๆ ย่อมทำให้บุคคลมีความผูกพัน ต่อกิจกรรมนั้นและมีความผูกพันต่อองค์กรในที่สุด จึงเห็นได้ว่าการมีส่วนร่วมทำให้เกิดการเกี่ยวข้องและก่อให้เกิดความผูกพัน

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2538 : 237) ได้ให้ความหมายการมีส่วนร่วมว่าหมายถึงรูปแบบของความเกี่ยวข้องผูกพันร่วมกันของสมาชิกในการประชุมหรือเพื่อการตัดสินใจและควบคุมการทำงานร่วมกัน

สุวัฒน์ วิวัฒน์ชานนท์ (2548 : 9) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับองค์การเข้ามามีส่วนในการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมประเมินผลในกิจกรรมต่างๆขององค์การเพื่อรับประโยชน์ร่วมกันระหว่างองค์กรและผู้มีส่วนร่วม

ทฤษฎีการมีส่วนร่วม

เพทแมน (ติน ปรัชญาพฤทธิ์. 2533 : 642-643; อ้างอิงจาก C. Pateman. 1976 : 14-18) ได้แบ่งทฤษฎีการให้มีส่วนร่วมได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ

ทฤษฎีการเป็นผู้แทน ทฤษฎีนี้เน้นความเป็นผู้แทนของผู้บริหารและถือว่าการให้มีส่วนร่วมในการเลือกตั้งหรือถอดถอน เป็นเครื่องหมายของการที่จะให้หลักประกันกับการบริหารงานดี ทฤษฎีนี้เน้นเฉพาะแต่การวางโครงสร้างสถาบันเพื่อเป็นเครื่องมือในการให้บุคลากรเข้ามามีส่วนร่วมเท่านั้นเช่น การเลือกตั้งทั่วไป การเลือกตั้งโดยการนับคะแนนลับ และการประชุมหรือประจำปี

ทฤษฎีประชาธิปไตยแบบให้มีส่วนร่วม การให้มีส่วนร่วมในแนวทฤษฎีนี้มีวัตถุประสงค์ไม่เฉพาะแต่การเข้าไปพิจารณาเลือกตั้งหรือถอดถอนผู้บริหารเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการเข้าไปมีส่วน

ร่วมเป็นการให้การศึกษาและพัฒนาการกระทำทางการเมือง และสังคมที่มีความรับผิดชอบ นั่นคือ การไม่ยอมให้มีส่วนร่วมนับว่าเป็นการคุกคามต่อเสรีภาพของบุคลากร

วูดค็อก (ประยุทธ์ ตรีชัย. 2544 : 36. อ้างอิงจาก Woodcock. 1989 : 79-116) กล่าวถึง การทำงานร่วมกันที่มีประสิทธิภาพว่า ต้องประกอบด้วย 11 องค์ประกอบ คือ

1. ความสมดุลย์ในบทบาท สมาชิกจะต้องมีความรู้ความสามารถที่เหมาะสมกัน
2. เป้าหมายที่ชัดเจนและเห็นพ้องต้องกันเป็นการเปิดโอกาสให้สมาชิกมีส่วนร่วมในการรับรู้และมีส่วนในการตั้งเป้าหมายนั้น
3. ความเปิดเผย และกล้าเผชิญหน้าเป็นการเปิดโอกาสให้สมาชิกสามารถแสดงเหตุผล ความคิดได้อย่างอิสระ
4. การสนับสนุนและการไว้วางใจกันจะทำให้สมาชิกรู้สึกจะปกป้องงานที่เขารับผิดชอบ
5. ความร่วมมือและความขัดแย้งช่วยให้ทุกคนยอมรับจุดอ่อนจุดแข็งของกันและกัน และ จะช่วยดึงความรู้ความสามารถและประสบการณ์ต่าง ๆ มาใช้ในทางปฏิบัติ
6. วิธีการดำเนินการที่ดีจะทำให้การตัดสินใจถูกต้องเหมาะสม
7. ภาวะผู้นำที่เหมาะสม ยอมให้มีการสับเปลี่ยนหมุนเวียน เพื่อเปิดโอกาสและดึงศักยภาพ ของผู้ร่วมงานออกมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่องาน
8. การตรวจสอบและการติดตามงานเป็นการศึกษาทบทวนการทำงานของการทำงานของการปฏิบัติงาน เพื่อเรียนรู้จากประสบการณ์และคิดปรับปรุงงาน
9. การพัฒนาบุคลากรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของงานที่เกิดขึ้น
10. ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อช่วยเหลือและการเรียนรู้จากกลุ่มข้างเคียง ทั้งยังเป็น การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างกลุ่ม
11. การติดต่อสื่อสารที่ดีเปรียบเสมือนน้ำมันหล่อลื่น

การเพิ่มอำนาจในการทำงาน

ในการบริหารจัดการในยุคปัจจุบัน ผู้บริหารจำเป็นต้องเป็นนักบริหารทรัพยากรบุคคล อย่างมืออาชีพ เพื่อให้ทรัพยากรบุคคลมีความสามารถเพียงพอในการดำเนินงานอย่างมีคุณภาพทัน ต่อความก้าวหน้าของโลก (दनัย เทียนพุ่ม. 2543 : 49-50) จากงานวิจัยหลายชิ้นทำให้ทราบว่า การทำให้เกิดการทำงานร่วมกัน ปรีกษาหรือกันเสมอ การร่วมกันตัดสินใจปฏิบัติงาน หรือการ ปกครองบังคับบัญชาร่วมกัน เป็นการเพิ่มพลังอำนาจให้ซึ่งกันและกันอย่างมากมาย ดังนั้น สิ่งที่สำคัญ มากในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์คือการพัฒนาความไว้วางใจเชื่อใจ และการเพิ่มพลังอำนาจให้แก่ละ คนแสดงความสามารถในการพัฒนาสิ่งใหม่ ซึ่งจะเป็นสิ่งที่ท้าทายในการเกิดการพัฒนาอย่างที่ไม่เคย ถึง (Atwater; & Atwater. 1994 : 147) ดิรอกโค (ธีรศักดิ์ คงเจริญ. 2545 :70; อ้างอิงจาก Dirocco. 1999 : 82-84) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการปรับเปลี่ยนหลักสูตรการสอนเวลาเรียน โดยให้ครู ร่วมกันคิดกำหนดเอง ร่วมกันจัดตารางที่มีความยืดหยุ่น พบว่าสามารถเพิ่มอำนาจให้ครูได้และทำ ให้การเรียนการสอนมีผลต่อนักเรียนดีขึ้น

ในการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน ครูผู้สอนจะต้องคอยให้คำชี้แนะ ดูแลเอาใจใส่และเป็นที่กำลังใจแก่นักเรียนในการที่จะเรียนรู้ แต่สิ่งหนึ่งที่จะสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักเรียนก็คือ การมอบอำนาจในการทำงานให้กับผู้เรียน เพื่อให้นักเรียนได้รู้จักคิด มีความเชื่อมั่นที่จะปฏิบัติงาน

มีนักวิชาการให้ความหมายการเพิ่มอำนาจไว้ดังนี้

สุเมธ งามกนก (2549 : 11) ให้ความหมายการเพิ่มอำนาจในการทำงานไว้ว่า คือ กระบวนการที่ผู้บริหารมอบอำนาจให้แก่เจ้าหน้าที่ เพื่อสร้างแรงจูงใจให้มีความรับผิดชอบในงาน โดยให้เจ้าหน้าที่มีส่วนร่วมในกระบวนการต่าง ๆ ขององค์กรและกระบวนการในการตัดสินใจ

สมชาย บุญศิริเกสัช (2545 : 34) ให้ความหมายของการเพิ่มอำนาจในการทำงานว่า หมายถึงกระบวนการจัดกระทำหรือให้การสนับสนุนในสิ่งที่เป็นเหตุปัจจัย สภาวะการณ์วิธีการต่าง ๆ ที่ช่วยให้บุคคลได้ปฏิบัติในสิ่งที่จะเป็นการพัฒนาพลังความสามารถของตน ในการทำงานด้านต่าง ๆ ให้เพิ่มสูงขึ้นและแสดงผลอำนาจให้ปรากฏเป็นผลทางการคิด เป็นพฤติกรรมการทำงานหรือเป็นผลงานที่แสดงพัฒนาการของพลังความสามารถที่ก้าวหน้า ที่ก่อให้เกิดเป็นคุณประโยชน์ต่อบุคคลและองค์กร

หลักการเพิ่มอำนาจ

ในการเพิ่มอำนาจเป็นเรื่องที่ดูว่าจะง่าย แต่มีองค์ประกอบอื่นอีกมาก เพราะการเพิ่มอำนาจเป็นมากกว่าการบอกเจ้าหน้าที่ว่าพวกเขาได้รับการเพิ่มอำนาจ มีผู้ได้ให้ข้อเสนอแนะสำหรับการเพิ่มอำนาจ ข้อเสนอแนะ 10 ประการของหลักการเพิ่มอำนาจ ของ พอตเตอร์ (สุเมธ งามกนก. 2549: 15; อ้างอิงจาก Potter. 2004 : 40-42) มีดังนี้

1. บอกกล่าวแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องว่าเขามีหน้าที่ต้องทำอะไร
2. ให้อำนาจแก่เขาให้พอเหมาะกับงานที่เขาทำ
3. กำหนดมาตรฐานของความเป็นเลิศ
4. ให้การฝึกอบรมตามที่เข้าต้องการ
5. ให้ความรู้และข้อมูลข่าวสารแก่พวกเขา
6. สะท้อนกลับให้เขาเห็นในผลงานของเขา
7. ชื่นชมกับความสำเร็จของพวกเขา
8. ให้ความไว้วางใจแก่พวกเขา
9. ยอมรับในความผิดพลาดของพวกเขา
10. ปฏิบัติต่อพวกเขาแบบมีศักดิ์ศรีและให้เกียรติแก่พวกเขา

การเพิ่มอำนาจที่มีประสิทธิภาพ ผู้บริหาร ครู ทีมงาน ผู้ปกครองต้องมีภาวะเพียงพอในการตัดสินใจ เพื่อให้โรงเรียนเป็นแหล่งเรียนรู้ที่ดีสำหรับนักเรียน (Short; & Gear. 1997 : 12-13) และได้เสนอนุมัติในการเพิ่มอำนาจแก่ครูอาชีพ 6 ด้าน คือ (Short; & Gear. 1997 : 135 – 139)

1. การตัดสินใจ ต้องเป็นการตัดสินใจอย่างมีส่วนร่วม

2. การให้เจริญเติบโตอย่างครุอาชีพ ตลอดเวลา คือ การให้ครูได้พัฒนาตนเอง พัฒนาหลักสูตรอยู่เสมอ
3. สถานะ ของครุอาชีพต้องให้เป็นที่ยอมรับของเพื่อน ๆ และสังคม
4. ความเชื่อมั่นในประสิทธิภาพของตนเอง
5. ความเป็นอิสระ ในการทำงาน คือ ต้องมีความเชื่อว่าครุอาชีพสามารถควบคุมสถานการณ์ในกรอบงานที่รับผิดชอบได้เอง
6. ผลกระทบ คือต้องคิดว่าครูคือผู้มีอิทธิพลต่อโรงเรียน

ทฤษฎีการเพิ่มอำนาจ

ทฤษฎี 2 องค์ประกอบของเฮิร์ชเบอร์ก (Herzberg' s two-factor theory)

เฮิร์ชเบอร์ก กล่าวถึงทฤษฎีสองปัจจัย (Two-factor) ได้แก่ ปัจจัยจูงใจ และปัจจัยค้ำจุน (motivator-hygienes) โดยเฮิร์ชเบอร์กได้วิจัยโดยวิธีการสัมภาษณ์นักบัญชีและวิศวกร 203 คนใน 9 บริษัท เกี่ยวกับความรู้สึกที่ดีและไม่ดีเกี่ยวกับงานของตน จากผลการวิเคราะห์เฮิร์ชเบอร์กพบว่า ปัจจัยหลายประการที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจและไม่พอใจในการทำงานประกอบด้วยปัจจัยจูงใจ (motivator factors) ได้แก่ ความสำเร็จของงาน ลักษณะของงาน การได้รับการยอมรับนับถือ ความรับผิดชอบและความก้าวหน้าในหน้าที่ กับปัจจัยค้ำจุน (hygiene factors) เป็นปัจจัยภายนอก (extrinsic) เช่น นโยบายขององค์กรและการบริหารการนิเทศ เงินเดือน สภาพการทำงาน สัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล เป็นต้น โดยมีความเชื่อว่า ปัจจัยจูงใจมีส่วนต่อการเพิ่มผลผลิต แต่ปัจจัยค้ำจุนไม่ใช่สิ่งจูงใจในการทำงานหรือทำให้ผลผลิตเพิ่มขึ้น แต่ถ้าขาดหรือไม่มีปัจจัยเหล่านี้จะก่อให้เกิดความไม่พึงพอใจแก่ผู้ทำงาน และส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานได้ ด้วยเหตุนี้ทั้งปัจจัยจูงใจและปัจจัยค้ำจุน ถือว่าเป็นข้อกำหนดเบื้องต้นที่ป้องกันไม่ให้คนไม่พอใจในการทำงาน

เนื่องจากบุคคลแต่ละคนมีความแตกต่างกันมาก ซึ่งเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว ตลอดจนระดับของการมีประสบการณ์และความต้องการที่แตกต่างกัน ดังนั้นวิธีการจูงใจผู้เข้าอบรมจึงต้องใช้เทคนิคและวิธีการให้เหมาะสมกับบุคคลนั้น ๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมการฝึกอบรมได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับแรงจูงใจและความสนใจของแต่ละคนนั่นเอง (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2547 : 13 -14)

สรุปมีภาวะผู้นำ ครูจำเป็นต้องเปลี่ยนวิธีคิดในการบริหาร คือ ต้องพยายามจัดการให้เกิดการตัดสินใจอย่างมีส่วนร่วมของผู้เรียน ต้องจัดเวลาให้เกิดการคิด การกระทำอย่างมีส่วนร่วมที่เหมาะสม สนับสนุนวิธีการทุกประการให้เกิดการมีส่วนร่วม และอนุญาตให้ผู้เรียนดำเนินการตามที่เขาตัดสินใจไว้ และให้โอกาสผู้เรียนแก้ตัวในการทำงาน ชื่นงาน ซึ่งอาจจะเป็นการชี้แนวทางหรือสนับสนุนด้านอื่นเพื่อให้สามารถพัฒนาตนเอง ให้เกิดการเพิ่มอำนาจกับผู้เรียนอย่างแท้จริง เพราะการเพิ่มอำนาจเป็นกระบวนการสำคัญมากในการพัฒนาผู้เรียน

3.2 การบริหารจัดการในชั้นเรียน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ตามมาตรา 30 ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาแห่งชาติ. 2542 : 16) และหากสภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอนเป็นไปในทางที่เหมาะสม ก็จะส่งผลให้ผู้เรียนได้รับความรู้ และสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติได้ ส่งผลให้ผู้เรียนมีความสำเร็จในการเรียน และจะพัฒนาแนวคิด และอุดมการณ์ต่างๆ ให้เกิดขึ้นในตนเองได้ (สุพร ตั้งสมวรพงษ์. 2542 : 77) สอดคล้องสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541 ข : 94-96) เห็นความสำคัญของการจัดสภาพสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน การปลูกฝัง เจตคติ และค่านิยมที่ดีงาม ตลอดจนลักษณะที่พึงประสงค์ให้เกิดขึ้นกับนักเรียน โรงเรียนควรจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ภายใต้ห้วงองค์ประกอบ ได้แก่ สถานที่ ห้องเรียน บุคลากร นักเรียน บรรยากาศการเรียนการสอน และการจัดสภาพแวดล้อมทางวิชาการ นิพนธ์ วรรณเวช (2538 : 28) ได้ให้ความหมายของคำว่า สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน หมายถึง การจัดการเรียนการสอน และการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้และสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติได้ประกอบกับการจัดหลักสูตร พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ การนำสื่อการเรียนการสอนมาใช้อย่างเหมาะสม รวมถึงสัมพันธ์ภาพระหว่างผู้เรียนและผู้สอน การเรียนการสอนจึงมีองค์ประกอบ ที่สำคัญอยู่สามประการ คือ ผู้สอน ผู้เรียน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน

ครูผู้สอนต้องเป็นผู้ที่สามารถบริหารจัดการในชั้นเรียนได้ทุกอย่าง เมื่อมีการจัดการเรียนการสอน โดยครูผู้สอนต้องคำนึงถึงทรัพยากรที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์ต่อบรรยากาศในการเรียนรู้สำหรับผู้เรียน

3.2.1. ความสำคัญของการบริหารจัดการในชั้นเรียน

สภาพแวดล้อมในชั้นเรียนส่งผลต่อผู้เรียนทั้งทางบวกและทางลบ ทางบวก เช่น ห้องเรียนที่ถูกสุขลักษณะมีแสงสว่างเพียงพอ สะอาด สงบ อากาศเย็นสบาย มีโต๊ะเก้าอี้และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียน มีสื่อการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ บรรยากาศในการเรียนการสอนเต็มไปด้วยความอบอุ่น สนุกสนาน มีความสมัครสมานสามัคคีกัน ผู้เรียนมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และร่วมมือกันเป็นอย่างดี สิ่งต่างๆ เหล่านี้จะส่งผลดีต่อผู้เรียนทำให้ผู้เรียนสนใจ และมีสมาธิในการเรียน ส่วนสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนส่งผลต่อผู้เรียนทางลบก็จะเป็นสิ่งตรงกันข้าม คือ ห้องเรียนสกปรกกรูกรัง การถ่ายเทอากาศไม่ดี ร้อนเกินไป เย็นเกินไป บรรยากาศในการเรียนเต็มไปด้วยความเคร่งเครียด ผู้เรียนแก่งแย่งแข่งดีกัน อิจฉาริษยากันเช่นนี้ก็จะ เป็นสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ส่งผลทางลบต่อผู้เรียนทำให้ผู้เรียนท้อถอย ไม่มีความอบอุ่น ไม่มีความสนใจในการเรียน อรพันธ์ ประสิทธิ์รัตน์. (2533 : 32) กล่าวว่าในการจัดการเรียนการสอนจะต้องคำนึงไว้เสมอว่า ถ้ามีการจัดสภาพแวดล้อมที่ดีเหมาะสมกับวัยและระดับของผู้เรียน จะเป็นสิ่งที่จะช่วยส่งเสริมหรือสนับสนุนให้เกิดความสะดวกสบาย ทำให้ผู้เรียนมีความตั้งใจ ทำให้เกิดสมาธิ และปัญญา และเกิดการเรียนรู้ในที่สุด

ความสำคัญของสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ ที่ครูผู้สอนจะต้องนำมาบริหารจัดการในชั้นเรียนได้แก่

1. สภาพแวดล้อมการเรียนรู้สนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เหมาะสม เช่น ห้องเรียนมีความสะดวกสบาย มีอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนครบถ้วน ทำให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียน ผู้สอนก็มีความสุขในการสอน สิ่งต่างๆ เหล่านี้ก็จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้การเรียนการสอนดำเนินไปด้วยความราบรื่น สะดวก รวดเร็ว ตามแผนที่วางไว้

2. สภาพแวดล้อมการเรียนรู้สนับสนุนการเรียนรู้หลายด้าน เช่น ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกประทับใจ เป็นตัวกระตุ้นผู้เรียนให้มีความสนใจและเกิดแรงจูงใจในการเรียน เปลี่ยนเจตคติไปในทางที่ดี มีความพึงพอใจในการเรียน ช่วยให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปัจจัยสำคัญในกระบวนการเรียนการสอนก็คือ ความรู้สึกพึงพอใจ สนใจ อยากเรียน อยากรู้ ซึ่งจะเป็นตัวการนำไปสู่การเรียนรู้อย่างประสิทธิภาพในที่สุด ดังนั้น ถ้าผู้เรียนอยู่ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ ทั้งทางด้านกายภาพ จิตภาพ และทางด้านสังคมภาพแล้ว จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกดังกล่าวได้

3. สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ช่วยจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ให้แก่ผู้เรียน ประสบการณ์การเรียนรู้ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม ตามปกติแล้วการรับรู้และการเรียนรู้ของผู้เรียนจะเกิดขึ้นหลังจากที่ได้ปะทะสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ เป็นการสร้างประสบการณ์ ดังนั้น ถ้าเราต้องการให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่ดีก่อนแล้ว สภาพแวดล้อมต่างๆ เหล่านั้นจะเป็นตัวกำหนดประสบการณ์ของผู้เรียนในภายหลัง

4. สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ดีจะช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของผู้เรียน จุดมุ่งหมายที่สำคัญของการจัดการศึกษาประการหนึ่งก็คือมุ่งให้ผู้เรียนมีบุคลิกภาพที่ดี มีการแสดงออกทางกาย วาจา และใจ ตามแบบอย่างที่ยอมรับ ยอมรับ กล่าวคือ มีคุณธรรม และจริยธรรม ที่เป็นเครื่องหมายของคนดี มีการประพฤติปฏิบัติที่สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างดี การที่จะหล่อหลอมพฤติกรรม หรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนให้เป็นไปในทิศทางที่พึงประสงค์นั้น ต้องใช้เวลาและอาศัยปัจจัยหลายอย่างประกอบกัน จึงจะสามารถกล่อมเกล่าผู้เรียนได้ สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ถือว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วย หรือโน้มน้าวพฤติกรรมของผู้เรียนโดยเฉพาะสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่มีบรรยากาศที่อบอุ่น เป็นมิตร มีความเป็นประชาธิปไตย ยอมรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ตัดสินปัญหาด้วยเหตุผลต่างๆ เหล่านี้จะค่อยๆ แทรกซึมเข้าไปในความรู้สึกนึกคิดของผู้เรียน สะสมทีละน้อย จนที่สุดก็จะแสดงออกในลักษณะของบุคลิกภาพ รูปแบบในการรับรู้ ตลอดจนค่านิยมต่างๆ ของผู้เรียน

5. สภาพแวดล้อมการเรียนรู้มีส่วนช่วยควบคุมชั้นเรียนให้ผู้เรียนมีระเบียบวินัย สภาพแวดล้อมการเรียนรู้เป็นตัวกำหนดอาณาเขตของการเรียน ทำให้มีบรรยากาศที่แตกต่างไปจากกิจกรรมอื่น ยกตัวอย่าง เช่น ลักษณะของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้จะไม่เหมือนลักษณะของสภาพแวดล้อมในสถานเริงรมย์ ผู้เรียนอยู่ในสภาพแวดล้อมทางการเรียนที่จัดไว้อย่างเหมาะสม

ก็จะรู้จักสารรวม อยู่ในระเบียบวินัย โดยเฉพาะถ้ามีการจัดโต๊ะ เก้าอี้ของนักเรียนอย่างมีวัตถุประสงค์ จะช่วยให้การควบคุมชั้นเรียนมีระบบ ระเบียบ และง่ายสำหรับผู้สอนมากขึ้น

6. สภาพแวดล้อมการเรียนรู้เป็นแหล่งทรัพยากรทางการเรียน การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ในปัจจุบัน เป็นไปอย่างกว้างขวาง หลายแหล่งมองเห็นความสำคัญของมุมวิชาการ มุมสื่อ การเรียนการสอน ทำให้ทั้งผู้เรียนและผู้สอนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถจัดกิจกรรมการเรียน การสอนแบบยืดหยุ่นเป็นศูนย์กลางได้ดี นอกจากนี้แหล่งทรัพยากรการเรียนจะช่วยพัฒนาความรับผิดชอบให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน สร้างนิสัยใฝ่เรียน ใฝ่รู้ ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ไม่ยึดติดอยู่แต่ความรู้ที่ได้จากผู้สอน

7. สภาพแวดล้อมการเรียนรู้เสริมสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ดี จะทำให้บรรยากาศในการเรียนเอื้อต่อการเรียนการสอนให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากที่สุด ในสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่มีความสะดวกสบาย สงบปราศจากสิ่งรบกวน จะช่วยสร้างบรรยากาศทางวิชาการให้เกิดขึ้น ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะศึกษาหาความรู้ หรือทำกิจกรรมต่างๆ อย่างตั้งใจและมีสมาธิยิ่งถ้าผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้น ซึ่งจัดว่าเป็นสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ด้านจิตภาพมีบุคลิกลักษณะที่อบอุ่นเป็นมิตร ก็จะทำให้บรรยากาศในการเรียนการสอนเป็นไปในทางที่พึงประสงค์มากยิ่งขึ้น

8. สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ช่วยสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยกัน การจัดสถานที่ โต๊ะ เก้าอี้ อุปกรณ์ต่างๆ ให้ง่ายต่อการเคลื่อนไหว โยกย้าย ทำให้ผู้สอนไปถึงผู้เรียนได้สะดวก ตำแหน่งของผู้สอนไม่จำเป็นต้องอยู่หน้าชั้นเสมอไป ผู้สอนอาจนั่งอยู่ท่ามกลางผู้เรียนเพื่อให้คำปรึกษา แนะนำทาง สภาพแวดล้อมเช่นนี้ช่วยให้ผู้สอนมีความใกล้ชิดกับผู้เรียนมากขึ้น ทำให้ได้รู้จักอุปนิสัย ตลอดจนพฤติกรรมของผู้เรียนเป็นรายบุคคลได้ดี ส่วนผู้เรียนจะลดความกลัว และมีความกล้ามากขึ้น กล้าพูด กล้าแสดงความคิดเห็น มีเจตคติที่ดีต่อ

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2528 : 15) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมว่าหมายถึง สิ่งเร้าอันก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในความรู้สึกประสาทสัมผัสของผู้เรียน สภาพที่เป็นอยู่หรือสิ่งเร้าเชิงสภาพแวดล้อมเหล่านี้ สามารถตรวจสอบได้โดยการสังเกตการณ์ ซึ่งแบ่งเป็น 5 ประเภท คือ

1. สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับการเรียนการสอน หมายถึง สภาพการณ์หรือบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ เช่น วิธีการสอน การวัดผลประเมินผล และการนำสื่อการเรียนการสอนมาใช้ที่เหมาะสม บรรยากาศทางวิชาการทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน ตลอดจนการให้คำปรึกษาแนะนำช่วยเหลือแก้ปัญหา ซึ่งส่งผลต่อการเรียนการสอน

2. สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับการบริหาร หมายถึง ลักษณะสภาพการณ์ การจัดการดำเนินงานบริหารวิทยาลัยในด้านนโยบาย กฎเกณฑ์ ระเบียบข้อบังคับ ตลอดจนการจัดดำเนินการเพื่อส่งเสริมการพัฒนาวิชาการ และการติดตามประเมินผลเกี่ยวกับการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่ได้กำหนดไว้

3. สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับความประทับใจในวิทยาลัยโดยรวม หมายถึง สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับการให้บริการต่างๆ ของวิทยาลัย

4. สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับเพื่อน หมายถึง ลักษณะที่เกี่ยวกับการคบเพื่อนในสถาบัน สัมพันธภาพของนักศึกษา กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน การแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด ความสามารถในการทำงานกลุ่มเพื่อประกอบกิจกรรมต่างๆ การยอมรับในรุ่นพี่รุ่นน้อง การเป็นผู้นำในกิจกรรมต่างๆ ที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาศักยภาพของนักศึกษา

5. สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับอาคารสถานที่ หมายถึง ลักษณะสภาพการณ์เกี่ยวกับอาคารสถานที่ที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนานักศึกษา การเรียนการสอน และการปฏิบัติงานของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติงาน โรงอาหาร ร้านค้า ระบบกำจัดขยะมูลฝอย ที่นั่งพักผ่อน การตกแต่งสถานที่ สภาพความปลอดภัย ความสะอาด และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ภายในวิทยาลัย

3.2.2. องค์ประกอบของการบริหารจัดการในชั้นเรียน

สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ในชั้นเรียนมีองค์ประกอบ 3 ประการ ตามที่อรรถพันธ์ ประสิทธิ์รัตน์ (2533 : 59-60) กล่าวไว้ คือ

1. สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ทางกายภาพ (Physical Environment)

สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ทางกายภาพ เป็นสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลต่อผู้เรียนทางกาย ประกอบด้วย สถานที่เรียน (อาจเป็นห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องทดลองหรือแหล่งทรัพยากรการเรียน) ซึ่งเกี่ยวข้องกับอุปกรณ์ประกอบและอุปกรณ์ตกแต่ง องค์ประกอบของสถานที่หลักๆ มักจะคล้ายคลึงกัน ไม่ว่าจะเป็นห้องเรียนหรือห้องปฏิบัติการคือ จะประกอบด้วยพื้นที่ประตูหน้าต่าง ผนังห้อง เพดาน ขนาดของห้อง สภาพของสถานที่โดยทั่วไป เช่น แสงสว่าง เสียง การระบายอากาศ ระบบควบคุมอุณหภูมิ ถ้าเป็นห้องเรียนก็จะมีโต๊ะเก้าอี้ กระดานดำ ป้ายนิเทศ รูปภาพ สื่อการสอนประเภทวัสดุกราฟิก อันได้แก่ แผนภูมิ แผนสถิติ แผนที่ ลูกโลก ส่วนห้องปฏิบัติการ หรือห้องทดลองก็จะมีอุปกรณ์ใช้ในการศึกษาค้นคว้าหรือทดลอง โดยเฉพาะห้องห้องและอุปกรณ์ประกอบจะแตกต่างกันออกไปตามวัตถุประสงค์ของการใช้ นอกจากนี้จะมีอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนต่างๆ ที่จัดโดยผู้สอน และผู้เรียนเพื่อใช้ในการเรียนตามเนื้อหาของแต่ละวิชา

2. สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ทางจิตภาพ (Psychological Environment)

สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ทางจิตภาพเป็นสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกในทางบวก หรือทางลบ คือเป็นสิ่งที่มากระทบความรู้สึกนึกคิดของผู้เรียน ซึ่งอาจเกิดขึ้นจากสิ่งที่เป็นกายภาพ หรือเกิดจากบุคคล สิ่งที่เป็นกายภาพที่มากระทบความรู้สึกของผู้เรียน ได้แก่ ความร้อน หนาวทำให้รู้สึกหงุดหงิดหรือสดชื่น สีที่ทำให้รู้สึก เช่น เย็นตา วิงเวียนร้อน พื้นที่ว่างหรือแออัด ระยะห่างของพื้นที่ทำให้รู้สึกเกิดความใกล้ชิด หรือห่างเหิน ความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสถานที่ก็เป็นตัวก่อให้เกิดความรู้สึกต่างๆ ได้สำหรับบุคคลที่เป็นสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ทางจิตภาพนั้นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากบุคลิกภาพหรือการกระทำของบุคคลที่

มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้เรียน เช่นครูผู้สอน เพื่อนร่วมชั้น หรือบุคลากรอื่นๆ โดยเฉพาะบุคลิกภาพของครูผู้สอนจะมีอิทธิพลต่อความรู้สึกทางบวกหรือทางลบของผู้เรียนค่อนข้างมาก ความเข้มงวดของครูอาจจะเป็นแบบอย่างที่ดีเกี่ยวกับการมีวินัยของผู้เรียน ความสง่างามในท่วงทีของครูก่อให้เกิดความชื่นชมและประทับใจ การลงโทษผู้เรียนอย่างไม่มีเหตุผลของครู จะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกไม่ปลอดภัย สับสน ไม่รู้จะปฏิบัติตัวอย่างไรจึงจะถูกต้อง เป็นต้น

3. สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ทางสังคมภาพ (Sociological Environment)

สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ทางสังคมภาพเป็นสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อผู้เรียนอันเนื่องมาจากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การประพฤติปฏิบัติต่อกันซึ่งเป็นไปตามธรรมชาติ หรือเป็นไปตามระเบียบกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ยกตัวอย่างเช่น การร่วมมือกันทำงาน การช่วยเหลือกัน การเคารพในความคิดเห็นของผู้อื่น การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และมีน้ำใจต่อกัน สำหรับในชั้นเรียนนั้น สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ทางสังคมภาพ ได้แก่ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยกัน รวมถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนผู้เรียนและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

จอห์นสันและคณะ (Johnson; et al. 2005 : 28-32) ได้เสนอแนะว่า องค์ประกอบที่สำคัญของการจัดการชั้นเรียนได้แก่ วิธีดำเนินการและการจัดการพฤติกรรม ซึ่งมีสาระโดยสรุป ดังนี้

1. วิธีดำเนินการ (Procedures)

วิธีดำเนินการเป็นแนวปฏิบัติที่แตกต่างจากกฎระเบียบ วิธีดำเนินการที่สำคัญประกอบด้วย

1. วิธีดำเนินการทางวิชาการ (Academic Procedures) กิจกรรมที่สำคัญ เช่น การทดสอบ การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้
2. วิธีดำเนินการในกิจวัตรหรืองานประจำ (Routine Procedures) เป็นกิจกรรมที่จัดนับตั้งแต่นักเรียนเข้าชั้นเรียนจนกระทั่งออกจากชั้นเรียน เช่น การบันทึกเวลาเรียน การส่งการบ้าน การส่งงานที่มอบให้ทำ การขออนุญาตออกนอกห้องเรียน การลาหยุดเรียน
3. วิธีดำเนินการพิเศษ (Special Procedures) สำหรับสถานศึกษาขนาดใหญ่ กิจกรรมสำคัญ เช่น การซ้อมหนีไฟ ด้วยวิธีที่ปลอดภัย มีตัวอย่างและฝึกปฏิบัติ

2. การจัดการพฤติกรรม (Behavior Management)

การจัดการพฤติกรรมมิได้หมายความว่าครูลงโทษนักเรียนเมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม แต่ครูจะต้องมีมาตรการในการป้องกันมากกว่าจะแก้ไข การจัดการพฤติกรรมของนักเรียนนั้น ครูจะต้องได้รับการฝึกอบรมและฝึกปฏิบัติ

การจัดการพฤติกรรมมีขั้นตอนสำคัญ 3 ประการ คือ

1. สื่อสารให้นักเรียนเข้าใจอย่างชัดเจนว่าพฤติกรรมที่คาดหวังหรือที่พึงประสงค์ คืออะไร
2. สาธิตตัวแบบของพฤติกรรมที่พึงประสงค์
3. เสริมแรงเมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์

สรุปได้ว่า ในการบริหารจัดการชั้นเรียน ครูผู้สอนต้องมีแผนในการจัดการชั้นเรียนประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบ 1. การจัดการชั้นเรียน เป็นการสนับสนุนการสอนของครูและการ

เรียนของนักเรียนจะมีสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนและการปฏิบัติการในชั้นเรียน สิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน เป็นสิ่งแวดล้อมทางกายภาพเช่น แสง สี อุณหภูมิ การจัดที่นั่งเรียน จัดสภาพภายในห้องเรียน ไม่ ว่าจะเป็นป้ายนิเทศ มุมความรู้ ส่วนการปฏิบัติในชั้นเรียนได้แก่การกำหนดกฎระเบียบ วิธีการ ดำเนินการ การบันทึกเวลาเรียน การลา การส่งการบ้าน 2. การสอน ครูผู้สอนต้องมีแผนการสอน ที่มีการพัฒนาอยู่เสมอ 3. การประเมินผล เป็นการประเมินทั้งครูและนักเรียนจุดเน้นการประเมินก็ เพื่อการพัฒนา

3.3 การสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ

ในการบริหารจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน ครูผู้สอนจะมีบทบาทสำคัญที่จะนำนักเรียน ไปสู่การเรียนรู้ได้อย่างมีคุณภาพหรือไม่ ดังที่ อารี พันธ์มณี (2545 : 4-5) กล่าวว่า บรรยากาศจัด กระบวนการเรียนรู้คือผู้สอนและผู้เรียน ครูจะเป็นผู้ริเริ่มสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้เป็นไปใน รูปแบบต่างๆ เช่น อิสระ ทำหาย ตื่นเต้น ปลอดภัย ประชาธิปไตย นักเรียนจะเป็นผู้ตอบสนอง จะ อย่างไรก็ตามการจัดกระบวนการเรียนรู้ก็ขึ้นอยู่กับสื่อสาร บุคคลอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับ นิสาชล พงศ์พานิชานาญเวช ที่กล่าวไว้ว่า การสื่อสารระหว่างบุคคล หมายถึง การถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก อารมณ์ และความต้องการจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร โดยใช้ภาษาถ้อยคำ และภาษาท่าทาง เพื่อให้ เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันนอกจากนี้ การสื่อสารยังเป็นเครื่องมือในการสร้างสัมพันธภาพระหว่าง บุคคลกับบุคคล หรือบุคคลกับกลุ่มบุคคลอีกด้วย การสื่อสารเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับมนุษย์ในสังคม ถ้าขาดการสื่อสารระหว่างบุคคลแล้ว มนุษย์ไม่สามารถอยู่ร่วมกันเป็นสังคมได้ การที่มนุษย์สร้างความ เจริญให้แก่สังคมนับตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันได้ก็เนื่องมาจากผลของการสื่อสาร ซึ่งทำให้มนุษย์เกิด ความคิดและความรู้มากยิ่งขึ้น การสื่อสารนั้นช่วยสร้างสัมพันธภาพความใกล้ชิด ความไว้วางใจ การสื่อสารก่อให้เกิดการเรียนรู้ และความเข้าใจระหว่างกันและกัน ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง และเข้าใจบุคคลอื่นด้วย

ครูผู้สอนจึงต้องมีความสามารถในการสื่อสารกับผู้เรียน เพื่อให้การเรียนรู้ในห้องเรียนมี คุณภาพ ลักษณะของการติดต่อสื่อสารในห้องเรียนที่ครูผู้สอนควรมีความรู้ ความสามารถนำมาใช้ ดังนี้ (อัครฤทธิ์ อุทัยรัตน์. 2537 : 35-42)

3.3.1. ช่องทางของการติดต่อสื่อสาร การสื่อสารแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

1. การสื่อสารทางเดียว หมายถึง การสื่อสารที่ผู้ส่งสารถ่ายทอดเป็นข่าวสารหรือ คำสั่งไปสู่ผู้รับสาร โดยทั่วไปการติดต่อสื่อสารแบบนี้จะเป็นไปในรูปแบบของนโยบายคำสั่งของ ผู้บริหารระดับสูงในองค์กรต่อผู้ใต้บังคับบัญชา และอาจจะผ่านสื่อมวลชนในการเสนอข่าวสาร หรือ รายงานขององค์กรต่างๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ เป็นต้น
2. การสื่อสารสองทาง หมายถึง การติดต่อสื่อสารที่ผู้ส่งสารสามารถตอบสนองกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกันและกัน เพื่อสร้างความเข้าใจแจ่มแจ้งทั่วถึงและลึกซึ้ง การ สื่อสารสองทาง ผู้ส่งสารจะให้ความสนใจกับปฏิกิริยาโต้ตอบของผู้รับสารซึ่งนับเป็นสิ่งจำเป็นและ สำคัญมากในการบริหาร เปรียบเสมือนทำหน้าที่ทั้งผู้ส่งสารและรับสารจากลูกน้อง ในขณะเดียวกัน

การบริหารที่เปิดโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชาได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ จะเป็นการลดช่องว่างในการสื่อสารที่ดีความหมายไปคนละทิศละทาง ประการสำคัญการสื่อสารสองทางสามารถสร้างขวัญและการมีส่วนร่วมในงาน

3.3.2. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการสื่อสาร

การสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำและการเขียนไม่ว่าคำพูด หรือการเขียน ผู้สื่อสารควรมีความสามารถในด้านต่อไปนี้ (วิไลลักษณ์ สุจิตตานนท์. 2539 :52)

1. ความสามารถในการใช้ถ้อยคำให้เหมาะสม ถูกหลักเกณฑ์ และเป็นไปตามหลักตรรกศาสตร์
2. ความสามารถในการใช้ถ้อยคำให้มีความหมาย การสื่อสารจะได้ผลถ้าเข้าใจว่าสิ่งที่เราพูดหรือเขียนหมายถึงอะไร การใช้ถ้อยคำอย่างมีความหมายเป็นการแสดงภูมิปัญญาของผู้ส่งข่าวสาร
3. ความสามารถในการใช้ถ้อยคำให้เหมาะสมกับเวลาและโอกาส การสื่อสารเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งถ้าหากเราใช้ถ้อยคำไม่เหมาะสมกับเวลาและโอกาส
4. ความหมายที่ถ่ายทอดความคิดเป็นคำพูด ผู้นำจำเป็นต้องพัฒนาทักษะด้านนี้ให้มาก ถ้าหากผู้นำมีแต่ความคิด แต่ไม่สามารถถ่ายทอดความคิดให้ผู้อื่นเข้าใจได้ การจะเป็นผู้นำจะประสบความสำเร็จได้ยาก

3.3.3 องค์ประกอบการสื่อสาร

องค์ประกอบการสื่อสารโดยทั่วไปจะมี 4 ประการ ดังที่วิบูลย์ สุทธิพิเศษ (2540 : 10) กล่าวไว้ว่า

1. ผู้ส่งสาร (Sender) คือบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ต้องการทำการสื่อสารความคิด ความรู้สึก ความต้องการและวัตถุประสงค์ของตน ผู้ส่งสารจะทำหน้าที่เข้ารหัส (Encoding) อันเป็นการแปรสารให้อยู่ในรูปของสัญลักษณ์ที่มนุษย์สร้างขึ้นแทนความคิด ได้แก่ ภาษา (ภาษาพูด ภาษาเขียน) หรือวจนภาษา และอาจกับกริยาท่าทางต่างๆ (อวัจนภาษา)
2. ข้อมูลหรือข่าวสาร (Message) คือเรื่องราวอันมีความหมาย และแสดงออกมาโดยอาศัยภาษา หรือสัญลักษณ์ใดๆ ก็ตามที่สามารถทำให้เกิดการรับรู้ร่วมกันสารจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้ส่งสารเกิดความคิดขึ้น และต้องการถ่ายทอดความคิดนั้นไปสู่การรับรู้ของผู้รับสาร การส่งสารเกิดจากการที่ผู้ส่งสารแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง เพื่อแทนความคิดที่เกิดขึ้น เช่น การพูด การเขียน การวาด การแสดงอาการ หรือกริยาอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้
3. ช่องทางการสื่อสารหรือสื่อ (Channel) คือสิ่งที่ขนส่งสาร (Carrier of message) หรือเป็นพาหนะที่ทำให้สารของผู้ส่งสารปรากฏ เช่น อากาศ แสง เสียง ตลอดจนอุปกรณ์หรือเครื่องมือที่มนุษย์คิดขึ้นเพื่อใช้ติดต่อส่งสารไปถึงกันและกัน
4. ผู้รับสาร (Receiver) คือ บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่รับสารของผู้ส่งสารเป็นองค์ประกอบ ประการสุดท้ายในกระบวนการสื่อสารและเป็นองค์ประกอบสำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่าองค์

ประกอบอื่นๆ ทั้งนี้เพราะการสื่อสารใดๆ ก็ตามจะไม่ประสบผลสำเร็จได้เลยหรืออาจประสบความสำเร็จไม่เต็มที่ หากผู้รับสารไม่เข้าใจหน้าที่และบทบาทของตนเองที่มีต่อการสื่อสาร

3.3.4 การติดต่อสื่อสารที่ดี

การติดต่อสื่อสาร ที่จะช่วยให้ทั้งผู้รับข่าวสาร และผู้ส่งสารได้รับรู้เรื่องราวต่างๆ ร่วมกัน และมีความเข้าใจตรงกันตามความต้องการนั้น จะต้องอาศัยการติดต่อสื่อสารที่ดี ซึ่งควรมีลักษณะดังนี้ (จาระไน แกลโกศล. 2539 : 22)

ข่าวสารหรือข้อความต้องชัดเจนแน่นอน ถ้อยคำที่ถูกต้อง รัดกุม โดยยึดหลักการใช้ถ้อยคำดังนี้

1. ใช้ถ้อยคำให้ตรงกับความหมาย คำคำเดียวอาจมีความหมายหลายอย่างได้ เช่น การกิน หมายถึง การรับประทานอาหาร หรือคอร์ปชั่น เพราะฉะนั้นควรระบุให้ชัดเจน
2. ใช้ถ้อยคำให้เหมาะสมกับระดับบุคคล ใช้คำที่เข้าใจง่าย
3. ใช้ถ้อยคำที่สั้น มีความหมายและเข้าใจง่าย ไม่ควรใช้ศัพท์ทางวิชาการที่ผู้อื่นไม่เข้าใจ
4. ใช้ถ้อยคำเฉพาะที่จำเป็น ทั้งการพูดและการเขียน ไม่ควรให้ยืดเยื้อ โดยไม่จำเป็น
5. ใช้ถ้อยคำเชื่อมโยงกันให้เหมาะสม การใช้ถ้อยคำในการพูดกับการเขียนไม่เหมือนกัน การเว้นวรรคตอน จึงต้องใช้คำเชื่อมประโยค ให้เหมาะสม
6. ใช้ถ้อยคำให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้คำคุณศัพท์ คำวิเศษณ์ และสรรพนามให้เหมาะสม
7. ไม่ควรใช้คำในภาษาต่างประเทศ โดยไม่จำเป็น เพราะจะทำให้ไม่เข้าใจหรือเข้าใจไม่ตรงกัน

3.3.5 การประเมินผล

การติดต่อสื่อสารที่ดี ครูจะต้องมีการประเมินผลการสื่อสารว่าการส่งข่าวสารนั้นได้ผลอย่างไร มีปัญหาและอุปสรรคอะไรบ้าง เพื่อจะได้หาทางแก้ไขปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพ

กล่าวโดยสรุป คือ การสื่อสารที่ดี จะช่วยให้ผู้เรียนและครูผู้สอนได้รับรู้เรื่องราว ร่วมกัน มีความเข้าใจตรงกัน ในบทเรียนที่สอนการสื่อสารที่ดี ข้อความต้องชัดเจน ถูกต้อง รัดกุม กระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน โดยครูผู้สอนต้องรู้วิธีการสื่อสารที่เหมาะสม มีการจูงใจ เพื่อให้ได้รับความร่วมมือในการปฏิบัติงานของผู้เรียน

3.4 การประสานประโยชน์

การประสานประโยชน์เป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของครู หน้าที่ความรับผิดชอบของครูก็คือความรับผิดชอบต่อศิษย์ ต่อสถานศึกษา ต่อเพื่อนครู ต่อผู้ปกครองของนักเรียนนักศึกษา ซึ่งผู้เป็นครูจะต้องพยายามรักษาหน้าที่ และความรับผิดชอบเหล่านี้ด้วยความสำนึก เต็มใจ เคร่งครัด และมีประสิทธิภาพ

ครูกับนักเรียน

บทบาทของครูมีความจำเป็น และสำคัญต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ครูต้องเข้าใจบทบาทในการสร้างบรรยากาศ พฤติกรรมของครู มีผลต่อการเรียนรู้ และพัฒนาผู้เรียน มีนักการศึกษาได้ให้แนวคิด เกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนส่งผลต่อการเรียนรู้ และพัฒนาผู้เรียนดังนี้ สุภาณี ปิยะอนันต์ (2539 : 63) กล่าวถึง บรรยากาศการปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ในบรรยากาศการเรียนการสอนในห้องเรียน ประกอบด้วย

1. พฤติกรรมการสอนของครู ได้แก่ การนำเข้าสู่บทเรียน การยกตัวอย่างประกอบการนำเสนอเนื้อหาสำคัญในบทเรียน การจัดกิจกรรมประกอบการสอน การสอดแทรกเกร็ดความรู้หรือข้อคิดที่เป็นประโยชน์การตั้งคำถามนักเรียนการเสริมแรง และการสรุป เป็นต้น
2. ผู้ที่เรียนเข้าได้รับการเอาใจใส่จากครู นักเรียนเรียนโดยผ่านประสาทสัมผัสหลายทาง ผู้เรียนสนใจในบทเรียน ได้รับการฝึกทักษะที่ต้องการ และเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่ดีขึ้น
3. บรรยากาศในห้องเรียน ครูแสดงความเป็นมิตรกับนักเรียน โดยการส่งเสริมให้นักเรียนถามปัญหา การเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น การส่งเสริมให้นักเรียนเคารพในสิทธิของผู้อื่น การจัดห้องเรียนให้สอดคล้องกับกิจกรรม
4. ครูใช้สื่อการสอนดีเหมาะสม ปริมาณสื่อการสอนมีเพียงพอ ความเป็นรูปธรรมของสื่อ เป็นต้น

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ (2545 : 7-9) กล่าวว่า การปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนเป็นบรรยากาศทางจิตใจที่มีความสำคัญต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ เพราะจะทำให้การจัดการเรียนการสอน หรือการจัดกระบวนการเรียนรู้เป็นไปอย่างราบรื่น มีชีวิตชีวา เป็นบรรยากาศของการให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน มีดังนี้

1. บรรยากาศความคุ้นเคย หรือ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอน และผู้เรียนสรุปได้ดังนี้
 - 1.1 บุคลิกภาพของผู้สอน ได้แก่ การยิ้มแย้มแจ่มใส การแต่งกายสุภาพและสะอาด มีอารมณ์ขัน ท่าทางเหมาะสม การใช้คำพูดเหมาะสม และมีน้ำเสียงน่าฟัง สิ่งเหล่านี้เป็นการเร้าใจ และดึงดูดความสนใจของผู้เรียน
 - 1.2 พฤติกรรมการสอนของผู้สอน เป็นพฤติกรรมที่ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทำกิจกรรมด้วยตนเอง ค้นคว้าด้วยตนเองเปิดโอกาสให้ หรือการสอนที่ผู้สอนมีความเป็นประชาธิปไตย ซึ่งจะทำให้ห้องเรียนดำเนินการเรียนการสอนด้วยความสนุก และมีชีวิตชีวา
 - 1.3 พฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน ผู้เรียนมีส่วนร่วมสร้างบรรยากาศอย่างมาก คือ การเข้าร่วมกิจกรรมที่ผู้สอนกำหนด หรือแนะนำอย่างเต็มใจ โดยปราศจากการวิพากษ์วิจารณ์ ผู้เรียนกับผู้เรียนรู้จัก ค่ายเคียงกัน และมีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน มีการถามคำถามตลอดจนโต้แย้งกับผู้สอน และผู้เรียนอย่างมีเหตุผล และถูกต้องตามกาลเทศะ

2. บรรยากาศที่เป็นอิสระคือ บรรยากาศที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการค้นคว้าความรู้ด้วยตนเอง โดยใช้กระบวนการค้นหาความรู้ และเน้นการทำงานเป็นทีม หรือเป็นกลุ่มให้ผู้เรียน ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน ให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาหรือเรื่องที่เรียน

3. บรรยากาศที่ทำท่าย คือ บรรยากาศที่ผู้สอนสร้างให้ผู้เรียนกระตือรือร้น สนใจติดตามค้นคว้าศึกษา ตลอดจนการสร้างบรรยากาศแข่งขันกันระหว่างบุคคลหรือระหว่างกลุ่ม เป็นต้น

4. บรรยากาศของการยอมรับนับถือ คือ บรรยากาศที่ผู้เรียนยอมรับนับถือผู้สอนในฐานะที่เป็นผู้ให้ความรู้และมีความสามารถทั้งด้านเนื้อหา และกระบวนการถ่ายทอดความรู้ ที่สามารถทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ นอกจากยังเป็นบรรยากาศที่ผู้สอนต้องยอมรับผู้เรียนในฐานะปัจเจกบุคคลที่มีความสามารถ สติปัญญา ความถนัด ทักษะแตกต่างกัน โดยยอมรับในคุณค่าของผู้เรียนแต่ละคน และนำคุณค่าหรือความสามารถของแต่ละคนมาใช้ให้เป็นประโยชน์

5. บรรยากาศของการควบคุม เป็นบรรยากาศที่ทำให้ผู้เรียนในห้องเรียนมีวินัยในตัวเองปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ ระเบียบวินัยของห้องเรียน และความรู้ที่ผู้สอนเป็นผู้กำหนด ให้ตระหนักเสมอว่าการที่ผู้สอนมีความคุ้นเคย เป็นกันเองกับผู้เรียนนั้นเป็นสิ่งดี แต่ต้องสร้างให้ผู้เรียนมีความเกรงใจ และประพฤติในทางเหมาะสมทั้ง กาย วาจาและใจด้วย

6. บรรยากาศของการกระตุ้นความสนใจ คือผู้สอนทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจเพื่อไปสู่เป้าหมายที่กำหนด และผู้สอนรู้จักการให้การเสริมแรง เพื่อให้ผู้เรียนเพิ่มความถี่ของการมีพฤติกรรมในทางพึงประสงค์

ทิตนา แคมมณี (2547 : 45-53) ได้ให้แนวคิดและแนวทางสำหรับครูในการปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนอย่างสร้างสรรค์ จากผลงานวิจัย การศึกษาพฤติกรรมของครูที่นักเรียนประทับใจ ชาบซึ่งในตัวครู สรุปได้ดังนี้

1. พฤติกรรมด้านการสอน

1.1 ครูใช้เทคนิคการสอนดี อธิบายเข้าใจง่าย และมีจิตวิทยาในการสอน เล่าเรื่องสนุกสนานสลับการสอน

1.2 ให้ขวัญ และกำลังใจ

1.3 ให้ความช่วยเหลือ เสริมศักยภาพเป็นรายๆ

1.4 ตั้งใจสอน เอาใจใส่ ไม่หยุดสอนโดยไม่จำเป็น

1.5 วางแผนการสอนดี มีความรู้ ความสามารถในการเนื้อหาวิชาที่สอน

2. พฤติกรรมด้านการปกครอง อบรม แนะนำ

2.1 ใช้จิตวิทยาในการอบรม ตักเตือน ชวนคุย และปลอบใจ ยกย่องผู้ทำงานสำเร็จ ให้คำแนะนำ ให้ความช่วยเหลือ แก้ปัญหา

2.2 ให้ความยุติธรรมแก่เด็ก ให้เด็กตอบคำถามเท่าเทียมกัน ไม่ว่าเด็กเก่งหรืออ่อน ถามทุกข์สุขทุกคน ตัดสินความผิดด้วยความยุติธรรม

2.3 ให้ความเป็นธรรมกับเด็ก ร่วมกิจกรรมต่างๆ กับเด็ก

2.4 สนใจพฤติกรรมเด็กเป็นรายบุคคล อบรมสั่งสอนคอยดูแลความทุกข์สุขของเด็ก

3. พฤติกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรม

3.1 แสดงความรัก ความเมตตา ห่วงใย หวังดี มีน้ำใจต่อศิษย์

3.2 แสดงความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความเสียสละอุทิศตนเพื่อศิษย์

3.3 แสดงความมีเหตุผล ครุจะถามถึงสาเหตุทุกครั้งที่เด็กทำผิดหรือขาดเรียน

3.4 แสดงความอดทน อดกลั้น รู้จักควบคุมอารมณ์ และให้อภัย

3.5 พุดจาไพเราะ

ครูกับนักเรียนนับว่าเป็นบุคคลที่มีความใกล้ชิดกันมากที่สุด ผู้ปกครองเมื่อส่งบุตรหลานเข้าโรงเรียนก็ฝากความหวังไว้กับครู กล่าวคือ มอบภาระต่าง ๆ ในการอบรมดูแล ลูกหลานของตนให้แก่ครู ดังนั้น ครูจึงควรปฏิบัติหน้าที่ของครูให้สมบูรณ์ที่สุด และควรสร้างมนุษยสัมพันธ์อันดีระหว่างครูและศิษย์ให้แน่นแฟ้น ให้ศิษย์มีความรู้สึกพึงใจตลอดไปวิธีการที่ครูควรจะทำต่อศิษย์ เช่น

1. สอนศิษย์ให้เกิดความสามารถในการเรียนรู้ในวิชาการต่าง ๆ ให้มากที่สุดเท่าที่ครูจะกระทำได้
2. สอนให้นักเรียนหรือศิษย์ของตนมีความสุขเพลิดเพลินกับการเล่าเรียนไม่เบื่อหน่ายอยากจะเรียนอยู่เสมอ
3. อบรมดูแลความประพฤติของศิษย์ให้อยู่ในระเบียบวินัยหรือกรอบของคุณธรรม ไม่ปล่อยให้ศิษย์กระทำชั่วด้วยประการทั้งปวง
4. ดูแลความทุกข์สุขอยู่เสมอ
5. เป็นที่ปรึกษาหารือ ช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้แก่ศิษย์

ครูกับครู

ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับครูนับว่ามีความสำคัญมากที่สุดต่อการพัฒนาวิชาชีพครูเพราะครูกับครูที่ ทำงานสอนอยู่สถานศึกษาเดียวกัน เปรียบเสมือนบุคคลที่เป็นสมาชิกในครอบครัวเดียวกันหากสมาชิกในครอบครัวเดียวกันมีความสมานสามัคคีอันดีต่อกันแล้ว นอกจากจะทำให้การอบรมสั่งสอนนักเรียนเป็นไปอย่างมีคุณภาพแล้ว ยังช่วยให้การปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ ที่นอกเหนือจากการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพด้วย เมื่อเป็นเช่นนี้ การพัฒนาสถานศึกษาและการพัฒนาวิชาชีพครูก็จะดำเนินไปอย่างรวดเร็ว วิธีที่ครูควรปฏิบัติต่อครู เพื่อสร้างมนุษยสัมพันธ์ต่อกัน เช่น

1. ร่วมมือกันในการอบรมสั่งสอนศิษย์ให้เป็นพลเมืองดีของชาติอย่างสม่ำเสมอ
2. ช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางด้านวิชาการ เช่น การแนะนำการสอน, แนะนำเอกสาร หรือแหล่งวิทยาการให้
3. ช่วยเหลืองานส่วนตัวซึ่งกันและกันเท่าที่โอกาสจะอำนวย
4. ทำหน้าที่แทนกันเมื่อคราวจำเป็น
5. ให้กำลังใจในการทำงานซึ่งกันและกัน ซึ่งอาจจะแสดงออกในรูปของวาจาหรือการกระทำก็ได้

6. กระทำตนให้เป็นผู้มีสภาพอ่อนน้อมต่อกันเสมอ ไม่แสดงตนในทำนองยกตนข่มท่าน หรือแสดงตนว่าเราเก่งกว่าผู้อื่น

ครูกับผู้ปกครอง

ผู้ปกครองนักเรียนเป็นบุคคลอีกกลุ่มหนึ่งนับว่ามีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาการศึกษาเล่าเรียนของนักศึกษาและความก้าวหน้าของสถานศึกษา โรงเรียนใดที่สามารถโน้มน้าวให้ผู้ปกครองนักเรียนเข้ามาใกล้ชิดโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ โรงเรียนนั้นจะสามารถพัฒนาได้อย่างรวดเร็วทั้งด้านคุณภาพการเรียนของนักเรียนและการพัฒนาสิ่งแวดล้อมทางกายภาพและสังคมรอบ ๆ โรงเรียน วิธีการที่ครูสามารถสร้างมนุษยสัมพันธ์กับผู้ปกครองนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น

1. แจ้งผลการเรียนหรือความเจริญก้าวหน้าของศิษย์ให้ผู้ปกครองนักเรียนทราบเป็นระยะ
2. ติดต่อกับผู้ปกครองเพื่อช่วยแก้ปัญหาของนักศึกษาในกรณีที่มีปัญหาทางการเรียน

ความประพฤติ สุขภาพ อื่น ๆ

3. หาเวลาเยี่ยมเยียนผู้ปกครองเมื่อมีโอกาสอันเหมาะสม เช่น เมื่อได้ข่าวการเจ็บป่วยหรือสมาชิกในครอบครัวถึงแก่กรรม เป็นต้น

4. เชิญผู้ปกครองร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน เช่น การแข่งขันกีฬา ประจำปีงานแจกประกาศนียบัตร หรืองานชุมนุมศิษย์เก่า เป็นต้น

5. เมื่อได้รับเชิญไปร่วมงานของผู้ปกครองนักเรียน เช่น งานอุปสมบท งานขึ้นบ้านใหม่ งานมงคลสมรส เป็นต้น ต้องพยายามหาเวลาว่างไปให้ได้

6. ครูควรร่วมมือกันทำกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความรู้และอาชีพให้ผู้ปกครองและประชาชนในท้องถิ่นบ้าง จะทำให้ประชาชนเห็นความสำคัญของครูมากยิ่งขึ้น

7. เมื่อชุมชนได้ร่วมมือกันจัดงานต่าง ๆ เช่นงานประจำปีของวัดหรืองานเทศกาลต่าง ๆ ครูควรให้ความร่วมมืออย่างสม่ำเสมอ

8. ครูควรแจ้งข่าวสารต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ปกครอง โดยให้ผู้ปกครองได้ทราบเป็นระยะ ๆ ซึ่งอาจจะส่งข่าวสารทางโรงเรียน หรือการติดประกาศตามที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้านก็ได้

ครูกับชุมชน

บทบาทของโรงเรียนเป็นส่วนที่สำคัญ เพราะเป็นหน้าที่โดยตรงของการให้การศึกษา แต่ไม่ได้หมายความว่าหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องวิชาการเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่โรงเรียนในปัจจุบันต้องให้ผู้รับการศึกษาพัฒนาทุก ๆ ด้านให้ได้มากที่สุด และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยต้องปรับปรุงและให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงในสังคม ดังนั้นโรงเรียนจึงต้องกระตุ้นให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยเฉพาะ พ่อ แม่ ผู้ปกครอง บุคคลในชุมชน ด้วยการสร้างความสัมพันธ์ให้เกิดขึ้นในชุมชนนั้น ซึ่งนักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นไว้ ดังนี้

พิสิฐ พิษณานนท์ (สว่างจิต ไคว่บุญงาม. 2548 : 26, อ้างอิงจาก พิสิฐ พิษณานนท์. 2530 : 91-93) กล่าวถึงบทบาทของบุคลากรในโรงเรียนที่มีต่อชุมชนไว้ 5 ประการ ได้แก่

1. ครู และผู้บริหารมีหน้าที่ ฐานะเป็นผู้นำสังคมโดยมีลักษณะดังนี้
 - 1.1 เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆของสังคม
 - 1.2 เป็นผู้ริเริ่มแนวคิดใหม่ๆ หรือสิ่งใหม่นั้นด้วย พร้อมชี้แนะแนวทางในการปฏิบัติกับแนวคิดใหม่ๆ นั้นด้วย
 - 1.3 เป็นผู้ช่วยวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของสังคม
 - 1.4 เป็นผู้แสดงความคิดเห็น ความรู้สึก และสร้างแรงจูงใจเพื่อกระตุ้นหรือยั่วยุให้เกิดการกระทำในทางสร้างสรรค์ หรือการพัฒนาให้เกิดขึ้นในท้องถิ่นหรือชุมชน
 - 1.5 เป็นผู้ร่วมงานหรือเผยแพร่ผลงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นหรือชุมชนให้ผู้เกี่ยวข้องและประชาชนในสังคมนั้นได้รับทราบ
2. คณะครู และผู้บริหารควรมีบทบาทหน้าที่ในการประสานงานระหว่างหน่วยงานราชการกับชุมชน
3. คณะครู และผู้บริหารมีบทบาทหน้าที่ในการให้บริการทางด้านวิชาการแก่ชุมชน
4. คณะครู และผู้บริหารควรให้การบริการแก่ชุมชนในด้านทรัพยากรบุคคล เงิน วัสดุและอื่น ๆ
5. คณะครู และผู้บริหารควรให้ความร่วมมือกับชุมชนด้านกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน

ฟาฏิมะฮ์ แวะสะมาแอและคณะ (2550 : 9) ได้กล่าวไว้ว่า ครูจะต้องสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน กลุ่มบุคคลต่างๆ ที่มีความใกล้ชิดกับครู สถานศึกษา และครูต้องเกี่ยวข้องด้วยตลอดเวลา ชุมชนจะมีส่วนร่วมในการดำเนินงานต่างๆ ของสถานศึกษาหากครูสร้างความประทับใจให้กับชุมชน

 1. ความเสียสละ ครูผู้สอนจะต้องมีความเสียสละ ไม่ว่าจะในเรื่องของความสามารถ การตั้งใจทุ่มเทการปฏิบัติงานอย่างจริงจัง
 2. การยื่นหยัด ครูต้องยื่นหยัดต่อทุกสภาพปัญหา การทำงานทุกอย่างต้องประสบปัญหา ครูต้องมีสติตั้งมั่นแก้ปัญหาแต่ละจุด โดยเฉพาะครูต้องรู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น ร่วมกันทำงานเป็นทีมกับชุมชน
 3. ความอดทน ในการประสานกับชุมชน ครูต้องมีความอดทนอย่างมีสติ และมีเป้าหมาย
 4. สร้างผลงาน ครูจะต้องร่วมมือกับชุมชนเพื่อสร้างผลงานให้ประชาชนในชุมชนได้พบเห็น เพื่อสถานศึกษาจะได้เป็นที่รู้จักในชุมชนมากขึ้น
 5. ขยายความคิด ครูต้องมีการขยายความคิดให้กับประชาชนในชุมชน เพื่อพัฒนาชุมชนและการทำงานร่วมกัน ซึ่งจะส่งผลต่อสถานศึกษาเป็นที่ยอมรับของชุมชน
 6. สร้างความรัก ความสามัคคี ในหมู่ผู้ร่วมงานของชุมชน เมื่อครูและสถานศึกษาเข้าไปร่วมกิจกรรม

สรุปครูผู้สอนจะต้องมีมนุษยสัมพันธ์อันดีเพื่อประสานความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่น ไว้วางใจ กับเพื่อนครูเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน กับผู้ปกครองเพื่อคอย

ช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาของนักเรียนและยังเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน กับชุมชน เพื่อให้เกิดความไว้วางใจเป็นที่ยอมรับซึ่งกันและกัน

3.5 การนำนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการ

การพัฒนาคนที่สำคัญที่สุด คือ การให้คนมีการศึกษา เพื่อพัฒนาคนให้ทันกับความต้องการ และการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยให้คนได้พัฒนาตนเองในด้านต่างๆ ปัจจัยสำคัญของการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ได้แก่ กระบวนการเรียนการสอนที่เป็น การพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนได้รู้จักการเรียนรู้ รู้วิธีแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ในรูปแบบและวิธีการที่หลากหลายและรักที่จะเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อสังคมยุคข้อมูลข่าวสารที่มีความรู้ใหม่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง (แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540-2544) พบว่ารัฐบาลได้ให้ความสำคัญและเห็นประโยชน์ของเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยได้บัญญัติไว้ใน หมวดที่ 3 แผนนโยบายการศึกษาว่า “ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างนวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษา และองค์ความรู้ในศาสตร์ต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา เนื้อหาสาระ กระบวนการเรียนการสอนและต่อการส่งเสริมการเรียนรู้” “ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้เพื่อขยายบริการทางการศึกษาเพื่อแลกเปลี่ยนและกระจายความรู้ ข้อมูลข่าวสาร ไปสู่ประชาชนและชุมชน ได้อย่างกว้างขวางและรวดเร็ว”

ในหมวดที่ 4 แนวทางการจัดการศึกษา ได้บัญญัติไว้ว่า “ส่งเสริมให้มีการผลิต และใช้ประโยชน์จากสิ่งพิมพ์และสื่อการเรียนรู้รูปแบบต่างๆ ที่ได้มาตรฐานอย่างกว้างขวาง”

นอกจากนี้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตราที่ 65 ได้บัญญัติไว้ว่า ให้มีการพัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้ผลิตและผู้ใช้เทคโนโลยี เพื่อการศึกษา เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการผลิต รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีคุณภาพและประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545 : 40) ซึ่งในยุคลปฏิรูปการศึกษา ปัจจุบันนี้ผู้สอนจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการจัดหาหรือผลิต ทั้งนี้เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากสื่อเทคโนโลยีต่างๆ เหล่านี้ให้มากที่สุด

ครูต้องปรับเปลี่ยนวิธีทัศนและพฤติกรรมการสอนของตนเองก่อน การใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาจึงจำเป็นอย่างยิ่งในการเรียนการสอนยุคปฏิรูปการศึกษา เช่น ปัจจุบันนี้เพราะนอกจากจะเป็นสื่อกลางทางความคิดเพื่อให้ผู้สอนสอนได้ตรงจุดประสงค์การเรียนรู้ และผู้เรียนสามารถเรียนอย่างมีความสุขและบรรลุจุดประสงค์ที่ผู้สอนได้วางไว้แล้ว ยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้บทเรียนง่ายขึ้น เพราะสื่อการเรียนการสอนจะช่วยให้ครูสามารถถ่ายทอดข้อเท็จจริง ทักษะ เจตคติ ความรู้ความเข้าใจ และความซาบซึ้ง เห็นคุณค่าในเรื่องราวที่สอนซึ่งจะเป็นรากฐานให้เกิดความเข้าใจและความจำอย่างถาวร ซึ่งนักการศึกษาที่มีชื่อเสียงของโลกต่างยอมรับว่าสื่อการเรียนการสอนช่วยให้สอนได้ผลดีขึ้น (สุประวัติ ปานสมบัติ. 2539 : 13) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่เขต 4 (2549 :1) ในปี 2549 กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้เป็นปีแห่งการปฏิรูปการเรียนการสอน โดยมุ่งเน้นให้

ครูเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนการสอนและพัฒนาเด็ก เยาวชนให้มีทักษะที่สำคัญ คือ ทักษะด้านการอ่าน การใช้ภาษาไทย ภาษาต่างประเทศและทักษะด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ที่เป็นประตูสู่ความสำเร็จในการเรียนรู้วิชาอื่นๆ ควบคู่กับการวางรากฐานและบ่มเพาะความเป็นคนดีมีคุณธรรม ซึ่งมีขอบเขตในการพัฒนานวัตกรรม 4 ด้าน ได้แก่

1. นวัตกรรมในด้านการบริหารจัดการโรงเรียนให้มีคุณภาพ เป็นนวัตกรรมเกี่ยวกับระบบ รูปแบบวิธีการบริหารจัดการโรงเรียนที่มีข้อจำกัด
 2. นวัตกรรมด้านการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ เป็นนวัตกรรมเกี่ยวกับระบบการจัดการเรียนการสอน เช่น รูปแบบ เทคนิควิธีการสอนแบบคละชั้น การจัดทำและการใช้หลักสูตร เทคนิควิธีการสอนแบบใหม่ๆ ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ เทคนิควิธีการวัดผลและประเมินผล
 3. นวัตกรรมด้านการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม เป็นนวัตกรรมเกี่ยวกับระบบการพัฒนาพฤติกรรมและคุณลักษณะนิสัยของนักเรียนให้เป็นคนดีมีคุณธรรม จริยธรรม
 4. นวัตกรรมอื่นๆ หรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ ที่ช่วยเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน เช่น สิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ สื่อการเรียนการสอนใหม่ๆ วิธีการที่ทำให้นักเรียนค้นพบวิธีการเรียนรู้ของตนเอง
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2536 : 87 – 88) กล่าวว่า จำเป็นต้องคิดค้นหาวิธีการใหม่ ๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เรียกว่า นวัตกรรม (Innovation) นวัตกรรมเป็นจุดก่อตัวของเทคโนโลยี นวัตกรรมและเทคโนโลยีหากมีความเกี่ยวข้องทางการศึกษาก็เรียกว่า นวัตกรรมหรือเทคโนโลยีการศึกษา การนำเอาวิธีการออกแบบระบบการเรียนการสอนมาวางแผนการศึกษา และนำมาแก้ปัญหาการศึกษา ตลอดจนนำเอาวัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการมาใช้ร่วมกันอย่างมีระบบยิ่งขึ้น จึงเป็นแนวคิดที่เรียกว่า นวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา

ทอมัส ฮิวส์ (Thomas Hughes) ได้ให้ความหมายของนวัตกรรม ไว้ว่าการเกิดนวัตกรรมมี 3 ขั้นตอน คือ

1. มีการประดิษฐ์คิดค้นใหม่ หรือปรับปรุงของเก่าให้เหมาะสมกับสภาพงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้สูงขึ้น
2. มีการพัฒนาปรับปรุง โดยผ่านการทดลองจนมีประสิทธิภาพน่าเชื่อถือได้
3. มีการนำไปใช้ปฏิบัติในสถานการณ์จริง ซึ่งเป็นแนวปฏิบัติใหม่ที่แปลกไปจากที่เคยปฏิบัติมา

ขั้นตอนการดำเนินการผลิตสื่อ

ธัญญา นุชาหาญ, (2545 : 21) กล่าวว่า ครูผู้สอนสามารถนำนวัตกรรมมาใช้ได้โดยครูผู้สอนจะต้องดำเนินการดังนี้

1. จัดทำและจัดหาสิ่งที่อยู่ในท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้เป็นสื่อการเรียนรู้
2. ศึกษา ค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน

3. จัดทำและจัดหาสื่อการเรียนรู้สำหรับการศึกษาค้นคว้าของผู้เรียน และสำหรับเสริมความรู้ของผู้สอน

4. ศึกษาวิธีการเลือกและการใช้สื่อการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะสม หลากหลายและสอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ ธรรมชาติของสาระการเรียนรู้ และความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน

5. ศึกษาวิธีการวิเคราะห์และประเมินคุณภาพมาตรฐานสื่อการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้นเอง และที่เลือกนำมาใช้ประกอบการเรียนรู้ โดยมีการวิเคราะห์และประเมินสื่อการเรียนรู้ที่ใช้อยู่ นั้นอย่างสม่ำเสมอ

6. จัดหาหรือจัดให้มีแหล่งการเรียนรู้ ศูนย์สื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพในสถานศึกษาและในชุมชน เพื่อการศึกษาค้นคว้าแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ และพัฒนาสื่อการเรียนรู้

7. จัดให้มีเครือข่ายการเรียนรู้ เพื่อเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ระหว่างครูผู้สอน ท้องถิ่น ชุมชน และสังคมอื่น

8. ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานที่เกี่ยวกับสื่อ และการใช้สื่อการเรียนรู้เป็นระยะๆ

กิดานันท์ มลิทอง. (2536 : 35) ได้กล่าวว่าสื่อการสอนสามารถใช้ประโยชน์ได้ทั้งกับผู้เรียนและผู้สอน ดังต่อไปนี้

ประโยชน์ของสื่อกับผู้เรียน

1. เป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเนื้อหา บทเรียนที่ยุกยากซับซ้อนได้ง่ายขึ้นในระยะอันสั้น และสามารถช่วยให้เกิดความคิดรวบยอดในเรื่องนั้นได้อย่างถูกต้องรวดเร็ว

2. สื่อจะช่วยกระตุ้นและสร้างความสนใจให้กับผู้เรียน ทำให้เกิดความสนุก และไม่เบื่อหน่ายการเรียน

3. การใช้สื่อจะทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจตรงกัน และเกิดประสบการณ์ร่วมกันในวิชาที่เรียน

4. ช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น ทำให้เกิดมนุษยสัมพันธ์อันดี ในระหว่างผู้เรียนด้วยกันเอง และกับผู้สอนด้วย

5. ช่วยสร้างเสริมทักษะที่ดีในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ และช่วยให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์จากการใช้สื่อเหล่านั้น

6. ช่วยแก้ปัญหาเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยการจัดให้มีการใช้สื่อในการเรียนการสอนรายบุคคล

ประโยชน์ของสื่อกับผู้สอน

1. การใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ประกอบการเรียนการสอนช่วยให้บรรยากาศใน

การเรียนน่าสนใจยิ่งขึ้น ทำให้ผู้สอนมีความสุขสนุกสนานในการสอนมากกว่าวิธีการที่เคยใช้ในการบรรยายแต่เพียงอย่างเดียว เป็นการสร้างความเชื่อมั่นในตัวเองให้เพิ่มขึ้นอีกด้วย

2. สื่อจะช่วยแบ่งเบาภาระของผู้สอนในด้านการเตรียมเนื้อหา เพราะบางครั้งอาจให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาจากสื่อได้บ้าง และ

3. เป็นการกระตุ้นให้ผู้สอนตื่นตัวอยู่เสมอ ในการเตรียมและผลิตวัสดุใหม่ๆ เพื่อใช้เป็นสื่อการสอน ตลอดจนคิดค้นเทคนิควิธีการต่างๆ เพื่อให้การเรียนรู้สนใจยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า ครูผู้สอนจะต้องเป็นผู้ที่เป็นแหล่งข้อมูลให้กับผู้เรียน มีความคิดริเริ่มที่จะหาวิธีการนำนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ประกอบการสอน ศึกษา วิจัย ค้นคว้า เพื่อคิดค้นจัดระบบการจัดการเรียนการสอนและให้ผู้เรียนรู้จักการสืบค้นหาข้อมูลทาง Internet นำไปสู่การคิดสิ่งประดิษฐ์ของคนรุ่นใหม่ สอนเป็นเรื่อง เป็นงานและเป็นโครงการ เป็นวิธีการที่จะทำให้ผู้เรียนค้นพบวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง

อินเทอร์เน็ต (Internet)

เทคโนโลยีสารสนเทศกำลังได้รับความนิยมจากผู้คนทั่วโลก เพื่อใช้ในการจัดเก็บประมวลผลและสืบค้นสารสนเทศด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เพราะอินเทอร์เน็ตจะนำเสนอข้อมูลข่าวสารจากข้อมูลปัจจุบันอยู่ตลอดเวลา ทุกสาขาอาชีพที่จะสามารถสืบค้นข้อมูลที่ตัวเองสนใจได้ทันที ไม่ต้องเสียเวลาเดินทางไปห้องสมุดแม้กระทั่งข่าวสารข้อมูลจากทั่วโลกก็สามารถอ่านได้ในอินเทอร์เน็ตจากเว็บไซต์ต่างๆ

ข้อดีและข้อจำกัดของอินเทอร์เน็ต

อินเทอร์เน็ต เป็นเทคโนโลยีใหม่ในสื่อการสารสนเทศมีทั้งข้อดีซึ่งเป็นประโยชน์ และมีข้อจำกัดบางประการ ดังนี้

ข้อดี

1. ค้นคว้าข้อมูลในลักษณะต่างๆ เช่น งานวิจัย บทความในหนังสือพิมพ์ ความก้าวหน้าทางการแพทย์ได้จากแหล่งข้อมูลทั่วโลก เช่นห้องสมุด สถาบันการศึกษา และสถาบันวิจัยต่างๆ โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายและเสียเวลาในการเดินทางตลอดเวลา 24 ชั่วโมง

2. ติดตามความเคลื่อนไหวต่างๆ ทั่วโลกได้รวดเร็วจากการรายงานข่าวของสำนักข่าวที่มีเว็บไซต์อยู่ รวมถึงการพยากรณ์อากาศของเมืองต่างๆ ทั่วโลกได้ล่วงหน้าด้วย

3. รับส่งไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ทั่วโลกได้อย่างรวดเร็วโดยไม่ต้องเสียเงินค่าไปรษณียากร ถึงแม้จะเป็นการส่งข้อความไปยังต่างประเทศก็ไม่ต้องเสียเงินเพิ่มเหมือนการส่งจดหมาย การส่งไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์นั้นนอกจากจะส่งเป็นตัวอักษรแบบจดหมายธรรมดาแล้วแล้วยังสามารถส่งแฟ้มภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหวและเสียงไปพร้อมกันได้ด้วย

4. สนทนากับผู้อื่นที่อยู่ห่างไกลได้ทั้งลักษณะการพิมพ์ข้อความ และเสียงผู้ร่วมกลุ่มอภิปรายหรือกลุ่มข่าวเพื่อแสดงความคิดเห็นพูดคุยถกเถียงปัญหากับผู้สนใจในเรื่องเดียวกันเป็นการขยายวิสัยทัศน์ในเรื่องที่สนใจนั้นๆ

5. อ่านบทความเรื่องราวที่ลงในนิตยสาร หรือวารสารต่างๆ ได้ฟรีมีทั้งข้อความและภาพประกอบด้วย

6. ถ่ายโอนแฟ้มข้อความ ภาพ และเสียงจากที่อื่นๆ รวมถึงการถ่ายโอนโปรแกรมต่างๆ ได้จากเว็บไซต์ที่ยอมให้ผู้เข้าใช้บรรจุลงโปรแกรมได้โดยไม่คิดมูลค่า

7. ตรวจสอบตราสินค้าและสั่งซื้อสินค้าได้โดยไม่ต้องเดินทางไปห้างสรรพสินค้าแข่งขันเกมกับผู้อื่นได้ทั่วโลก

8. ติดประกาศข้อความที่ต้องการให้ผู้อื่นทราบได้อย่างทั่วถึง

9. ให้เสรีภาพในการสื่อสารในทุกรูปแบบแก่บุคคลทุกคน

ข้อจำกัด

1. อินเทอร์เน็ตเป็นเครือข่ายงานขนาดใหญ่ที่ไม่มีใครเป็นเจ้าของ ทุกคนจึงสามารถสร้างเว็บไซต์ หรือ ติดประกาศข้อความได้ทุกอย่าง บางครั้งข้อความนั้นอาจจะเป็นข้อมูลที่ไม่ถูกต้องหรือไม่ได้รับการรับรอง เช่น ข้อมูลทางการแพทย์หรือผลการทดลองต่างๆ จึงควรใช้วิจารณญาณของผู้อ่านจะต้องไตร่ตรองข้อความที่อ่านนั้นด้วยว่าควรเชื่อถือได้หรือไม่

2. อินเทอร์เน็ตมีโปรแกรมและเครื่องมือในการทำงานมากมายหลายอย่าง เช่นใช้ เทลเน็ตเพื่อการติดต่อสื่อสารระยะไกลหรือใช้โกเฟอร์เพื่อสืบค้นข้อมูล ดังนั้นผู้ใช้จึงต้องศึกษาการใช้งานเสียก่อนจึงจะสามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. นักเรียนและเยาวชนอาจติดต่อเข้าไปในเว็บไซต์ที่ไม่เป็นประโยชน์หรืออาจยั่วอารมณ์ทำให้เป็นอันตรายต่อตนเองและสังคมได้

สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (e-learning)

การเรียนรู้แบบออนไลน์หรือe-learningการศึกษาเรียนรู้ผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์อินเทอร์เน็ต (Internet) อินทราเน็ต เป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนจะได้เรียนตามความสามารถและความสนใจของตน โดยเนื้อหาของบทเรียนซึ่งประกอบด้วย ข้อความ รูปภาพ เสียง วิดีโอ และมัลติมีเดียอื่นๆ จะถูกส่งไปยังผู้เรียนผ่าน Web Browser โดยเรียนรู้ ผู้สอน และเพื่อนร่วมชั้นเรียนทุกคนสามารถติดต่อ ปรึกษา แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกันได้เช่นเดียวกับ การเรียนในชั้นเรียนปกติ โดยอาศัยเครื่องมือการติดต่อสื่อสารที่ทันสมัย (รัชชัย อติเทพสถิตย์. 2546 : 62)

ประโยชน์และข้อจำกัดของการเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์

ครูสามารถใช้ประโยชน์ จากการเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้ 5 ประการ คือ

1. อุปกรณ์ช่วยสอน ทำให้ขยายโอกาสทางการศึกษาได้
2. อุปกรณ์ทบทวนวิชาเรียน โดยนักศึกษาสามารถทบทวนวิชาเรียนแต่ละวิชาได้
3. แหล่งข้อมูลที่สามารถค้นคว้าได้ตลอดเวลา เรียนรู้ได้ทุกมุมโลก
4. ประหยัดเวลาและเงิน นับว่าเป็นชั้นเรียนที่ประหยัด และไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

5. วางคนได้เหมาะสมกับงาน บริษัทสามารถวางแผนจัดฝึกอบรมทักษะและความรู้ให้กับพนักงานได้ตรงความต้องการของบริษัท การพัฒนาทักษะและความรู้ของพนักงานจะทำให้กิจการของบริษัทดำเนินการไปได้อย่างมั่นคงและคงไว้ซึ่งทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพคุ้มกับงบประมาณที่บริษัทได้ลงทุนไป

พรชัย เพ็ชรทวีพรเดช (2547: 89-90) ได้กล่าวถึงประโยชน์และข้อจำกัดของการเรียนรู้โดยผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ดังนี้

ประโยชน์ของการเรียนรู้โดยผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์

ด้านผู้สอน

1. จัดระบบวิเคราะห์ข้อสอบง่าย และนำไปใช้ได้มีประสิทธิภาพ
2. ปรับปรุงสื่อการสอนได้สะดวก ให้ทันสมัยตลอดเวลาดีกว่าระบบเอกสาร
3. มีเวลาคิดคำตอบก่อนตอบคำถามของนักเรียนได้ละเอียดรอบคอบกว่า
4. ไม่ต้องตอบคำถามซ้ำ เพราะสามารถสร้างเว็บเพจสำหรับคำถามที่ถูกถามบ่อย

ด้านผู้เรียน

1. เรียนที่ไหน (Any Where) เมื่อไรก็ได้ (Any Time) แล้วแต่ศักยภาพของผู้เรียน
2. หลักสูตรทันสมัย เพราะผู้สอนสามารถปรับปรุงได้ตลอดเวลา
3. ค่าใช้จ่ายต่ำกว่าการเรียนในภาคปกติ
4. ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักการเรียนรู้ด้วยตนเอง
5. อ้างอิงข้อมูลเพิ่มเติมจากอินเทอร์เน็ตได้ง่าย

ข้อจำกัดของการเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์

ด้านผู้สอน

1. การประเมินผลไม่น่าเชื่อถือ ผู้เรียนอาจทุจริตได้ถ้าไม่ใช้ระบบเดิม (นั่งในห้องสอบ)
2. บางระบบมีแต่ค่าใช้จ่ายไม่มีรายรับจากผู้เรียน ทำให้ขาดแรงจูงใจสำหรับผู้สอนที่จะดูแล

นักเรียน

3. ผู้สอนบางกลุ่มไม่มีพื้นฐานด้านคอมพิวเตอร์ที่ดีพอ
4. ต้นทุนด้านบุคลากร และการสร้างบทเรียนสูง

ด้านผู้เรียน

1. คลังข้อสอบถูกคัดลอก และนำไปเผยแพร่ได้ง่ายทำให้การเรียนรู้ไม่สัมฤทธิ์ผล
2. นักเรียนต้องมีคอมพิวเตอร์ และมีความรู้ขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต
3. ไม่ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ EQ (Emotional Quotient)

สรุปได้ว่าครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ความสามารถในเรื่องอุปกรณ์สำหรับใช้ในการด้านการเรียนการสอน จัดแหล่งเรียนรู้สำหรับการสืบค้นหาข้อมูล ปัจจุบันนี้คอมพิวเตอร์เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับครูผู้สอน ครูสามารถให้นักเรียนใช้ในการค้นหาข้อมูล หรือใช้เป็นสื่อการเรียนจากบทเรียนที่ผู้สอน

นำใส่ไว้ในสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ครูผู้สอนต้องมีความรู้ในเรื่องวิธีการใช้ การประกอบ การนำไปใช้ โดยการศึกษา ค้นคว้า วิจัย สิ่งใหม่ ๆ เสมอ

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนของครู มีรายละเอียดดังนี้

4.1 งานวิจัยในประเทศ

คำสิงห์ พิบูลภักดี (2536) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพปัญหาและความต้องการในการใช้สื่อการสอนของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร ได้ศึกษาโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการใช้สื่อการสอนของหน่วยงานในโรงเรียน คือขาดงบประมาณในการจัดซื้อหา ไม่มีเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ สื่อการสอนไม่เพียงพอและอยู่ในสภาพชำรุด ครูอาจารย์มีชั่วโมงสอนมาก ไม่มีเวลาผลิตและการเตรียมใช้สื่อการสอน รวมทั้งสภาพห้องเรียนไม่เหมาะสมกับการใช้สื่อการสอนบางประการ

นฤมล บุญยานน (2539 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยการใช้สื่อการสอนของอาจารย์สถาบันราชภัฏนครปฐม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาในการใช้สื่อการสอน ผลของการใช้สื่อการสอนของอาจารย์ ปัญหาในการใช้สื่อการสอน ความต้องการด้านบริการ พร้อมสำรวจความคิดเห็นและทัศนคติของอาจารย์ ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. อาจารย์ส่วนใหญ่ใช้สื่อการสอนเป็นครั้งคราว ไม่มีสื่อชนิดใดที่ใช้ในระดับมาก สื่อที่ใช้มากในระดับกลางได้แก่ สิ่งพิมพ์ต่างๆ กระดานดำ รูปภาพ ภาพถ่าย การสาธิต ของจริง ของตัวอย่าง ซอล์กสี การทดลอง นิทรรศการ สไลด์ สื่อที่ใช้บ่อยที่สุดได้แก่ โทรทัศน์วงจรปิด กระดานแม่เหล็ก เครื่องบันทึกภาพ คอมพิวเตอร์ช่วยสอน

2. นักเรียนที่เรียนเมื่ออาจารย์ใช้สื่อการสอนประกอบจะรู้สึกพอใจ สนุกสนาน ตั้งใจเรียนมากขึ้น และคิดว่าอาจารย์ผู้ใช้สื่อการสอนเป็นประจำเป็นผู้ที่ตั้งใจสอนจริง เอาใจใส่การเรียนการสอนดี น่าจดจำเป็นแบบอย่าง

3. ปัญหาการใช้สื่อการสอนคือ ขาดงบประมาณจัดหาสื่อการสอน ให้เพียงพอกับความต้องการ

4. ความต้องการด้านบริการสื่อการสอนคือ เอกสารหรือหนังสือเรียนที่จะแจ้งให้ทราบถึงสื่อการสอนที่มีเพิ่มขึ้น การสัมมนาการใช้สื่อการสอน

5. ทั้งอาจารย์และนักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อสื่อการสอน และเห็นว่าการใช้สื่อการสอนในสถาบันการผลิตครูมีความสำคัญยิ่ง

สุภาณี ปิยะอภิรักษ์ (2539 :54-55) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการสอนของครู และบรรยากาศในห้องเรียน ตามการรับรู้ของนักเรียนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ต่อวิชาคณิตศาสตร์

ของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่าคุณภาพการสอนของครู ในด้านพฤติกรรมการสอนของครู เช่น การนำเข้าสู่บทเรียน การจัดกิจกรรมประกอบการสอน การตั้งคำถาม ด้านการใช้สื่อการสอน ความเป็นรูปธรรมของสื่อเหมาะสมกับผู้เรียนและด้านพฤติกรรมของผู้เรียน ความพร้อมในการเรียน สนใจบทเรียน มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ ต่อวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ขวัญจิต คัมภีรานนท์ (2541 : บทคัดย่อ) ศึกษาสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา การศึกษามีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียน “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา และเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียน จำแนกตามเพศและระดับชั้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้การศึกษาได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย รวม 242 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบบตรวจสอบรายการและมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ คะแนนเฉลี่ยความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบและการวิเคราะห์แปรปรวนทางเดียว ผลการศึกษาพบว่า

1. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านปรากฏผลดังนี้

1.1 ด้านพฤติกรรมการสอนของครูอาจารย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้ออยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อยสามอันดับแรก คือ การแต่งกายเรียบร้อย มีบุคลิกลักษณะดี มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อนักเรียน และเตรียมการสอนทุกครั้ง

1.2 ด้านพฤติกรรมของผู้เรียนโดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้ออยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อยสามอันดับแรก คือ พ่อแม่พี่น้องไม่สนับสนุนให้ผู้เรียน ปกครองบังคับให้มาเรียน และต้องการเรียนให้จบเท่านั้น

1.3 ด้านพฤติกรรมของเพื่อนร่วมชั้นโดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้ออยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อยสามอันดับแรก คือ ได้เถียงครูอย่างไรเหตุผล มาเรียนสม่ำเสมอ และทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนๆ ได้

1.4 ด้านอาคารสถานที่ ห้องเรียน สื่อการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้ออยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อยสามอันดับแรก คือ มีที่นั่งของนักเรียนในห้องครบตามจำนวน ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ และมีห้องปฏิบัติการ ห้องสมุด ให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้า

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียนจำแนกตามเพศ ระหว่าง นักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ด้านพฤติกรรมของผู้เรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยทางสถิติ ($p < .05$) ส่วนด้านพฤติกรรมของครูอาจารย์ผู้สอน พฤติกรรมของเพื่อนร่วมชั้นและอาคารสถานที่ ห้องเรียน สื่อการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สภาพแวดล้อม

ทางการเรียนของนักเรียนจำแนกตามระดับชั้นโดยภาพรวม ด้านพฤติกรรมของผู้สอน และอาคารสถานที่ ห้องเรียน สื่อการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ชมแข พงษ์เจริญ (2542 : 78-79) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี ผลของการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดกิจกรรมของโรงเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน มีการเข้าร่วมประชุมที่โรงเรียนจัดขึ้นทุกครั้ง ส่วนกิจกรรมด้านอื่น ๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้นผู้ปกครองนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมเป็นบางครั้ง

พลศรี เวศย์อุพาร (2543) ได้ศึกษาผลการเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ทุกแผนการเรียนที่เรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตสูงกว่าการเรียนในห้องเรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.1

พรรษา หงษ์ภักดิ์ (2544 : 79) ศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อครูผู้สอนโรงเรียนอนุบาลนครพนม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครพนมพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นอนุบาลมีความพึงพอใจต่อครูผู้สอนด้านมนุษยสัมพันธ์ เมื่อพิจารณาก็พบว่าอันดับแรกที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่การติดต่อกับผู้ปกครอง และความสามารถใช้คำพูดให้เหมาะสมกับสถานการณ์

นิภาภัทร ร้อยดาพันธ์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการปฏิบัติงานของครูผู้สอนอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดขอนแก่นตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ พบว่าการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดขอนแก่นตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ โดยภาพรวมและรายด้าน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ทุกมาตรฐานเรียงตามลำดับคือ ครูมีวิญญานความเป็นครู มีคุณธรรม จริยธรรม ครูมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ คิดวิเคราะห์และสร้างองค์ความรู้ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

ศุภอักษร ปรีดาสุทธิจิตต์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวันของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย กรณีศึกษา โรงเรียนอุดมศึกษาพัฒนาการ พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านตนเอง โดยมีบิดามารดาเป็นผู้จัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์และชั่วโมงอินเทอร์เน็ตมาให้ สถานที่อื่นที่ใช้อินเทอร์เน็ตได้แก่ ร้านอินเทอร์เน็ต โรงเรียน เริ่มต้นใช้ตั้งแต่เวลา 20.00 น. และเลิกใช้เวลาประมาณ 22.00 น. ระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตครั้งละ 2 ชั่วโมง ใช้นานที่สุด 3 ชั่วโมง ใช้สัปดาห์ละ 5 วันขึ้นไป ใช้เพียงคนเดียว และเป็นลักษณะการใช้อินเทอร์เน็ตฟรี

กลุ่มเพื่อนที่สามารถใช้อินเทอร์เน็ต เป็นแรงจูงใจที่สำคัญในการกระตุ้นการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนเพื่อแสดงถึงการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม วัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ตได้แก่ เพื่อการติดต่อสื่อสารในกลุ่มเพื่อน เพื่อความบันเทิง และค้นคว้าข้อมูลทำรายงาน ส่วนมากใช้อินเทอร์เน็ตในรูปแบบ E-mail การสนทนาบนเครือข่าย (Chat) web Board

การใช้อินเทอร์เน็ตทำให้ได้รับความรู้เพิ่มขึ้น กล้าที่จะแสดงความคิดเห็นมากขึ้น สนใจที่จะค้นคว้าหาข้อมูลต่าง ๆ และทำให้ทัศนคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตดีขึ้น

สมชาย บุญศิริเกสัช (2545 : 64-89) ได้ศึกษาการเสริมสร้างพลังงานอำนาจการทำงานของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 8 ,การวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยพื้นฐานของครูในการเสริมสร้างพลังอำนาจการทำงาน กระบวนการเสริมสร้างพลังอำนาจการทำงาน และพลังอำนาจการทำงานของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 8 อยู่ในระดับดี 2) พลังอำนาจการทำงานของครูมีความสัมพันธ์กับทุกด้านในปัจจัยพื้นฐานของครูและทุกด้านในกระบวนการเสริมสร้างพลังอำนาจการทำงานของครูในสถานศึกษา 3) ปัจจัยพื้นฐานของครูโดยรวมในทุกด้านสามารถอธิบายความแตกต่างของพลังอำนาจการทำงานของครูได้เกินกว่า 50% ทั้งในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองและในเขตอำเภอรอบนอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าปัจจัยพื้นฐานของครูมีผลต่อพลังอำนาจการทำงานมาก 4) โรงเรียนในเขตอำเภอเมือง พบว่าเฉพาะกระบวนการประเมินตนเองและพร้อมรับการตรวจสอบเท่านั้น ที่สามารถเพิ่มพลังอำนาจการทำงานได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนโรงเรียนในเขตอำเภอรอบนอก กระบวนการเสริมสร้างพลังอำนาจการทำงานทั้งหมด ซึ่งได้แก่กระบวนการทำงานอย่างมีอิสระ กระบวนการมีส่วนร่วมในการทำงาน และกระบวนการประเมินตนเอง และพร้อมรับการตรวจสอบต่างก็สามารถอธิบายพลังอำนาจในการทำงานเพิ่มได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อรวมโรงเรียนทั้งหมดของการวิเคราะห์เข้าด้วยกัน ผลที่ได้เป็นเช่นเดียวกับผลการวิเคราะห์ของโรงเรียนในเขตอำเภอรอบนอก คือ กระบวนการเสริมสร้างพลังอำนาจการทำงานทั้ง 3 กระบวนการ สามารถเพิ่มพลังอำนาจการทำงานของครูได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยเฉพาะกระบวนการด้านการประเมินตนเองและพร้อมรับการตรวจสอบสามารถอธิบายพลังอำนาจการทำงานของครูได้มากกว่ากระบวนการอื่น ๆ

บุหงา ลิ้มโกมุท (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาตัวแปรที่พยากรณ์สมรรถภาพของครูระดับก่อนประถมศึกษาในโรงเรียนอนุบาลเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร พบว่า สมรรถภาพของครูระดับก่อนประถมศึกษา ในโรงเรียนอนุบาลเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร ด้านความรู้ ทักษะ คุณลักษณะ และสมรรถภาพโดยรวม อยู่ในระดับมาก ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับสมรรถภาพของครู ได้แก่ พฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ส่วนบรรยากาศในโรงเรียน ความรู้สึกเห็นค่าในตนเอง และขนาดโรงเรียน มีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ และประสบการณ์ในการสอนมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

ปิยะธิดา วรญาโณปกรณ์ (2547 : 150-166) ได้ศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้ รวมถึงการเสริมสร้างพลังอำนาจครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า การเสริมสร้างพลังอำนาจครู ประกอบด้วย 2 มิติ (กระบวนการและผลลัพธ์) 13 องค์ประกอบ 102 ตัวบ่งชี้ จัดอันดับความสำคัญตามน้ำหนักองค์ประกอบได้ดังนี้ ความพึงพอใจในงาน การสร้างภาวะผู้นำ การสร้างทีมงาน ความผูกพันต่อวิชาชีพครู ความก้าวหน้าในวิชาชีพ ความเป็นอิสระ การให้

โอกาส การมีส่วนร่วมตัดสินใจ การสร้างแรงจูงใจ สถานภาพครู ความเชื่อมั่นในตนเอง การให้การสนับสนุนและความรู้สึกมีคุณค่าในตน

สรุปได้ว่าจากการศึกษางานวิจัยในประเทศพบว่า การจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนอยู่ในระดับดี ครูผู้สอนตั้งใจปฏิบัติงานในหน้าที่ การผลิตสื่อการสอนครูไม่มีเวลาในการผลิต แต่นักเรียนสามารถสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตได้ การประสานกับชุมชนอยู่ในเกณฑ์ดีผู้ปกครองให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรม

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ฮาคาเนน (อภิชัย กุลชา. 2538 : 45 ; อ้างถึงจาก Hakannen. 1975 : L 6004 – A) ได้สำรวจความคิดเห็นของผู้ปกครอง และกลุ่มนักวิชาการเกี่ยวกับการสื่อสารระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ปกครองยังขาดความรู้เพียงพอ เกี่ยวกับความเป็นไปของโรงเรียนและการศึกษา ได้เสนอแนะให้มีการติดต่อสื่อสารระหว่างโรงเรียนกับชุมชนให้มากขึ้น
2. การขาดข้อมูลข่าวสารการติดต่อภายในชุมชน ทำให้ผู้ปกครองขาดความสัมพันธ์กันภายในชุมชน
3. เครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อยังไม่เพียงพอ มีข้อเสนอให้มีการแจ้งนโยบายการติดต่อระหว่างโรงเรียนกับชุมชน จุดมุ่งหมาย ความรับผิดชอบรายละเอียดเกี่ยวกับการเงิน เวลา และความจำเป็นด้านอื่นๆ ของโรงเรียนให้ชุมชนทราบ

กัสตรัมสันด์ (Gudmundsson. 1985 : 1256) ได้วิจัยเกี่ยวกับเรื่อง การใช้สื่อเพื่อการศึกษา การศึกษาในเมือง Reykjavik ประเทศไอซ์แลนด์ ผลการวิจัยพบว่าแหล่งที่มาและการใช้สื่อมีค่อนข้างต่ำในระดับโรงเรียนประถมศึกษา แต่มีการใช้สื่อค่อนข้างสูงในระดับมหาวิทยาลัย

แคลเดอร์อน (เกษร หนูจันทิก. 2549 : 54; อ้างอิงจาก Calderon. 1989 : 1512-A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะของครูที่สอนได้ดีเยี่ยมในทัศนะของนักเรียน ครู และผู้บริหารโรงเรียนในเขตวิทยาลัยชุมชน ลอสแอนเจลิส ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจความคิดเห็น กลุ่มตัวอย่างเลือกจากประชากรในเขตชุมชนลอสแอนเจลิส โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับบุคลิกภาพ และพฤติกรรมของครูได้ดีเยี่ยม ผลการศึกษาพบว่านักเรียน ครูและผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นตรงกัน โดยเน้นในส่วนที่เกี่ยวกับคุณภาพหรือคุณลักษณะที่ดี สามลักษณะคือ ลักษณะการสอนที่ดี ลักษณะเกี่ยวกับบุคลิกภาพที่ดี และลักษณะเกี่ยวกับอาชีพครู

เดมอส (ธัญญา นุชาหาญ. 2545 : 25; อ้างอิงจาก Demos. 1989 : 7108-A) ได้วิจัยเรื่องการรับรู้ของครูที่มีต่อนวัตกรรมและการเปลี่ยนแปลง ผลการวิจัยพบว่าครูที่ได้รับการสนับสนุนในด้านหลักการจะมีการรับรู้ที่ดีต่อนวัตกรรมและการเปลี่ยนแปลง ครูที่มีส่วนในการวางแผนและพัฒนาหลักสูตร จะมีการรับรู้อย่างพอใจมากกว่าในการยอมรับนวัตกรรมและการเปลี่ยนแปลง ครูชายมีการเปิดกว้างในด้านความคิดในการยอมรับนวัตกรรมทางการศึกษามากกว่าครูหญิง ครูที่สอนวิชาบังคับจะมีการรับรู้นวัตกรรมและการเปลี่ยนแปลงเช่นเดียวกับครูที่สอนวิชาเลือก และครูที่เคยไปเยี่ยม

โครงการเปลี่ยนแปลงในโรงเรียนอื่นจะมีทัศนคติที่ดีต่อนวัตกรรม พยายามที่จะนำนวัตกรรมไปใช้ และแนะนำผู้อื่นอีกด้วย

บารรอนและไอเวอร์ (Barron; & Iver. 1996) พบว่าอินเทอร์เน็ตทำให้นักเรียนที่เขาสอนในเรื่องสังคมและภูมิศาสตร์โลกเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนมากกว่าการใช้วิธีสอนแบบธรรมดาในห้องเรียน อีกทั้งยังใช้เป็นสื่อประกอบการสอนได้อย่างดี ทำให้ประหยัดงบประมาณในการซื้อวัสดุ อุปกรณ์อีกทั้งเป็นข้อมูลที่ทันสมัย

ฮอน (สุเมธ งามกนก. 2549 : 23; อ้างอิงจาก Houn. 1999 : Online) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความตระหนักของเด็กในการเพิ่มอำนาจในสถานศึกษา ผลการวิจัยพบว่า เด็กนักเรียนมีความรู้สึกเกี่ยวกับอำนาจในวงจำกัด ถึงแม้ว่าจะมีการแสดงออกเป็นนัยเกี่ยวกับการมีสิทธิที่จะเลือกวิชาเรียนตามรายวิชาเรียนก็ตาม การมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ในชั้นเรียนและอิทธิพลต่อกิจกรรมของสถานศึกษาก็อยู่ในวงจำกัด นักเรียนเห็นว่าตัวเองไม่ได้รับการเสริมสร้างพลังอำนาจในสถานศึกษาโดยรวมแต่อย่างใด

ฟีแลนด์ (Phelan. 1999 : 196) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ของนักเรียนและครูที่มีต่อสภาพบรรยากาศในโรงเรียน จำนวน 9 โรงเรียน ในเมืองบาร์เกน รัฐนิวเจอร์ซีย์ โดยเป็นโรงเรียนรัฐบาล จำนวน 6 โรงเรียน โรงเรียนทางศาสนา 2 โรงเรียน และโรงเรียนเอกชน 1 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้สภาพบรรยากาศในโรงเรียนของครูและนักเรียนมีความสัมพันธ์กันนอกจากนี้ยังพบว่าคุณลักษณะของครูที่ดูแลเอาใจใส่นักเรียน มีลักษณะความเป็นมิตรจะทำให้นักเรียนมีความรักในการเรียน มีความสุขเมื่อมาโรงเรียน และชอบที่จะใช้ชีวิตอยู่ในโรงเรียน

คอร์เนล (ธีรศักดิ์ คงเจริญ. 2545 : 124; อ้างอิงจาก Cornell. 1999 : 89 -96) ได้ศึกษาวิจัยในกระบวนการทัศน์ของครูในยุคหน้า โดยศึกษากับครูสอนวิชาชีพ เพื่อให้ทราบว่าครูอาชีพจะต้องเปลี่ยนแปลงอย่างไร เนื่องจากครูต้องมีความตระหนักในการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญและเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงเร็วมาก แต่ครูและนักเรียนตอบสนองต่อเทคโนโลยีช้ามาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์พบว่า ครูอาชีพควรมีความสามารถด้านเทคโนโลยีและสามารถใช้และสอนนักเรียนได้

มาร์ติน; และครอสแลน (สุเมธ งามกนก. 2549 : 23; อ้างอิงจาก Martin; & Croseland. 2000 : Online) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเพิ่มอำนาจให้กับครู ความรู้สึกรับผิดชอบของครูในผลกระทบและผลสัมฤทธิ์ที่เกิดกับนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบในการเพิ่มอำนาจให้กับครูและความรับผิดชอบของครูต่อผลลัพธ์ที่เกิดกับนักเรียนนั้นมีความสำคัญต่อบรรยากาศในสถานศึกษา และนอกจากนี้ยังจะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับครูอีกด้วย

จากงานวิจัยที่ศึกษาสรุปได้ว่า ด้านเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงเร็ว ทำให้ครูตอบสนองช้า ครูมีการดูแลเอาใจใส่นักเรียนเป็นอย่างดีทำให้นักเรียนอยากมาโรงเรียน นักเรียนมีความรู้สึกไม่ได้รับการเสริมอำนาจ เนื่องจากการมอบอำนาจมีวงจำกัด การใช้สื่อการศึกษาค่อนข้างต่ำจะใช้สื่อพวกเครื่องเล่นเทป ภาพสี

สมรรถนะของครูในด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนเป็นเรื่องสำคัญที่ผู้ประกอบวิชาชีพจะต้องมีมาตรฐานความรู้ มีประสบการณ์ มีความสามารถในการปฏิบัติงานและมีความสามารถในการครองตนตามข้อบังคับของคุรุสภา ครูควรศึกษาและนำไปปฏิบัติให้เกิดความสามารถในการสอนและพัฒนาการสอนเพื่อให้เยาวชนไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนเก่ง คนดี อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข คุณภาพของผู้เรียนเป็นไปตามข้อกำหนดของกฎหมายที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และสิ่งหนึ่งที่ครูจะต้องมีควบคู่ไปด้วยคือความมีมนุษยสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาการวิจัยเรื่อง สมรรถนะด้านการบริหารจัดการใน
ห้องเรียนของครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี โดยมีขั้นตอนการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอนที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิคกาญจนบุรี จำนวน
78 คน วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี จำนวน 60 คน วิทยาลัยการอาชีพกาญจนบุรี จำนวน 50
คน วิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี จำนวน 36 คน ปีการศึกษา 2549 ประเภทวิชาอุตสาหกรรม
พาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ คหกรรม และศิลปกรรม จำนวน 224 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอน ประเภทวิชาอุตสาหกรรม
พาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ คหกรรม และศิลปกรรม จำนวน 142 คน สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี 4 สถานศึกษา ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิค
กาญจนบุรี จำนวน 50 คน วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี จำนวน 38 คน วิทยาลัยการอาชีพ
กาญจนบุรี จำนวน 32 คน วิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี จำนวน 22 คน ได้มาโดยวิธีการดัง
ต่อไปนี้

2.1 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie ; &
Morgan. 1970:608) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 142 คน

2.2 สุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นโดยใช้ประเภทวิชาเป็นชั้น แล้วจับสุ่มอย่างง่าย

ตาราง 5 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประเภทวิชา	ครูผู้สอน	วิทยาลัยเทคนิค กาญจนบุรี		วิทยาลัยอาชีวศึกษา กาญจนบุรี		วิทยาลัยการอาชีพ กาญจนบุรี		วิทยาลัยสารพัดช่าง กาญจนบุรี	
		ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง
1. ประเภทวิชาอุตสาหกรรม		74	47	-	-	35	22	16	10
2. ประเภทวิชาพาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ		-	-	41	26	14	9	7	4
3. ประเภทวิชาคหกรรม		-	-	11	7	1	1	10	6
4. ประเภทวิชาศิลปกรรม		4	3	8	5	-	-	3	2
รวม		78	50	60	38	50	32	36	22

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล สำหรับการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ในเรื่องของการศึกษาสมรรถนะด้านบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี ศึกษาสมรรถนะครู 5 ด้าน ประกอบด้วย มีภาวะผู้นำ การบริหารจัดการในห้องเรียน การสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ การประสานประโยชน์ การนำนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการ จำนวน 1 ฉบับ แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามชนิดเลือกตอบ (Checklist) ซึ่งประกอบด้วย 1. ประเภทวิชา 2. ประสบการณ์ทำงาน และ 3. ประเภทครูผู้สอน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามระดับสมรรถนะด้านบริหารจัดการในห้องเรียนของ ครูอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี ตามกรอบแนวคิด 5 ด้าน ในเรื่อง มีภาวะผู้นำ การบริหารจัดการในห้องเรียน การสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ การประสานประโยชน์ การนำนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการ แบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 50 ข้อ โดยแบ่งเป็นด้านละ 10 ข้อ

5 หมายถึง ความสามารถด้านบริหารจัดการในห้องเรียนอยู่ในระดับ	มากที่สุด
4 หมายถึง ความสามารถด้านบริหารจัดการในห้องเรียนอยู่ในระดับ	มาก
3 หมายถึง ความสามารถด้านบริหารจัดการในห้องเรียนอยู่ในระดับ	ปานกลาง
2 หมายถึง ความสามารถด้านบริหารจัดการในห้องเรียนอยู่ในระดับ	น้อย
1 หมายถึง ความสามารถด้านบริหารจัดการในห้องเรียนอยู่ในระดับ	น้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือเป็นแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาแนวคิดจากตำรา เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการในห้องเรียน เพื่อให้ได้แนวคิดรวบยอดที่เกี่ยวข้องกับกรอบแนวคิด ศึกษาค้นคว้าและสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ
2. ตั้งข้อคำถามให้ครอบคลุมนิยามศัพท์ที่กำหนดไว้
3. นำเครื่องมือที่สร้างเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ตรวจสอบแก้ไข
4. ปรับปรุงเครื่องมือตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์แนะนำแก้ไข แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา และนำเครื่องมือไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน

ผู้เชี่ยวชาญที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ต่อผู้วิจัย ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

- 4.1 ผศ. ดร.วีระ สุภากิจ อาจารย์ประจำภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- 4.2 นายศักดิ์สิทธิ์ แสงกลับ ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี
- 4.3 นางอารี เมฆกมล รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยเทคนิคกาญจนบุรี
- 4.4 นายปิยะ สิ้นคำเจริญ รองผู้อำนวยการชำนาญการ วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี
- 4.5 นางประยูร มีต้องปัน ครูชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี

5. ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง แบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ พิจารณาให้ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุงตรวจสอบและแก้ไขครั้งสุดท้าย

6. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไข แล้วไปทดลองใช้ (Try-Out) กับครูผู้ปฏิบัติการสอนของวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร-แจ่มใส จังหวัดสุพรรณบุรี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) โดยวิธีของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งผลการวิเคราะห์แบบสอบถามการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูผู้สอนได้ค่าความเชื่อมั่นในภาพรวม .9356 ในแต่ละด้านประกอบด้วย ด้านมีภาวะผู้นำ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7146 ด้านบริหารจัดการในชั้นเรียน ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8124 ด้านการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8170 ด้านการประสานประโยชน์ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8141 และด้านการนำนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8746

7. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อขอความเห็นชอบและจัดพิมพ์แบบสอบถามเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้ดำเนินการ คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549

1. ผู้วิจัยขอหนังสือขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม เพื่อขอความร่วมมือให้ครูผู้สอนตอบแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยประสานงานทางโทรศัพท์ในการติดตามเก็บแบบสอบถามจากสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี ทั้ง 4 แห่ง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
3. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเองจากกลุ่มตัวอย่าง 142 คน ได้รับคืน 142 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ ข้อมูลสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียน ของครูอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจะนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการหาความถี่และค่าร้อยละ (Percentage) นำเสนอในรูปของตารางและความเรียง
2. ข้อมูลที่เกี่ยวกับสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียน ในการปฏิบัติของครูผู้สอน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยทำเป็นรายชื่อ รายด้าน และภาพรวม แล้วนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบความเรียงส่วนเกณฑ์การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ของวิเชียร เกตุสิงห์. (2538 : 9) ดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย	
4.50 – 5.00	หมายถึง สมรรถนะระดับ	มากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง สมรรถนะระดับ	มาก
2.50 – 3.49	หมายถึง สมรรถนะระดับ	ปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง สมรรถนะระดับ	น้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง สมรรถนะระดับ	น้อยที่สุด

3. ข้อมูลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี โดยใช้สถิติ t-test กรณีที่กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 2 กลุ่ม และ F-Test กรณีที่กลุ่มตัวอย่างแบ่งได้มากกว่า 2 กลุ่ม

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ร้อยละ (Percentage)

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ด้านความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้

วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient)

2.1 หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐานคือ

3.1 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน โดยใช้สถิติ t-test

3.2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามประเภทวิชา โดยใช้สถิติ F-Test เมื่อพบความแตกต่างกันได้ทดสอบรายคู่โดยใช้วิธีของ Scheffe

3.3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามประเภทครูผู้สอน โดยใช้สถิติ t-test

การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS Of Windows (Statistical Package for the Social Sciences)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การเสนอแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงใช้สัญลักษณ์และอักษรดังต่อไปนี้

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
df	แทน	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
t	แทน	ค่าที่ใช้ในการพิจารณา t-distribution
F	แทน	ค่าความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยมากกว่าสองกลุ่ม (F-distribution)
SS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean Squares)
*	แทน	ค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
**	แทน	ค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานภาพของข้าราชการครูและครูพิเศษจ้างสอนในอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี ด้านการสอนประเภทวิชา ประสิทธิภาพทำงาน และประเภทครูผู้สอน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียน ของข้าราชการครูและครูพิเศษจ้างสอน อาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีภาวะผู้นำ ด้านการบริหารจัดการในชั้นเรียน ด้านการสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ ด้านการประสานประโยชน์ และด้านการนำนวัตกรรมมาใช้ในการบริหารจัดการ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบสมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียน ของข้าราชการครูและครูพิเศษจ้างสอน อาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานภาพของข้าราชการครูและครูพิเศษ
จ้างสอนในอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี

ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นครูอาชีวศึกษาในจังหวัดกาญจนบุรี ที่เป็นผู้ตอบ
แบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ จำแนกประเภทวิชา ประสบการณ์ทำงาน และประเภทครูผู้สอน
จำนวน 1 ตาราง สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ค่าความถี่และร้อยละตามตาราง 6 ต่อไปนี้

ตาราง 6 จำนวนและค่าร้อยละ ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
1. ประเภทวิชา		
1.1 ช่างอุตสาหกรรม	78	55.32
1.2 พาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ	39	27.66
1.3 คหกรรม	14	9.93
1.4 ศิลปกรรม	10	7.09
รวม	142	100
2. ประสบการณ์การสอน		
2.1 น้อยกว่า 15 ปี	71	50
2.2 15 ปีขึ้นไป	71	50
รวม	142	100
3. ประเภทของครูผู้สอน		
3.1 ข้าราชการครู	101	71.1
3.2 ครูพิเศษจ้างสอน	41	28.9
รวม	142	100

จากตาราง 6 แสดงว่า ครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 142
คน เมื่อพิจารณาประเภทวิชาที่สอน พบว่า ครูสอนวิชาช่างอุตสาหกรรม จำนวน 78 คน คิดเป็น
ร้อยละ 55.32 สอนวิชาพาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 27.66 สอนวิชาค
หกรรม จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 9.93 สอนวิชาศิลปกรรม จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 7.09
เมื่อพิจารณาประสบการณ์การสอน พบว่า ประสบการณ์สอนตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป จำนวน 71 คน คิด
เป็นร้อยละ 50 เมื่อพิจารณาประเภทครูผู้สอน พบว่า ข้าราชการครู จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ
71.1 ครูจ้างสอนพิเศษ จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 28.9

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษา
ในจังหวัดกาญจนบุรี 5 ด้าน

ในตอนนี้เป็นการวิเคราะห์สมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษา
จังหวัดกาญจนบุรี จำแนกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านการมีภาวะผู้นำ ด้านการบริหารจัดการในห้องเรียน
ด้านการสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ ด้านการประสานประโยชน์ และด้านการนำนวัตกรรมใหม่มาใช้ในการ
การบริหารจัดการ ทั้งโดยภาพรวม รายด้าน และรายข้อ ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 7-12

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับสมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียน
ของครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี 5 ด้าน จำแนกโดยภาพรวมและรายด้าน

สมรรถนะด้านการบริหารจัดการ ในห้องเรียน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านการมีภาวะผู้นำ	4.17	0.46	มาก
2. ด้านการบริหารจัดการในชั้นเรียน	4.22	0.46	มาก
3. ด้านการสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ	4.12	0.49	มาก
4. ด้านการประสานประโยชน์	4.04	0.53	มาก
5. ด้านการนำนวัตกรรมใหม่มาใช้ในการบริหารจัดการ	3.74	0.67	มาก
รวม	4.07	0.438	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่า ครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี มีสมรรถนะการบริหารจัดการใน
ห้องเรียน ทั้ง 5 ด้านโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับ
มากทุกด้าน เรียงตามลำดับที่สมรรถนะการบริหารจัดการในชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.22$) รองลงมาด้าน
ภาวะผู้นำ ($\bar{X} = 4.17$) ด้านการสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ ($\bar{X} = 4.12$) ด้านการประสานประโยชน์
($\bar{X} = 4.04$) และด้านการนำนวัตกรรมใหม่มาใช้ในการบริหารจัดการ ($\bar{X} = 3.74$)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับสมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียน
ของครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี ด้านมีภาวะผู้นำ จำแนกโดยภาพรวมและรายข้อ

สมรรถนะด้านการบริหารจัดการ ในห้องเรียน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
มีภาวะผู้นำ			
1. กระตือรือร้น และสร้างแรงจูงใจในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของตนเอง	4.11	.72	มาก
2. จูงใจนักเรียนให้นักเรียนตั้งใจเรียน ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ	4.23	.67	มาก
3. บอกชี้แนะนักเรียน ให้ปฏิบัติตามหน้าที่ด้วยความเข้าใจและกระตือรือร้น	4.33	.60	มาก
4. เข้าใจปัญหาส่วนตัวและปัญหาทางการเรียนของนักเรียน	3.99	.67	มาก
5. เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจการจัดกิจกรรมทางการเรียนการสอน	4.11	.79	มาก
6. ส่งเสริม และให้คำแนะนำนักเรียน ตัดสินใจปฏิบัติงานโครงการ/โครงการ ด้วยตนเอง	4.25	.64	มาก
7. มอบหมายความรับผิดชอบให้นักเรียนตระหนักว่าตนเองต้องมีความรับผิดชอบในการเรียน	4.30	.68	มาก
8. ตั้งเป้าหมายการบรรลุความสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนไว้สูง	3.84	.69	มาก
9. สร้างปฏิสัมพันธ์ด้านบวกกับนักเรียน เช่น ให้คำชมเมื่อนักเรียนแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นได้สำเร็จ	4.22	.65	มาก
10. สร้างศรัทธาและความไว้วางใจ เป็นแบบอย่างแก่นักเรียน	4.33	.66	มาก
รวม	4.17	0.46	มาก

จากตาราง 8 แสดงว่า สมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียน ของครูอาชีวศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี ด้านภาวะผู้นำ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ บอกชี้แนะนักเรียน ให้ปฏิบัติตามหน้าที่ด้วยความเข้าใจและกระตือรือร้น ($\bar{X} = 4.33$) สร้างศรัทธาและความไว้วางใจ เป็นแบบอย่างแก่นักเรียน ($\bar{X} = 4.33$) มอบหมายความรับผิดชอบให้นักเรียนตระหนักว่าตนเองต้องมีความรับผิดชอบในการเรียน ($\bar{X} = 4.30$)

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับสมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียน ของ
ครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี ด้านการบริหารจัดการในชั้นเรียน จำแนกโดยภาพรวมและรายข้อ

สมรรถนะด้านการบริหารจัดการ ในห้องเรียน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
การบริหารจัดการในชั้นเรียน			
1. จัดห้องเรียน ห้องปฏิบัติ โรงฝึกงาน ให้มีสภาพ ปลอดภัย สะอาด เรียบร้อย	4.28	.71	มาก
2. เปิดโอกาส และรับฟัง การแสดงความคิดเห็น การ ซักถามและนักเรียนระหว่างการเรียนรู้การสอน	4.37	.65	มาก
3. ปฏิบัติงานหรือสาธิตให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่างจน เข้าใจก่อนลงมือปฏิบัติ	4.38	.64	มาก
4. จัดป้ายนิเทศหรือมุมความรู้สำหรับนักเรียนศึกษา ค้นคว้า เพื่อสร้างนิสัยให้นักเรียนใฝ่เรียน ใฝ่รู้ ศึกษา ค้นคว้าด้วยตนเอง	3.93	.80	มาก
5. จัดทำข้อมูลสารสนเทศนักเรียนประจำชั้นเรียน/ประจำ วิชาให้เป็นปัจจุบัน เช่น การบันทึกเวลาเรียนการ ส่งงานของนักเรียน	4.21	.73	มาก
6. สร้างข้อตกลง กฎ ระเบียบ ในการอยู่ร่วมกันในชั้น เรียน/ประจำวิชา	4.34	.64	มาก
7. จัดสภาพที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีระเบียบวินัยในการเรียน เช่น การจัดโต๊ะ เก้าอี้ เครื่องมือ อุปกรณ์ สำหรับฝึก ปฏิบัติตามวัตถุประสงค์	4.30	.66	มาก
8. จัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการหลากหลายให้เหมาะสมกับ เนื้อหาสาระ เช่น ใช้กระบวนการคิดกระบวนการ แก้ปัญหา กระบวนการกลุ่ม กระบวนการสืบเสาะ แสวงหาความรู้	4.06	.75	มาก
9. เสริมสร้างปฏิสัมพันธ์เชิงร่วมมือ เคารพ มีน้ำใจ ระหว่างทำนกับนักเรียนและระหว่างนักเรียนด้วยกัน	4.14	.65	มาก
10. ให้คำปรึกษาในเรื่องการปฏิบัติตนของนักเรียน	4.28	.66	มาก
รวม	4.22	.46	มาก

จากตาราง 9 พบว่า สมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียน ของครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี ด้านการบริหารจัดการในชั้นเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ปฏิบัติงานหรือสาธิตให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่างจนเข้าใจก่อนลงมือปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.38$) เปิดโอกาสและรับฟัง การแสดงความคิดเห็นการซักถามและนักเรียนระหว่างการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.37$) สร้างข้อตกลง กฎ ระเบียบ ในการอยู่ร่วมกันในชั้นเรียน/ประจำวิชา ($\bar{X} = 4.34$)

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับสมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียน ของครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี ด้านการสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ จำแนกโดยภาพรวมและรายข้อ

สมรรถนะด้านการบริหารจัดการ ในห้องเรียน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
การสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ			
1. ใช้ภาษาที่ง่าย กระชับรัดและถูกต้องในการถ่ายทอดความคิด เป็นคำพูดให้ผู้อื่นเข้าใจได้	4.26	.07	มาก
2. ติดต่อสื่อสารกับบุคคลต่างๆ โดยพิจารณาถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เช่น ใช้ถ้อยคำที่เหมาะสมกับระดับบุคคล	4.20	.66	มาก
3. ปรับตนเองให้มีวิธีการพูดคุย การสื่อสารกับผู้อื่นแล้วเกิดความเข้าใจที่ตรงกันได้ เช่น ใช้ถ้อยคำให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย ไม่ใช้คำภาษาต่างประเทศพร่ำเพรื่อ	4.17	.65	มาก
4. ใช้ถ้อยคำในการสนทนาอย่างมีความหมายเหมาะสมกับเวลาและโอกาส หลีกเลี่ยงการใช้คำพูดที่ผู้ฟังเกิดความอับอาย	4.19	.66	มาก
5. มอบหมายงานให้นักเรียนด้วยถ้อยคำการสั่งงานที่รัดกุมตรงกับความหมาย	4.19	.67	มาก
6. ใช้ช่องทาง อุปกรณ์หรือเครื่องมือที่หลากหลายในการสื่อสาร รวมทั้งไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail)	3.71	.96	มาก
7. สื่อสารให้นักเรียนเข้าใจอย่างชัดเจนถึงพฤติกรรมที่คาดหวังหรือที่พึงประสงค์	4.09	.63	มาก
8. สร้างบุคลิกภาพเหมาะสม มีชีวิตชีวา ยิ้มแย้มแจ่มใส เพื่อเสริมสร้างการติดต่อสื่อสาร	4.34	.68	มาก

ตาราง 10 (ต่อ)

สมรรถนะด้านการบริหารจัดการ ในห้องเรียน		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
9.	กระตุ้นนักเรียนให้เกิดความสนใจและมีส่วนร่วมในการสื่อสาร	4.19	.67	มาก
10.	ประเมินผลการสื่อสารว่าได้ผลอย่างไร มีปัญหาและอุปสรรค อะไรบ้าง เพื่อหาทางแก้ไขปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพ	3.96	.69	มาก
รวม		4.12	.49	มาก

จากตาราง 10 พบว่า สมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียน ของครูอาชีวศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี ด้านการสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ สร้างบุคลิกภาพเหมาะสม มีชีวิตชีวา ยิ้มแย้มแจ่มใส เพื่อเสริมสร้างการติดต่อสื่อสาร ($\bar{X} = 4.34$) ใช้ภาษาที่ง่าย กะทัดรัดและถูกต้องในการถ่ายทอดความคิดเป็นคำพูดให้ผู้อื่นเข้าใจได้ ($\bar{X} = 4.26$) ติดต่อสื่อสารกับบุคคลต่างๆ โดยพิจารณาถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เช่น ใช้ถ้อยคำที่เหมาะสมกับระดับบุคคล ($\bar{X} = 4.20$)

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับสมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียน
ของครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี ด้านการประสานประโยชน์ จำแนกโดยภาพรวมและรายข้อ

สมรรถนะด้านการบริหารจัดการ ในห้องเรียน		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
การประสานประโยชน์กับนักเรียน ครู ผู้ปกครอง และชุมชน				
1.	ปฐมนิเทศนักเรียนด้านการเรียนและความประพฤติ ทุกภาคเรียน	4.21	.72	มาก
2.	ติดตาม ช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเกี่ยวกับการเรียน	4.22	.63	มาก
3.	ร่วมมือกับเพื่อนครูให้การอบรมสั่งสอนศิษย์เป็นคนดี	4.27	.70	มาก
4.	แนะนำการสอน เอกสารการสอน และแหล่งวิทยาการให้ เพื่อนครู	4.11	.77	มาก
5.	สอนแทน ปฏิบัติงานด้านวิชาการแทนเพื่อนครูกรณีที่มีเหตุ จำเป็น	4.01	.79	มาก

ตาราง 11 (ต่อ)

สมรรถนะด้านการบริหารจัดการ ในห้องเรียน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
6. หาทางป้องกันและติดตามนักเรียนที่ขาดเรียนร่วมกับ ผู้ปกครอง	3.94	.78	มาก
7. ปฏิบัติการเยี่ยมเยียนผู้ปกครองเมื่อมีโอกาหรือมีประเด็น เหมาะสม	3.54	.99	มาก
8. ติดต่อประสานงานกับผู้ปกครองพร้อมรายงานความ ประพฤติ ผลการเรียนของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบ	3.97	.89	มาก
9. ช่วยเหลือและเข้าร่วมกิจกรรมในชุมชนด้วยความเต็มใจ	4.21	.69	มาก
10. ขยายความคิดพัฒนาชุมชน และการทำงานร่วมกับชุมชน	3.96	.85	มาก
รวม	4.04	.54	มาก

จากตาราง 11 พบว่า สมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียน ของครูอาชีวศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี ด้านการประสานประโยชน์กับนักเรียน ครู ผู้ปกครอง และชุมชน โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ย เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ร่วมมือกับเพื่อนครูให้การอบรมสั่งสอน ศิษย์เป็นคนดี ($\bar{X} = 4.27$) ติดตาม ช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเกี่ยวกับการเรียน ($\bar{X} = 4.22$) ปฐมนิเทศนักเรียนด้านการเรียนและความประพฤติทุกภาคเรียน และช่วยเหลือและเข้าร่วมกิจกรรม ในชุมชนด้วยความเต็มใจ ($\bar{X} = 4.21$)

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับสมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียน
ของครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี ด้านการบริหารจัดการนวัตกรรมการใหม่มาใช้ในการบริหาร
จัดการ จำแนกโดยภาพรวมและรายข้อ

สมรรถนะด้านการบริหารจัดการ ในห้องเรียน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
การนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการ			
1. มอบหมายงานโดยให้นักเรียนสืบค้นหาข้อมูลในรายวิชาเพิ่มเติมทางอินเทอร์เน็ต	3.84	.96	มาก
2. ใช้คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือผลิตสื่อการสอน เช่น ทำบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ (E-Learning) เพื่อให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเองได้	3.41	1.1	ปานกลาง
3. ศึกษาค้นคว้าวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้ใหม่ ๆ ในสาขาวิชาที่สอน	3.87	.79	มาก
4. ใช้อุปกรณ์ เครื่องมือ สื่อการสอนที่ทันสมัยได้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	3.82	.86	มาก
5. เลือกใช้สื่อ นวัตกรรมประกอบการสอนที่เหมาะสมกับการพัฒนา นักเรียน และก่อให้เกิดการเรียนรู้	3.95	.72	มาก
6. ใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน	3.82	.81	มาก
7. ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศในการศึกษาหา ความรู้ แสวงหาคำตอบและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง	3.94	.79	มาก
8. นำภูมิปัญญาท้องถิ่น มาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับความสนใจ ของนักเรียนและสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	3.76	.83	มาก
9. ใช้โปรแกรมบทเรียนคอมพิวเตอร์เพื่อช่วยในการเรียนการสอน เช่น โปรแกรมการลงบัญชี	3.44	1.15	ปานกลาง
10. ใช้ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน	3.59	1.15	มาก
รวม	3.74	.67	มาก

จากตาราง 12 พบว่า สมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียน ของครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี ด้านการนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ เลือกใช้สื่อ นวัตกรรมประกอบการสอนที่เหมาะสมกับการพัฒนา
นักเรียน และก่อให้เกิดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.95$) ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศในการศึกษาหาความรู้ แสวงหาคำตอบและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 3.94$) ศึกษาค้นคว้าวิจัย

เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้ใหม่ๆ ในสาขาวิชาที่สอน ($\bar{X} = 3.87$) ยกเว้นใช้โปรแกรมบทเรียนคอมพิวเตอร์เพื่อช่วยในการเรียนการสอน เช่น โปรแกรมการลงบัญชี ($\bar{X} = 3.44$) และ ใช้คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือผลิตสื่อการสอน อยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบเทียบสมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียน ของครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามประเภทวิชาประสบการณ์ทำงานและประเภทครูผู้สอน จะมีสมรรถนะที่จัดการในห้องเรียนแตกต่างกัน

การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียน ของครูอาชีวศึกษาในจังหวัดกาญจนบุรี ไว้ 5 ด้าน คือ ด้านการมีภาวะผู้นำ ด้านการบริหารจัดการในชั้นเรียน ด้านการสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ ด้านการประสานประโยชน์กับนักเรียน ครู ผู้ปกครอง และชุมชน ด้านการนำนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการ โดยรวมและรายด้าน ดังตาราง 13-17

3.1 เปรียบเทียบสมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามประเภทวิชา ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 13 เปรียบเทียบสมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียน ของครูอาชีวศึกษา ในจังหวัดกาญจนบุรี โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามประเภทวิชา

สมรรถนะการบริหารจัดการ ในห้องเรียน	อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม/ บริหารธุรกิจ				คหกรรม		ศิลปกรรม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ด้านมีภาวะผู้นำ	4.13	.52	4.24	.39	4.25	.44	4.22	.39
2. ด้านการบริหารจัดการใน ชั้นเรียน	4.19	.49	4.25	.45	4.33	.32	4.29	.36
3. ด้านการสื่อสารได้อย่างมี คุณภาพ	4.10	.54	4.20	.43	4.12	.39	4.14	.45
4. ด้านการประสานประโยชน์	4.03	.56	4.11	.53	3.9	.44	4.16	.45
5. ด้านการนำนวัตกรรมใหม่ ๆ	3.67	.65	4.00	.62	3.27	.65	3.95	.73
รวม	4.05	.45	4.15	.43	3.97	.28	4.17	.45

จากตาราง 13 แสดงว่า สมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียน ของครูอาชีวศึกษา ในจังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามประเภทวิชา มีสมรรถนะเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ ประเภทวิชาศิลปกรรม ($\bar{X} = 4.17$) พาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ ($\bar{X}=4.15$) อุตสาหกรรม ($\bar{X}=4.05$) และวิชาคหกรรม ($\bar{X}=3.97$)

ในการเปรียบเทียบโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way Anova)
พบผลดังนี้

ตาราง 14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียน ของครู
อาชีวศึกษา ในจังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามประเภทวิชาต่างกัน

สมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F
1. ด้านมีภาวะผู้นำ	ระหว่างกลุ่ม	.450	3	.150	.677
	ภายในกลุ่ม	29.710	134	.222	
	รวม	30.160	137		
2. ด้านการบริหารจัดการในชั้นเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.268	3	.089	.412
	ภายในกลุ่ม	29.233	135	.217	
	รวม	29.501	138		
3. ด้านการสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ	ระหว่างกลุ่ม	.242	3	.081	.332
	ภายในกลุ่ม	32.085	132	.243	
	รวม	32.328	135		
4. ด้านการประสานประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	.528	3	.176	.608
	ภายในกลุ่ม	38.212	132	.289	
	รวม	38.740	135		
5. ด้านการนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการ	ระหว่างกลุ่ม	6.147	3	2.058	4.873**
	ภายในกลุ่ม	56.591	134	.422	
	รวม	62.765	137		
ภาพโดยรวมของสมรรถนะการ บริหารจัดการ	ระหว่างกลุ่ม	.410	3	.137	.721
	ภายในกลุ่ม	22.760	120	.190	
	รวม	23.170	123		

** p < .01

จากตาราง 14 แสดงว่า สมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียน ของครูอาชีวศึกษา ใน
จังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามประเภทวิชาต่างกัน มีสมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียน โดย
ภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า สมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียน
ด้านการนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่
ระดับ .01

ดังนั้น เมื่อเห็นว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงได้เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ตามวิธีของ Scheffe ดังต่อไปนี้

ตาราง 15 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ สมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียน ด้านการนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการ จำแนกตามประเภทวิชา ปรากฏผลดังนี้

ประเภทวิชา	$\bar{X}$	อุตสาหกรรม	พาณิชยกรรม/ บริหารธุรกิจ	คหกรรม	ศิลปกรรม
อุตสาหกรรม	3.6750	-	-0.3250 (.097)	0.3981 (.249)	-.2750 (.664)
พาณิชยกรรม	4.0000	-	-	0.7231** (.009)	.0500 (.997)
คหกรรม	3.2769	-	-	-	-0.6731 (.114)
ศิลปกรรม	3.9500	-	-	-	-

** $p < .01$

จากตาราง 15 แสดงว่า สมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียน ด้านการนำนวัตกรรมมาใช้ในการบริหารจัดการ เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า ครูสอนประเภทพาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ กับครูสอนประเภทคหกรรม มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนรายคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

3.2 เปรียบเทียบสมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียน ของครูอาชีวศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 16 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียน ของครูอาชีวศึกษา ในจังหวัดกาญจนบุรี โดยภาพรวมและรายด้าน จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน

สมรรถนะการบริหารจัดการ ในห้องเรียน	ประสบการณ์น้อยกว่า 15 ปี		ประสบการณ์ตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านมีภาวะผู้นำ	4.18	.46	4.16	.48	0.18
2. ด้านการบริหารจัดการในชั้นเรียน	4.29	.46	4.18	.46	1.15
3. ด้านการสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ	4.22	.47	4.04	.51	2.14*
4. ด้านการประสานประโยชน์	4.11	.60	3.97	.46	1.58
5. ด้านการนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการ บริหารจัดการ	3.91	.63	3.58	.69	2.92**
รวม	4.18	.43	3.97	.43	2.67**

* $p < .05$, ** $p < .01$

จากตาราง 16 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยสมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียน ของครูอาชีวศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี ที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน คือ ทำงานน้อยกว่า 15 ปี และตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป มีสมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่า ครูที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 15 ปี มีสมรรถนะที่ดีมากกว่า ($\bar{X}$ 4.18) ครูที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป ($\bar{X}$ 3.97) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีสมรรถนะการบริหารจัดการด้านด้านการสื่อสารอย่างมีคุณภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าครูที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 15 ปี มีสมรรถนะการบริหารจัดการด้านการสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพมากกว่า ($\bar{X}$ 4.22) ครูที่มีประสบการณ์ทำงานตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป ($\bar{X}$ 4.04) และครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันมีสมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียน ด้านการนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่าครูที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 15 ปี มีสมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียน ด้านการนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการมากกว่า ($\bar{X}$ 3.91) ครูที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป ($\bar{X}$ 3.58) สำหรับสมรรถนะการบริหารจัดการด้านอื่นไม่แตกต่างกัน

3.3 เปรียบเทียบสมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียน ของครูอาชีวศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามประเภทครูผู้สอน ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 17 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียน ของครูอาชีวศึกษา ในจังหวัดกาญจนบุรี โดยภาพรวมและรายด้าน จำแนกตามประเภทครูผู้สอน

สมรรถนะการบริหารจัดการ ในห้องเรียน	ข้าราชการครู		ครูพิเศษจ้างสอน		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านมีภาวะผู้นำ	4.18	.47	4.16	.46	.18
2. ด้านการบริหาร	4.23	.47	4.20	.46	.30
3. ด้านการสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ	4.10	.50	4.18	.47	.82
4. ด้านการประสานประโยชน์	4.02	.49	4.08	.64	.60
5. ด้านการนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ ในการบริหารจัดการ	3.67	.69	3.93	.59	2.08*
รวม	4.03	.44	4.17	.42	1.60

* $p < .05$

จากตาราง 17 แสดงว่า สมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียน ของครูอาชีวศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี ประเภทครูผู้สอนต่างกันคือ ข้าราชการครู และครูพิเศษจ้างสอน มีสมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาไปใช้ในการบริหารจัดการ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า ครูพิเศษจ้างสอน มีสมรรถนะการบริหารจัดการด้านการนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาไปใช้บริหารจัดการมากกว่า ($\bar{X}=3.93$) ข้าราชการครู ($\bar{X}=3.67$) สำหรับสมรรถนะการบริหารจัดการด้านอื่นไม่แตกต่าง

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทสรุปผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี ผู้วิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมุติฐานของการวิจัย
3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
4. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล
8. อภิปรายผล
9. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี 5 ด้าน คือ มีภาวะผู้นำ การบริหารจัดการในห้องเรียน การสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ การประสานประโยชน์ การนำนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการ
2. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามประเภทวิชา ประสบการณ์ทำงานและประเภทครูผู้สอน

สมมุติฐานของการวิจัย

1. ครูผู้สอนที่ทำการสอนประเภทวิชาต่างกัน มีสมรรถนะในการบริหารจัดการในห้องเรียนแตกต่างกัน
2. ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีสมรรถนะในการบริหารจัดการในห้องเรียนแตกต่างกัน
3. ครูผู้สอนประเภทครูสอนต่างกัน มีสมรรถนะในการบริหารจัดการในห้องเรียนแตกต่างกัน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ข้าราชการครูและครูพิเศษจ้างสอน ที่ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในจังหวัดกาญจนบุรี ที่สอนประเภทวิชาอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ คหกรรม และศิลปกรรม ประจำปีการศึกษา 2549 ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิคกาญจนบุรี 78 คน วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี 60 คน วิทยาลัยการอาชีพกาญจนบุรี 50 คน และวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี 36 คน รวมประชากร 224 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ข้าราชการครูและครูพิเศษจ้างสอน ที่ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในจังหวัดกาญจนบุรี ที่สอนประเภทวิชาอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ คหกรรม และศิลปกรรม กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางประมาณจำนวนของเครชชีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) จำนวน 142 คน สุ่มแบบแบ่งชั้น จับสุ่มอย่างง่าย ได้กลุ่มตัวอย่างจากวิทยาลัยเทคนิคกาญจนบุรี 50 คน วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี 38 คน วิทยาลัยการอาชีพกาญจนบุรี 32 คน และวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี 22 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามสมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง เมื่อนำไปทดลองแล้วพบว่ามีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้านมีภาวะผู้นำ จำนวน 10 ข้อ เท่ากับ .7146 ด้านการบริหารจัดการในชั้นเรียน จำนวน 10 ข้อ เท่ากับ .8170 ด้านการประสานประโยชน์ จำนวน 10 ข้อ เท่ากับ .8141 และด้านการนำนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการ จำนวน 10 ข้อ เท่ากับ .8746 และแบบสอบถามทั้งฉบับ จำนวน 50 ข้อ เท่ากับ .9356 โดยเครื่องมือแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของครูผู้สอนจำแนกตามประเภทวิชา ประสบการณ์ในการสอน และประเภทของครูผู้สอน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี มีข้อคำถามเพื่อวัดประเด็นต่างๆ 5 ด้าน โดยครอบคลุมเนื้อหา คือ มีภาวะผู้นำ การบริหารจัดการในห้องเรียน การสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ การประสานประโยชน์ และการนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการ จำนวน 50 ข้อ แต่ละด้านมี 10 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า แบ่งเป็น 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert's scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาบุรี วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี วิทยาลัยการอาชีพกาญจนบุรี และวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี เพื่อขอความอนุเคราะห์ครูตอบแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยส่งหนังสือพร้อมแบบสอบถามไปยังสถานศึกษาทั้ง 4 แห่ง ด้วยตนเองเพื่อขอความอนุเคราะห์ครูตอบแบบสอบถาม
3. ผู้วิจัยเก็บแบบสอบถามด้วยตนเองจากสถานศึกษาทั้ง 4 แห่ง ได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์ 142 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์โดยเครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของครู ได้แก่ ประเภทวิชาที่สอน ประสบการณ์ทำงานและประเภทครูผู้สอน โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. ข้อมูลที่เกี่ยวกับสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียน วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นรายข้อ รายด้าน และโดยภาพรวม
3. เปรียบเทียบสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียน ของครูอาชีวศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามประเภทวิชาต่างกัน วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (ONE WAY ANOVA)
4. เปรียบเทียบสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียน ทั้ง 5 ด้าน ของครูอาชีวศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามประสบการณ์ทำงานที่แตกต่างกัน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ t-test
5. เปรียบเทียบสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามประเภทครูผู้สอนที่ต่างกัน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ t-test

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างข้าราชการครูและครูพิเศษจ้างสอน อาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 142 คน สอนประเภทวิชาอุตสาหกรรม จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 55.32 สอนประเภทวิชาพาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 27.66 สอนประเภทวิชาคหกรรม จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 9.93 และสอนประเภทวิชาศิลปกรรม จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 7.09

ข้าราชการครูและครูพิเศษจ้างสอน อาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 142 คน มีประสบการณ์ด้านการสอน น้อยกว่า 15 ปี จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และสอน 15 ปีขึ้นไป จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 50

ข้าราชการครูและครูพิเศษจ้างสอน อาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 142 คน เป็นข้าราชการครู จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 71.1 และครูพิเศษจ้างสอน จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 28.9

2. ครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี มีสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้านเรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการบริหารจัดการในชั้นเรียน ด้านการมีภาวะผู้นำ ด้านการสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ ด้านการประสานประโยชน์ และด้านการนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการ

3. เปรียบเทียบสมรรถนะของครูอาชีวศึกษาในจังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามประเภทวิชา ประสบการณ์ทำงานและประเภทครูผู้สอน พบว่า

3.1 ครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี ที่สอนประเภทวิชาต่างกัน คือ ประเภทอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม คหกรรม และศิลปกรรม มีสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันและเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า สมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียน ด้านการนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ .01

3.2 ครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี ที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน คือ ประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 15 ปี และตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป มีสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยพบว่า ครูที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 15 ปี มีสมรรถนะสูงกว่า ครูที่มีประสบการณ์ ตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีสมรรถนะการบริหารจัดการด้านการสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่า ครูที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 15 ปี มีสมรรถนะการบริหารจัดการด้านการสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพสูงกว่าครูที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป และครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันมีสมรรถนะการบริหารจัดการด้านการนำนวัตกรรมใหม่มาใช้ในการบริหารจัดการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยพบว่า ครูที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 15 ปี มีสมรรถนะการบริหารจัดการด้านการนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการสูงกว่าครูที่มีประสบการณ์ทำงานตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป สำหรับสมรรถนะการบริหารจัดการด้านอื่นไม่แตกต่างกัน

3.3 ครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี ประเภทครูผู้สอนต่างกันคือ ข้าราชการครู และครูพิเศษจ้างสอนมีสมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ข้าราชการครูมีสมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียนด้านการนำนวัตกรรมใหม่ ๆ ไปใช้ในการบริหารจัดการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยพบว่า

ครูพิเศษจ้างสอนมีสมรรถนะสูงกว่าข้าราชการครู สำหรับสมรรถนะการบริหารจัดการด้านอื่นไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลสมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียน ของครูอาชีวศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี ผู้วิจัยจะกล่าวถึงประเด็นสำคัญและอภิปรายผลจากข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษาวิจัย ดังนี้

1. จากการศึกษสมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี มีสมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียนอยู่ในระดับมาก ทั้งโดยภาพรวมและรายด้าน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้มีการปฏิรูประบบอาชีวศึกษา ปฏิรูปการบริหารจัดการโดยกระจายอำนาจสู่อาชีวศึกษาจังหวัด และสถานศึกษา ซึ่งมีนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ต้องปฏิบัติ คือ การพัฒนาระบบคุณภาพมาตรฐาน มุ่งเน้นการพัฒนาหลักสูตรจากมาตรฐานอาชีพ ส่งเสริมการประเมินภายใน พัฒนามาตรฐานครูและบุคลากรทางการศึกษา ตลอดจนปฏิรูปการเรียนรู้ และให้เป็นไปตามพระราชพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 หมวดที่ 7 ที่ต้องการ พัฒนาอาชีพครูให้เป็นอาชีพขั้นสูง ผู้ประกอบวิชาชีพต้องได้รับเกียรติและมีศักดิ์ศรีในวิชาชีพ ตามฐานะของผู้สร้างและมีบทบาทในการพัฒนาเยาวชนให้เป็นคนที่มีคุณภาพ อันจะเป็น ประโยชน์ต่อประเทศชาติ ภายใต้การบริหารของสภาวิชาชีพครู ผู้ประกอบวิชาชีพครูจะต้องปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ รวมถึงการพัฒนาวิชาชีพ (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา 2542 : 67) จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ครูต้องมีการพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา ซึ่งสอดคล้องกับ สุวัฒน์ งามยิ่ง (2547 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง คุณลักษณะที่ดีของครู-อาจารย์ วิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 1 และภาคกลาง 5 ซึ่งพบว่าคุณลักษณะที่ดีของครู-อาจารย์ วิทยาลัยสารพัดช่าง ได้แก่ คุณลักษณะด้านความรู้ ด้านการสอน ด้านคุณธรรมและจรรยาบรรณ และด้านการพัฒนา พบว่า มีคุณลักษณะครูที่ดีอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน

ครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี มีสมรรถนะด้านภาวะผู้นำในการบริหารจัดการในห้องเรียน อยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะครู ได้สร้างศรัทธาให้ผู้เรียนให้มีส่วนร่วม รู้จักคิด รู้จักทำงานเป็นทีม ซึ่งสอดคล้องกับ ปิยะธิดา วรญาโณปกรณ์ (2547 : 150-166) ได้ศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้ รวมถึงการเสริมสร้างพลังอำนาจครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า การเสริมสร้างพลังอำนาจครู ประกอบด้วย 2 มิติ (กระบวนการและผลลัพธ์) 13 องค์ประกอบ 102 ตัวบ่งชี้ จัดอันดับความสำคัญตามน้ำหนักองค์ประกอบได้ดังนี้ ความพึงพอใจในงาน การสร้างภาวะผู้นำ การสร้างทีมงาน ความผูกพันต่อวิชาชีพ ครู ความก้าวหน้าในวิชาชีพ ความเป็นอิสระ การให้โอกาส การมีส่วนร่วมตัดสินใจ การสร้างแรงจูงใจ สถานภาพครู ความเชื่อมั่นในตนเอง การให้การสนับสนุนและความรู้สึกมีคุณค่าในตน

ครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี มีสมรรถนะการบริหารจัดการในชั้นเรียน อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูผู้สอนมีการพัฒนาตนเอง เป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณวิชาชีพ ตามข้อบังคับของคุรุสภา และตามนโยบายการปฏิรูปอาชีวศึกษา ให้มีการพัฒนาสภาพสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน มีการจัดข้อมูลนักเรียน จัดวัสดุสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน ควบคุมชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ แคลเดอรอน (เกษร. 2549 : 54; อ้างอิงจาก Calderon Larry Anthony. 1989 : 1512 – A) ได้ศึกษาวิจัยในกระบวนการทศวรรษของครูในยุคหน้า โดยศึกษากับครูสอนวิชาชีพ เพื่อให้ทราบว่าครูอาชีพจะต้องเปลี่ยนแปลงอย่างไร เนื่องจากครูต้องมีความตระหนักในการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ และเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงเร็วมาก แต่ครูและนักเรียนตอบสนองต่อเทคโนโลยีช้ามาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์พบว่า ครูอาชีวศวกมีความสามารถด้านเทคโนโลยีและสามารถใช้และสอนนักเรียนได้ และสอดคล้องกับ สุภาณี ปิยะอภิรักษ์ (2539 :54-56) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการสอนของครู และบรรยากาศในห้องเรียน ตามการรับรู้ของนักเรียนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ต่อวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่าคุณภาพการสอนของครู ในด้านพฤติกรรมการสอนของครู เช่น การนำเข้าสู่บทเรียน การจัดกิจกรรมประกอบการสอน การตั้งคำถาม ด้านการใช้สื่อการสอน ความเป็นรูปธรรมของสื่อเหมาะสมกับผู้เรียนและด้านพฤติกรรมของผู้เรียน ความพร้อมในการเรียน สนใจบทเรียน มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ ต่อวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี มีสมรรถนะการสื่อสารอย่างมีคุณภาพในห้องเรียน อยู่ในระดับมาก ซึ่งครูผู้สอนสามารถใช้ภาษาที่ง่ายกระชับ ชัดเจน ใช้วิธีพูดเหมาะสมคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับ พรรษา หงษ์ภักดี. (2544: 79) ศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อครูผู้สอนโรงเรียนอนุบาลนครพนม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครพนมพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นอนุบาลมีความพึงพอใจต่อครูผู้สอนด้านมนุษยสัมพันธ์ เมื่อพิจารณาพบว่าอันดับแรกที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่การติดต่อกับผู้ปกครอง และความสามารถใช้คำพูดให้เหมาะกับสถานการณ์

ครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี มีสมรรถนะการประสานประโยชน์กับนักเรียน เพื่อนครู ผู้ปกครอง และชุมชน อยู่ในระดับมาก ตามมาตรฐานวิชาชีพ ครูผู้สอนมีมนุษยสัมพันธ์อันดี มีการควบคุมดูแลความประพฤติ การเรียนพร้อมรายงานผลให้ผู้ปกครอง และนำการศึกษาต่อให้นักเรียน ให้คำแนะนำการค้นคว้า เอกสารการสอน สื่อการสอนแก่เพื่อนครู และยังร่วมกิจกรรมกับชุมชนตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา อาชีวศึกษาจังหวัด และวิทยาลัย สอดคล้องกับชมแข พงษ์เจริญ (2542 : 78-79) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี ผลของการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดกิจกรรมของโรงเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี

ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน มีการเข้าร่วมประชุมที่โรงเรียนจัดขึ้น ทุกครั้ง ส่วนกิจกรรมด้านอื่น ๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้นผู้ปกครองนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมเป็นบางครั้ง

ครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี มีสมรรถนะในการนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการ อยู่ในระดับมาก โดยภาพรวม และรายชื่ออยู่ในระดับมาก ยกเว้นการใช้คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือผลิตสื่อการสอน และการใช้โปรแกรมบทเรียนคอมพิวเตอร์เพื่อช่วยในการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง พบว่า ครูผู้สอน ยังขาดการพัฒนาด้านการใช้คอมพิวเตอร์ ซึ่งสอดคล้องกับ คอรัแนล (ธีรศักดิ์ คงเจริญ. 2545 : 124; อ้างอิงจาก Cornell. Richard. 1999 : 89-96) ได้ศึกษาวิจัยในกระบวนการทัศน์ของครูในยุคหน้า โดยศึกษากับครูสอนวิชาชีพ เพื่อให้ทราบว่าครูอาชีพจะต้องเปลี่ยนแปลงอย่างไร เนื่องจากครูต้องมีความตระหนักในการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ และเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงเร็วมาก แต่ครูและนักเรียนตอบสนองต่อเทคโนโลยีช้ามาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์พบว่า ครูอาชีพควรมีความสามารถด้านเทคโนโลยีและสามารถใช้และสอนนักเรียนได้

2. การเปรียบเทียบสมรรถนะของครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรีโดยจำแนกตามประเภทวิชา ประสบการณ์ทำงาน และประเภทครูผู้สอน พบว่าสมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียนของครู ดังนี้

2.1 การเปรียบเทียบสมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามประเภทวิชา พบว่าครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรีมีสมรรถนะโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูผู้สอนส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามเป็นครูผู้สอนประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ซึ่งมีจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 56.32 จึงทำให้ครูส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียนไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียนด้านการนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการแตกต่างกันอาจเป็นเพราะครูประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมมีจำนวนมากกว่าครูสอนประเภทอื่น และอีกอย่างครูสอนประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นครูชาย การรับผู้ต่อนวัตกรรมและการเปลี่ยนแปลงจะดีกว่าครูสอนประเภทวิชาอื่น ซึ่งสอดคล้องกับเดมอส (ธัญญา นุชาหาญ. 2545 : 25; อ้างอิงจาก Demos. 1989 : 7108-A) ที่ศึกษาการรับรู้ของครูที่มีต่อนวัตกรรมและการเปลี่ยนแปลง ผลพบว่าครูที่ได้รับการสนับสนุนในด้านหลักการ จะมีการรับรู้ที่ดีต่อนวัตกรรมและการเปลี่ยนแปลง ครูชายมีการเปิดกว้างในด้านความคิดในการยอมรับนวัตกรรมและการเปลี่ยนแปลง และได้รับการอบรมด้านความรู้มากกว่าประเภทวิชาอื่น มีการพัฒนาอยู่เป็นประจำทำให้มีความรู้มากกว่าครูผู้สอนประเภทวิชาอื่น

2.2 การเปรียบเทียบสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน พบว่า ครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรีมีสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนโดยภาพรวมแตกต่างกันตามสมมุติฐาน พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 15 ปี มีสมรรถนะสูงกว่าครูที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป อาจ

เป็นเพราะครูที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 15 ปี จบการศึกษาไม่นาน เป็นวัยหนุ่มสาวยังมีความกระตือรือร้นในการที่จะพัฒนาตนเอง ตามนโยบายในการปฏิรูปการอาชีวศึกษา เกี่ยวกับการถ่ายโยงความรู้ในวิชาชีพ การใช้สื่อการเรียนการสอน การประสานสัมพันธ์กับชุมชน และมาตรฐานวิชาชีพที่คุรุสภากำหนด เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าครูที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 15 ปี มีสมรรถนะด้านการสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ และด้านการนำนวัตกรรมใหม่ ๆ ไปใช้บริหารจัดการได้สูงกว่าครูที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป อาจเป็นเพราะครูที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 15 ปี ยังอยู่ในวัยที่ใกล้เคียงกับนักเรียน นักศึกษา การพูดคุยการสื่อสารจึงทำให้เข้าใจมากกว่า หรืออาจเป็นเพราะครูที่มีประสบการณ์ทำงานตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป เนื่องจากเป็นผู้ใหญ่จะสื่อสารกับนักเรียน นักศึกษาแบบทางเดียว ในส่วนของการนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการที่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะครูที่มีประสบการณ์ทำงานตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป ยังมีการพัฒนาตนเองไม่ทันต่อเทคโนโลยีใหม่ ๆ ขาดการพัฒนาในเรื่องของสื่อการเรียนการสอนทางเครือข่าย ICT ในรูป E-Learning หรือการใช้อินเทอร์เน็ต และยังขาดการศึกษาค้นคว้า มีการวิจัยน้อย จึงทำให้การจัดการเรียนการสอนยังคงใช้สื่อการสอนแบบเก่า ไม่ทราบแหล่งข้อมูล หรือการจัดแหล่งการเรียนรู้ให้นักเรียน นักศึกษา ได้ศึกษาค้นคว้าได้ สำหรับสมรรถนะการบริหารจัดการด้านอื่นไม่แตกต่างกัน

2.3 การเปรียบเทียบสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียน ของครูอาชีวศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามประเภทครูผู้สอน พบว่าครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรีมีสมรรถนะในการบริหารจัดการโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน อันเนื่องมาจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มีผลทำให้ครูมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง และผลการได้รับการพัฒนาทำให้ครูมีความรู้ ความสามารถและทักษะในการจัดการเรียนการสอน ความรู้ที่ได้รับจากสถานศึกษาหน่วยงานต้นสังกัดและต่างสังกัดทำให้ครูมีพื้นฐานไม่ต่างกันมากนัก ประกอบกับทางสถานศึกษาได้จัดเตรียมความพร้อมด้านการประเมินและการประกันคุณภาพ การศึกษา ทำให้เกิดการกระตุ้น ครูผู้สอนให้มีการปฏิรูปจัดการเรียนการสอน ปรับแผนการพัฒนาให้ทุกคนมีส่วนร่วมการบริหารจัดการ ยังสอดคล้องกับพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2546 กำหนดให้ครูผู้ประกอบวิชาชีพต้องมีวิชาชีพ ทักษะและความเชี่ยวชาญในการประกอบวิชาชีพ แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ข้าราชการครูมีสมรรถนะด้านการนำนวัตกรรมมาใช้ในการบริหารจัดการแตกต่างกัน พบว่าครูพิเศษจ้างสอนที่มีสมรรถนะการนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการสูงกว่าข้าราชการครู อาจเนื่องมาจากครูพิเศษจ้างสอน ได้มีการพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลาให้ทันกับนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ ๆ และยังเป็นเตรียมความพร้อมในการประเมินผลการปฏิบัติงานของครูพิเศษจ้างสอนในทุก 6 เดือน สำหรับสมรรถนะการบริหารจัดการด้านอื่นไม่แตกต่าง

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาในครั้งนี้มีข้อเสนอแนะใน 2 ประเด็นดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไปมีดังนี้

1.1 สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดกาญจนบุรีควรส่งเสริมให้ครูมีการพัฒนาตนเองด้านการนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการในการเรียนการสอน โดยการจัดอบรมการใช้คอมพิวเตอร์ การจัดทำสื่อด้วยคอมพิวเตอร์

1.2 สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดกาญจนบุรีควรส่งเสริมสนับสนุน อุปกรณ์ ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์สำหรับส่วนกลางให้กับครู เพื่อใช้ในการผลิตสื่อการประสานประโยชน์ การจัดการเรียนการสอน

1.3 สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดกาญจนบุรีการจัดอบรมการพัฒนาบุคลากร

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดทำสื่อการเรียนการสอนด้วยคอมพิวเตอร์

2.2 ควรศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาสื่อนวัตกรรมในสถานศึกษา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กิดานันท์ มลิทอง. (2536). เทคโนโลยีร่วมสมัย. กรุงเทพฯ : ฟิสิกส์เซ็นเตอร์การพิมพ์.
- เกษร หนูนจันท์ก. (2549). ปัจจัยการบริหารด้านบุคลากรที่ส่งผลต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สกลนคร เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (บริหารการศึกษา) สกลนคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. ถ่ายเอกสาร
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2540). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- _____. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา
- _____. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542. และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา
- _____. (2546). พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- _____. (2548). ข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณวิชาชีพ พ.ศ. 2548. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- กรมสามัญศึกษา. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และการวิเคราะห์สาระสำคัญ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- กองบรรณาธิการสารานุกรม. (2547, มีนาคม). เคล็ดลับสร้างแรงจูงใจในการเรียน. วารสารการศึกษา. 27(6) : 10 – 12.
- ขวัญจิต คัมภีรานนท์. (2541). การศึกษาสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- คำสิงห์ พิบูลภักดี. (2536). สภาพปัญหาและความต้องการในการใช้สื่อการสอนของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร. รายงานการค้นคว้าอิสระปริญญา ศษ.ม. (สาขาเทคโนโลยีการศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- ติน ปรัชญพฤทธิ์. (2533). ภาวะผู้นำและการมีส่วนร่วม. เอกสารการสอนชุดวิชาพฤติกรรมมนุษย์ในองค์กรหน่วยที่ 11 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. พิมพ์ครั้งที่ 7. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- จันทร์ทัย สุพัฒนานนท์. (2545). *คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูผู้สอนในยุคปฏิรูปการศึกษาตามความคาดหวังของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.*
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2526). *เทคโนโลยีทางการศึกษา : หลักการและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิชย์.*
- ชาญชัย อาจินสมาจาร. (2544, เมษายน). บรรยายภาคในชั้นเรียนและการจูงใจนักเรียน. *วารสารวิชาการ. 4(4) : 50.*
- ชมแข พงษ์เจริญ. (2542). *การศึกษาการมีส่วนร่วมและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- दनัย เทียมพุ่ม. (2543, มกราคม-มีนาคม) ทิศทางและบทบาทของการบริหารทรัพยากรบุคคลในศตวรรษที่ 21. *จุฬาลงกรณ์รัฐวิ. 12(26) :49 -63.*
- ทิสนา แหมมณี. (2547, มกราคม – มีนาคม). ความก้าวร้าวของครูและนักเรียน : ปัญหาที่ยังรอการแก้ไข. *วารสารราชบัณฑิตยสถาน. 29(1) : 45 – 53.*
- ทองดี แยมสรวล. (2542, สิงหาคม). ครุต้นแบบและครูแห่งชาติ. *วารสารวิทยจารย์. 98(5) : 15 - 16.*
- ทองพูล บุญอึ้ง. (2544, ธันวาคม – มกราคม). สู่ความเป็นครูมืออาชีพ. *วารสารข้าราชการครู. 21(2) : 13.*
- นฤมล บุญยานน. (2539). *การใช้สื่อการสอนสถาบันราชภัฏนครปฐม. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (โสตทัศนศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร*
- นิพนธ์ วรรณเวช. (2538). *สภาพแวดล้อมสถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ในทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- นิภาภัทร ร้อยดาพันธ์. (2545). *การศึกษาการปฏิบัติงานของครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดขอนแก่นตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.*
- นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. (2543). *ก้าวเข้าสู่ผู้บริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- เบญญพร มหาพิรุณ. (2541). *แนวโน้มการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในปี พ.ศ.2545. วิทยานิพนธ์ คอ.ม. (เทคโนโลยีเทคนิคศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. ถ่ายเอกสาร.*

- ประยุทธ์ ตรีชัย. (2544). การศึกษาการมีส่วนร่วมของครูในการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระบุรี. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (บริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ดุสิต ถาวรกุล. (2532). สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- พรรณี เกษกมล. (2543, มิถุนายน). ครุมืออาชีพตามมาตรา 24. วารสารวิชาการ. 3(6) : 34 – 36.
- พรรษา หงษ์ภักดี. (2544). ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อครูผู้สอนโรงเรียนอนุบาลนครพนมสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครพนม. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- พิสิฐ พิษณานนท์. (2530). การบริหารโรงเรียนกับชุมชน. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2545, กรกฎาคม) การสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. วารสารการศึกษา กทม. 25(10) : 4 – 11.
- พูลศรี เอสย์อุพาร. (2543). ผลการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ฟาฏิมะฮ์ แวะสะมาแอและคณะ. (2550). สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.(ออนไลน์). www.geocities.com/jareya1/06.html?20075. วันที่สืบค้น 5 มกราคม 2550
- ธัญญา นุชาหาญ. (2545). แนวโน้มความต้องการในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้และเทคโนโลยีในโรงเรียนนำร่องการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. วิทยานิพนธ์ คอ.ม. (เทคโนโลยีเทคนิคศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. ถ่ายเอกสาร.
- ธีรศักดิ์ คงเจริญ. (2545). การประเมินคุณลักษณะครูอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตการศึกษา 7. ปรินิพนธ์ กศ.ด. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุหงา ลิ้มโกมุท. (2545). ตัวแปรที่พยากรณ์สมรรถภาพของครูระดับก่อนประถมศึกษาในโรงเรียนอนุบาลเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปิยธิดา วงศ์อนุตรโรจน์. (2547, มีนาคม). การพัฒนาตัวบ่งชี้รวมการเสริมสร้างพลังอำนาจครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วารสารวิจัยและวัดผลการ

- ศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา. 2(1) : 151.
- มานิตย์ อุ่นเรือน. (2545). การฝึกการสื่อสารระหว่างบุคคลแก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศรีไผทมนต์ จังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิญลี สุทธิวิเศษ. (2540). ความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสาร ความพึงพอใจขวัญและกำลังใจในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม. วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (การประชาสัมพันธ์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วิไลลักษณ์ สุวจิตตานนท์. (2539). หลักและทฤษฎีการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์. คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏเพชรบุรีวิทยาเขตกาญจนบุรี. ถ่ายเอกสาร.
- ศุภอักษร ปรีดาสุทธิจิตต์. (2545). พฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ตในชีวิตประจำวันของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย : กรณีศึกษาโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา พัฒนาการ. ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยและพัฒนาบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สมัคร สงพัฒน์. (2544). ปัญหาการใช้สื่อการสอนของครูโรงเรียนประถมศึกษา : รายงานการศึกษาอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- สว่างจิต ไควบุญงาม. (2548). การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ศษ.ด. (จิตวิทยาชุมชน). นครปฐม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- สมชาย บุญศิริเกสซ์. (2545). การศึกษาการเสริมสร้างพลังอำนาจการทำงานของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 8. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2541). การประกันคุณภาพการศึกษา : เทคนิคการพัฒนาการเพื่อเข้าสู่มาตรฐาน. กรุงเทพฯ : สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2546). หลักการ ทฤษฎี และนโยบายการปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2542). คู่มือสมาชิกคุรุสภา. กรุงเทพฯ : คุรุสภา.
- เสนาะ ดีเยาว์. (2535). การบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เซชฐการพิมพ์.
- สุกัญญา รัตมีธรรมโชติ. (2547, ต.ค. – ธ.ค.). Competency : เครื่องมือการบริหารที่ปฏิเสธไม่ได้. *Productivity*. 9(53) : 44 – 48.
- สุชาญ โกสิน. (2545, กรกฎาคม). การปรับตัวของครู/อาจารย์ในยุคไฮเทค. *วารสารวิชาการ*. 5(7) : 22 – 26.

- สุดา สุวรรณภิมย์, ญัฐวุฒิ พิมพ์, สุปราณี วรรณรณ. (2549). ภาวะผู้นำของผู้บังคับการสตรี : กรณีศึกษาผู้นำภาครัฐและเอกชน. วารสารข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. 26(2) : 3.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2548). มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา. เอกสารวิชาการ. ลำดับ 1/2548 สำนักมาตรฐานวิชาชีพ. 6-16
- สุประวัติ ปานสมบัติ. เทคโนโลยีการศึกษาเบื้องต้น. อุดรดิตถ์ : ฝ่ายเอกสารและตำรา สำนักส่งเสริมวิชาการ สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์
- สุภาณี ปิยะภินันท์. (2539). ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการสอนของครูและบรรยากาศในห้องเรียนตามการรับรู้ของนักเรียนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (มัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สุพร ตั้งสมรพงษ์. (2542). การพัฒนาบัณฑิตในยุคโลกาภิวัตน์ . รวมบทความวิชาการการอุดมศึกษา. 77
- สุวัฒน์ วิวัฒน์ชานนท์. (2548). การศึกษาการมีส่วนร่วมในงานกิจกรรมนักเรียนของผู้ปกครองโรงเรียนเซนต์คาเบรียล. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุขเมธ งามกนก. (2549). หลักสูตรฝึกอบรมเพิ่มอำนาจในการทำงานเพื่อพัฒนาสมรรถนะของเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน กระทรวงศึกษาธิการ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ด. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์. (2537). ปัญหาและแนวโน้มเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารการศึกษา. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สมชาย บุญศิริเกสซ์. (2545). การศึกษาการเสริมสร้างพลังอำนาจการทำงานของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 8. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ด. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- สมหวัง พิริยานุวัฒน์. (2528, ธันวาคม). ความพึงพอใจที่มีต่อสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วารสารบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย . 6 : 15.
- อภิชัย กุลข. (2536). ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อรชุน โพชนุกูล. (2545, มีนาคม). ครูกับหน้าที่และบทบาทใหม่ที่เปลี่ยนไป. วารสารวิชาการ. 5(3) : 42-43.

- อรพันธุ์ ประสิทธิ์รัตน์. (2533). รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพแวดล้อมทางการเรียนของ
นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน.
- อัครฤทธิ์ อุทัยรัตน์. (2537). ความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสารในองค์การกับความพึงพอใจใน
การปฏิบัติงานของพนักงานองค์การขนส่งมวลชน. วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (การประชาสัมพันธ์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- อานนท์ ศักดิ์วรวิชญ์. (2547, ก.ค.-ก.ย.). แนวคิดเรื่องสมรรถนะ Competency : เรื่องเก่าที่เรายัง
หลงทาง. *Chulalongkon Review*. 16 : 57 – 72.
- อารี พันธุ์มณี. (2545, เมษายน). บรรยากาศการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์.
วารสารการศึกษา กทม. 25(7) : 4 – 5.
- เอกชัย กี่สุขพันธุ์. (2538). *การบริหาร ทักษะและการปฏิบัติ*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
สุภาพใจ.
- เอกวิทย์ แก้วประดิษฐ์. (2534). ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษาที่เหมาะสมสำหรับมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีทางการศึกษา)
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Abramson, A. Mark. (1996, Spring). Leadership for the Future : New Behaviors, New Roles,
And New Attitudes. *The Public Manager*. 10 : 15.
- Atwater, Leanne E. & Atwater David C. (1994). Organizational Transformation
Strategies for Change and Improvement. *Improving Organizational
Effectiveness Through Transformational Leadership*. Edited by Bass, Bernard
M., & Avolio Bruce J. p. 173-199. Thousand Oaks : SAGE
- Blasé, Joseph; & Blasé, Jo Roberts. (1997). *Empowering Teacher : What Successful
Principal do*. Thousand Oaks : Corwin Press.
- Blasé, Jo; & Blasé Joseph. (1997). *The Fire is Back ! Principles Sharing School
Governance*. Thousand Oaks : Corwin Press.
- Bliss, James R., Firestone, William A.; & Richards, Craig E. (1991). *Rethinking
Effective Schools : Research and Practice*. New Jersey : Prentice – Hall.
- Cornell, Richard. (1999) Paradigm for the New Millennium : How Professors
Will Certainly Change. *Educational Media International*. 36(2) : 89-96.
- Dirocco, Mark D. (1998-1999, December – January). How an Alternation – Day
Schedule Empowers Teachers. *Educational Leadership*. 34(2) : 82 – 84
- Duke, Daniel Linden. (1992). *Teaching : An Introduction*. New York : McGraw – Hill.

- Jacopbsen, David, Eggen, Paul; & Kauchak, Fon. (1999). *Mehods for Teacher : Promoting Student Learning*. London : Prentice – Hall.
- Phelan, Robert Joseph John. (1999. January). The relationship between student and teacher perceptions of the organization climate of their school. *DAI – A*. 59(7) : 196.
- Scribner, Jay Paredes. (1999, April). Professional Development : Untangling the I Influence of Work Context on Teacher Learning. *Educational Administration Quarterly*. 35(2) : 238 – 266.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ผศ. ดร.วีระ สุภากิจ อาจารย์ประจำภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. นายศักดิ์สิทธิ์ แสงกลับ ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี
3. นางอารี เมฆกมล รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยเทคนิค
กาญจนบุรี
4. นายปิยะ สิ้นคำเจริญ รองผู้อำนวยการชำนาญการ วิทยาลัยอาชีวศึกษา
กาญจนบุรี
5. นางประยูร มีต้องปัน ครูชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี

ที่ ศร 0519.12/ 1๑๐4

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

๒๖ กุมภาพันธ์ 2550

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ระ สุภากิจ

เนื่องด้วย นางยุวดี ยางสวย นิติระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ศึกษาสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพโรจน์ กลั่นกุหลาบ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนเชิญ ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบสอบถาม เรื่อง ศึกษาสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี 5 ด้าน คือ 1.มีภาวะผู้นำ 2. การบริหารจัดการในชั้นเรียน 3. การสื่อสารอย่างมีคุณภาพ 4.การประสานประโยชน์ 5.การนำนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ในการบริหาร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางยุวดี ยางสวย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรวุฒิ ปัดไธสง)

รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาระบบและบุคคล

รักษาราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-6495063 , 02-6641000 ต่อ 5731 , 5646

หมายเลข : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิติ โทรศัพท์ 034-512676 มือถือ 089-9130003

ที่ ศธ 0519.12/1905

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

๖ กุมภาพันธ์ 2550

เรื่อง ขอนิยมนิเทศผู้ช่วยชาว

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

เนื่องด้วย นางยุวดี ขางสว นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ศึกษาสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนเชิญ อาจารย์ศักดิ์สิทธิ์ แสงกลับ ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี เป็นผู้ช่วยชาว ตรวจสอบแบบสอบถาม เรื่อง ศึกษาสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี 5 ด้าน คือ 1.มีภาวะผู้นำ 2. การบริหารจัดการในชั้นเรียน 3. การสื่อสารอย่างมีคุณภาพ 4.การประสานประโยชน์ 5.การนำนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ในการบริหาร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัด เป็นผู้ช่วยชาวให้ นางยุวดี ขางสว และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรวุฒิ ปัดไรสง)

รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาระบบและบุคคล

รักษาราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-6495063 , 02-6641000 ต่อ 5731 , 5646

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 034-512676 มือถือ 089-9130003

ที่ ศธ 0519.12/ 1๙๐๖

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

๒๒ กุมภาพันธ์ 2550

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาบุรี

เนื่องด้วย นางยุวดี ยางสวย นิติระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ศึกษาสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนเชิญ อาจารย์อารี เมฆกมล เป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบสอบถาม เรื่อง ศึกษาสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี 5 ด้าน คือ 1.มีภาวะผู้นำ 2. การบริหารจัดการในชั้นเรียน 3. การสื่อสารอย่างมีคุณภาพ 4.การประสานประโยชน์ 5.การนำนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ในการบริหาร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัด เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางยุวดี ยางสวย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรวุฒิ ปัดไธสง)

รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาระบบและบุคคล

รักษาราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-6495063 , 02-6641000 ต่อ 5731, 5646

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิติสิท โทรทัศน์ 034 - 512676 มือถือ 089 - 9130003

ที่ ศธ 0519.12/ 1๑๐ ๓

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

๑๑ กุมภาพันธ์ 2550

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี

เนื่องด้วย นางยุวดี ยางสวข นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ศึกษาสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนเชิญ อาจารย์ปิยะ สิ้นคำเจริญ เป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบสอบถาม เรื่อง ศึกษาสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี 5 ด้าน คือ 1.มีภาวะผู้นำ 2. การบริหารจัดการในชั้นเรียน 3. การสื่อสารอย่างมีคุณภาพ 4.การประสานประโยชน์ 5.การนำนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ในการบริหาร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัด เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางยุวดี ยางสวข และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรวดี ปิลไธสง)

รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาระบบและบุคคล

รักษาราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-6495063 , 02-6641000 ต่อ 5731, 5646

หมายเหตุ :สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิติ โทรศัทพ์ 034-512676 มือถือ 089 - 9130003

ที่ ศธ 0519.12/1908

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

๒๖ กุมภาพันธ์ 2550

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี

เนื่องด้วย นางยุวดี ขางสวย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ศึกษาสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนเชิญ อาจารย์ประยูร มีดองปิ่น เป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบสอบถาม เรื่อง ศึกษาสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี 5 ด้าน คือ 1.มีภาวะผู้นำ 2. การบริหารจัดการในชั้นเรียน 3. การสื่อสารอย่างมีคุณภาพ 4.การประสานประโยชน์ 5.การนำนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ในการบริหาร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัด เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางยุวดี ขางสวย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรวุฒิ ปัดโรสง)

รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาระบบและบุคคล

รักษาราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-6495063 , 02-6641000 ต่อ 5731 , 5646

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิติ โทรทัศน์ 034-512676 มือถือ 089-9130003

ที่ ศธ 0519.12 / ๑๘๙

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

๒๓ กุมภาพันธ์ 2550

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร - แม่จัน

เนื่องด้วย นางยุวดี ยางสวย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ศึกษาสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพโรจน์ ถิ่นนุกุลหาญ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัยโดยขอให้หัวหน้าแผนกและครู จำนวน 30 คน ทำแบบสอบถามเรื่องศึกษาสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2550 - เดือนมีนาคม 2550

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางยุวดี ยางสวย ได้ทำการเก็บข้อมูลซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรวดี ปัดไธสง)

รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาระบบและบุคคล

รักษาราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-6495063 , 02-6641000 ต่อ 5731 , 5646

หมายเหตุ - สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต มือถือ 081-363-8892

ที่ ศธ 0519.12/ 194 |

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

๒๒ กุมภาพันธ์ 2550

เรื่อง ขอลาความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาบุรี

เนื่องด้วย นางยุวดี ขางสวย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ศึกษาสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ ข้าราชการครู และครูพิเศษจ้างสอน ตอบแบบสอบถาม เรื่อง ศึกษาสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี ในระหว่างเดือน มีนาคม 2550

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางยุวดี ขางสวย ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวดี ปัดไรสง)

รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาระบบและบุคคล

รักษาราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-6495063 , 02-6641000 ต่อ 5731 , 5646

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 034 - 512676 มือถือ 089 - 9130003

ที่ ศธ 0519.12/1๙44

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

๒๒ กุมภาพันธ์ 2550

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี

เนื่องด้วย นางชวดี ขางสว นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ศึกษาสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพโรจน์ กลั่นกุหลาบ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ ข้าราชการครู และครูพิเศษจ้างสอน ตอบแบบสอบถาม เรื่อง ศึกษาสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี ในระหว่างเดือน มีนาคม 2550

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตเผยแพร่ ได้โปรดพิจารณาให้ นางชวดี ขางสว ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรวุฒิ ปัดโรตง)

รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาระบบและบุคคล

รักษาราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-6495063 , 02-6641000 ต่อ 5731 , 5646

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 034-512676 มือถือ 089-9130003

ที่ ศธ 0519.12/ 1 ๗ 1๔ ๒

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

๒๖ กุมภาพันธ์ 2550

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพกาญจนบุรี

เนื่องด้วย นางยุวดี ยางสวย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ศึกษาสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ ข้าราชการครู และครูพิเศษจ้างสอน คอบแบบสอบถาม เรื่อง ศึกษาสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี ในระหว่างเดือน มีนาคม 2550

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางยุวดี ยางสวย ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรวุฒิ ปิ๊ดโรตง)

รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาระบบและบุคคล

รักษาราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-6495063 , 02-6641000 ต่อ 5731 , 5646

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 034-512676 มือถือ 089-9130003

ที่ ศธ 0519.12/1914 3

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

๖๖ กุมภาพันธ์ 2550

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี

เนื่องด้วย นางชวดี ยางสวย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ศึกษาสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ ข้าราชการครู และครูพิเศษจ้างสอน คอบแบบสอบถาม เรื่อง ศึกษาสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี ในระหว่างเดือน มีนาคม 2550

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางชวดี ยางสวย ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรวุฒิ ปิ๊ดไชสง)

รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาระบบและบุคคล

รักษาราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-6495063 , 02-6641000 ต่อ 5731 , 5646

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 034-512676 มือถือ 089-9130003

ภาคผนวก ข

แบบสอบถาม
เรื่อง
ศึกษาสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนของครู
อาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้ เป็นแบบสอบถามเพื่อการจัดทำสารนิพนธ์ เรื่อง ศึกษาสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี ผลของการวิจัยเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารสถานศึกษาในการกำหนดนโยบาย วางแผนในการพัฒนาสมรรถนะของครูผู้สอนในการบริหารจัดการในห้องเรียน ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

แบบสอบถามมีทั้งหมด 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ถามเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี

โปรดตอบแบบสอบถามให้ตรงกับความเป็นจริงกับตัวท่านมากที่สุด และกรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ ซึ่งคำตอบทุกคำถาม ผู้วิจัยจะเก็บเป็นความลับ จะไม่มีผลต่อการปฏิบัติงานและด้านส่วนตัวแต่ประการใด

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ท่านได้ให้ความกรุณาให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้ด้วย

นางยุวดี ยางสวย
นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง ศักยภาพสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนของครู
อาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () ที่ตรงกับความเป็นจริง

1. ท่านทำการสอนประเภทวิชา

() 1.1 อุตสาหกรรม

() 1.2 พาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ

() 1.3 คหกรรม

() 1.4 ศิลปกรรม

2. ประสบการณ์ในการสอน ปี

(เศษของปีที่เท่ากับหรือมากกว่า 6 เดือน โปรดนับเป็น 1 ปี)

3. ประเภทครูผู้สอน

() 3.1 ข้าราชการครู

() 3.2 ครูพิเศษจ้างสอน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนของครู
 อาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหลังข้อความ
 ที่ตรงกับความเป็นจริงกับตัวท่าน

ข้อ	สมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียน	ระดับความสามารถ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	1. มีภาวะผู้นำ กระตือรือร้น และสร้างแรงจูงใจในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของตนเอง					
2.	จูงใจนักเรียนให้นักเรียนตั้งใจเรียน ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ					
3.	บอกชี้แนะนักเรียน ให้ปฏิบัติตามหน้าที่ด้วยความเข้าใจและกระตือรือร้น					
4.	เข้าใจปัญหาส่วนตัวและปัญหาทางการเรียนของนักเรียน					
5.	เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจการจัดกิจกรรมทางการเรียนการสอน					
6.	ส่งเสริม และให้คำแนะนำนักเรียน ตัดสินใจปฏิบัติงาน โครงการ/โครงการงาน ด้วยตนเอง					
7.	มอบหมายความรับผิดชอบให้นักเรียนตระหนักว่าตนเองต้องมีความรับผิดชอบในการเรียน					
8.	ตั้งเป้าหมายการบรรลุความสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนไว้สูง					
9.	สร้างปฏิสัมพันธ์ด้านบวกกับนักเรียน เช่น ให้คำชมเมื่อนักเรียนแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นได้สำเร็จ					
10.	สร้างศรัทธาและความไว้วางใจ เป็นแบบอย่างแก่นักเรียน					

ข้อ	สมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียน	ระดับความสามารถ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	2. การบริหารจัดการในชั้นเรียน จัดห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงาน ให้มีสภาพปลอดภัย สะอาด เรียบร้อย					
2.	เปิดโอกาส และรับฟัง การแสดงความคิดเห็น การ ซักถามของนักเรียนระหว่างการเรียนการสอน					
3.	ปฏิบัติงานหรือสาธิตให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่างจน เข้าใจก่อนลงมือปฏิบัติ					
4.	จัดป้ายนิเทศหรือมุมความรู้สำหรับนักเรียนศึกษา ค้นคว้าเพื่อสร้างนิสัยให้นักเรียนใฝ่เรียน ใฝ่รู้ ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง					
5.	จัดทำข้อมูลสารสนเทศนักเรียนประจำชั้นเรียน/ ประจำวิชาให้เป็นปัจจุบัน เช่น การบันทึกเวลาเรียน การส่งงานของนักเรียน					
6.	สร้างข้อตกลง กฎระเบียบในการอยู่ร่วมกันในชั้น เรียน/ประจำวิชา					
7.	จัดสภาพที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีระเบียบวินัยในการ เรียน เช่น การจัดโต๊ะเก้าอี้ เครื่องมือ อุปกรณ์ สำหรับฝึกปฏิบัติตามวัตถุประสงค์					
8.	จัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการหลากหลายให้เหมาะสม กับเนื้อหาสาระ เช่น ใช้กระบวนการคิดกระบวนการ แก้ปัญหา กระบวนการกลุ่ม กระบวนการสืบเสาะ แสวงหาความรู้					
9.	เสริมสร้างปฏิสัมพันธ์เชิงร่วมมือ เคารพ มีน้ำใจ ระหว่างท่านกับนักเรียนและระหว่างนักเรียนด้วยกัน					
10.	ให้คำปรึกษาในเรื่องการปฏิบัติตนของนักเรียน					

ข้อ	สมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียน	ระดับความสามารถ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	3. การสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ ใช้ภาษาที่ง่าย กระชับรัดกุมและถูกต้องในการถ่ายทอดความคิดเป็นคำพูดให้ผู้อื่นเข้าใจได้					
2.	ติดต่อสื่อสารกับบุคคลต่าง ๆ โดยพิจารณาถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เช่น ใช้ถ้อยคำที่เหมาะสมกับระดับบุคคล					
3.	ปรับตนเองให้มีวิธีการพูดคุย การสื่อสารกับผู้อื่นแล้วเกิดความเข้าใจที่ตรงกันได้ เช่น ใช้ถ้อยคำให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย ไม่ใช้คำภาษาต่างประเทศพร่ำเพรื่อ					
4.	ใช้ถ้อยคำในการสนทนาอย่างมีความหมายเหมาะสมกับเวลาและโอกาส หลีกเลี่ยงการใช้คำพูดที่ผู้ฟังเกิดความอับอาย					
5.	มอบหมายงานให้นักเรียนด้วยถ้อยคำการสั่งงานที่รัดกุม ตรงกับความหมาย					
6.	ใช้ช่องทาง อุปกรณ์หรือเครื่องมือที่หลากหลายในการสื่อสารรวมทั้งไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail)					
7.	สื่อสารให้นักเรียนเข้าใจอย่างชัดเจนถึงพฤติกรรมที่คาดหวังหรือที่พึงประสงค์					
8.	สร้างบุคลิกภาพเหมาะสม มีชีวิตชีวา ยิ้มแย้มแจ่มใส เพื่อเสริมสร้างการติดต่อสื่อสาร					
9.	กระตุ้นนักเรียนให้เกิดความสนใจและมีส่วนร่วมในการสื่อสาร					
10.	ประเมินผลการสื่อสารว่าได้ผลอย่างไร มีปัญหาและอุปสรรคอะไรบ้าง เพื่อหาทางแก้ไขปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพ					

ข้อ	สมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียน	ระดับความสามารถ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	4. การประสานประโยชน์กับนักเรียน ครู ผู้ปกครอง และชุมชน ปฐมนิเทศนักเรียนด้านการเรียนและความประพฤติ ทุกภาคเรียน					
2.	ติดตาม ช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาแก่นักเรียน เกี่ยวกับการเรียน					
3.	ร่วมมือกับเพื่อนครูให้การอบรมสั่งสอนศิษย์ให้เป็น คนดี					
4.	แนะนำการสอน เอกสารการสอน และแหล่ง วิทยาการให้เพื่อนครู					
5.	สอนแทน ปฏิบัติงานด้านวิชาการแทนเพื่อนครู กรณีที่มีเหตุจำเป็น					
6.	หาทางป้องกันและติดตามนักเรียนที่ขาดเรียน ร่วมกับผู้ปกครอง					
7.	ปฏิบัติการเยี่ยมเยียนผู้ปกครองเมื่อมีโอกาสหรือมี ประเด็นเหมาะสม					
8.	ติดต่อประสานงานกับผู้ปกครองพร้อมรายงาน ความประพฤติ ผลการเรียนรู้ของ นักเรียนให้ ผู้ปกครองทราบ					
9.	ช่วยเหลือและเข้าร่วมกิจกรรมในชุมชนด้วยความ เต็มใจ					
10.	ขยายความคิดพัฒนาชุมชน และการทำงาน ร่วมกับชุมชน					

ข้อ	สมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียน	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	5. การนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการ มอบหมายงานโดยให้นักเรียนสืบค้นหาข้อมูลในรายวิชาเพิ่มเติมทางอินเทอร์เน็ต					
2.	ใช้คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือผลิตสื่อการสอน เช่น ทำบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ (E-Learning) เพื่อให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเองได้					
3.	ศึกษาค้นคว้าวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้ใหม่ในสาขาวิชาที่สอน					
4.	ใช้อุปกรณ์ เครื่องมือ สื่อการสอนที่ทันสมัยได้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา					
5.	เลือกใช้สื่อ นวัตกรรมประกอบการสอนที่เหมาะสมกับการพัฒนานักเรียน และก่อให้เกิดการเรียนรู้					
6.	ใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน					
7.	ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศ ในการศึกษาหาความรู้ แสวงหาคำตอบ และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง					
8.	นำภูมิปัญญาท้องถิ่น มาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับความสนใจของนักเรียนและสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
9.	ใช้โปรแกรมบทเรียนคอมพิวเตอร์เพื่อช่วยในการเรียนการสอน เช่น โปรแกรมการลงบัญชี					
10.	ใช้ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน					

ขอขอบคุณทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม
นางยุวดี ยางสวย (ผู้วิจัย)

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางยุวดี ยางสวย
วันเดือนปีเกิด	20 ตุลาคม 2499
สถานที่เกิด	อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	81 หมู่ 1 ตำบลท่ามะขาม อำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี 71000
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	รองผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	วิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี ตำบลท่ามะขาม อำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี 71000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2516	ระดับมัธยมศึกษา จากโรงเรียนเทศบาล 5 อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช
พ.ศ. 2520	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ จากเกริกวิทยาลัย
พ.ศ. 2522	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จากวิทยาลัยเทคโนโลยี และอาชีวศึกษา วิทยาเขตพัฒนชัยการพระนคร
พ.ศ. 2523	ประกาศนียบัตรครุมัธยมธุรกิจ จากวิทยาลัยเทคโนโลยี และอาชีวศึกษา วิทยาเขตพัฒนชัยการพระนคร
พ.ศ. 2526	ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) วิชาเอก การบริหารโรงเรียน จากวิทยาลัยครูกาญจนบุรี
พ.ศ. 2550	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชา การบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ